

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ
ประจำปีการศึกษา 2562

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทที่ 1 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ	1
กระบวนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	2
บทที่ 2 การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร AUN QA	10
แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร	10
องค์ประกอบและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร AUN QA	11
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	11
องค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร	18
บทที่ 3 โครงสร้างองค์กร (Organization Profile)	23
P.1 ลักษณะองค์กร	23
ก. สภาพแวดล้อมขององค์กร	23
ข. ความสัมพันธ์ระดับองค์กร	24
P.2 สภาพการณ์ขององค์กร	26
ก. สภาพด้านการแข่งขัน	26
ข. บริบทเชิงกลยุทธ์	26
ค. ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการ	26
บทที่ 4 เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)	28
เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ : มุมมองเชิงระบบ	28
องค์ประกอบของเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาตาม เกณฑ์ EdPEX	29
แนวทางการประเมินตามระบบ EdPEX	29
ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX	34
ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้บริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX)	34
ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)	37
7.1 ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านกระบวนการ	38
7.2 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า	72
7.3 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร	84
7.4 ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการกำกับดูแล	99
7.5 ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด	117
รายการอักษรย่อ	127
บรรณานุกรม	128

คำนำ

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีการศึกษา 2562 จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีการศึกษา 2562 ดำเนินการโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ/สถาบัน และระดับหลักสูตรใช้เกณฑ์ AUN QA และวิธีการประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นการประเมินเชิงระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการประเมินระดับหลักสูตรของ AUN-QA เป็นการเปลี่ยนจากการ Audit ตามข้อกำหนดของตัวชี้วัดสู่ลักษณะที่เป็น Assessment คู่มือฉบับนี้ ประกอบด้วย เกณฑ์การประเมิน 2 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) เกณฑ์ AUN QA ระดับหลักสูตร การดำเนินการตามเกณฑ์ ASEAN University Network – Quality Assurance (AUN - QA) ที่มีสาระหลักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบ Outcome Based Education (OBE) มุ่งสัมฤทธิ์ Expected Learning Outcome (ELO) และมีการประเมิน 7 ระดับ และ 2) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence : EdPEX) ระดับมหาวิทยาลัยส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ซึ่งมหาวิทยาลัยทักษิณนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) มาใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อให้การพัฒนากระบวนการบริหารและการจัดการองค์กรสอดคล้อง เหมาะกับบริบทของมหาวิทยาลัย และเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เป็นเลิศต่อไป

มหาวิทยาลัยทักษิณ

สิงหาคม 2562

บทที่ 1

ระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกและให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพ การศึกษาภายนอก โดยมีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ในข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

มาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ประกอบด้วย มาตรฐาน 5 ด้าน ดังนี้

- มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน
- มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม
- มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ
- มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
- มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

ในปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายให้มีการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence :EdPEX) และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance : AUN-QA) โดยแบ่งการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. ระดับหลักสูตร ดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา AUN QA
2. ระดับส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) ยกเว้นสำนักหอสมุดใช้เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA)
3. ระดับสถาบัน ดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีข้อบังคับ ว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2558 โดยกำหนดให้การประกันคุณภาพการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อเกื้อหนุนให้มหาวิทยาลัยดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ และจุดเน้น ตามสาระในมาตรา 7 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย

ทักษิณ พ.ศ. 2551 และให้มีสาระอื่น ๆ ตามความเหมาะสม และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จะต้องยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาคม ครอบคลุมบุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. เสรีภาพทางวิชาการ
3. ความอิสระและความคล่องตัวในการดำเนินงาน
4. มีการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัย ส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น หน่วยงานบริหาร และหลักสูตร

กระบวนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ คือ การตรวจประเมินระดับหลักสูตร การตรวจประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และการตรวจประเมินระดับสถาบัน

1. การตรวจประเมินระดับหลักสูตร

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

- ทุกหลักสูตรดำเนินการประเมิน องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ทุกปี
- ทุกหลักสูตรดำเนินการตรวจประเมินเพื่อการพัฒนาตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยทุกหลักสูตรจะต้องได้รับการประเมินอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปี

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- คณะกรรมการประเมินประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 2 คน
- ประธาน (Lead Assessor) เป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันที่อยู่นอกสังกัดคณะที่เป็นเจ้าของหลักสูตรที่รับการประเมิน ส่วนผู้ประเมินอีก 1 คน เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอกคณะที่เป็นเจ้าของหลักสูตรที่รับการประเมิน แต่ต่างหลักสูตร
- ผู้ประเมินทุกคนต้องเป็นหรือเคยเป็นผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหลักสูตร
- คณะกรรมการประเมิน แต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัย
- คณะกรรมการ 1 ชุด สามารถประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร
- การตรวจสอบและกำกับการดำเนินงานตามองค์ประกอบที่ 1 ดำเนินการโดยฝ่ายวิชาการ

รายงานการประเมินตนเอง

- ทุกหลักสูตรรายงานองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานของปีการศึกษาที่ตรวจประเมิน และจัดส่งให้กรรมการประเมินก่อนกำหนดการประเมินอย่างน้อย 15 วัน
- หลักสูตรที่รายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA โดยใช้ข้อมูลอย่างน้อย 3 ปี ย้อนหลัง หรือรายงานข้อมูลเท่าที่ได้ดำเนินการตามเกณฑ์และสรุปเป็น Program Profile เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของหลักสูตรสู่สาธารณะ

- ให้หลักสูตรปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินฯ ปีที่ผ่านมา และปรับปรุงรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA และปรับ Program Profile ให้ทันสมัย เพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของหลักสูตรสู่สาธารณะ

- เอกสารรายงานและหลักฐานประกอบอาจอยู่ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

การตรวจประเมินตามองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ดำเนินการตรวจสอบผลการกำกับมาตรฐานหลักสูตร โดยฝ่ายวิชาการ

องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรเพื่อการพัฒนา ดำเนินการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์ AUN QA กำหนดการตรวจประเมิน 2 รูปแบบ ดังนี้

- การตรวจประเมินในพื้นที่ Site Visit กำหนดประเมิน 1 วัน โดยคณะกรรมการประเมินฯ ศึกษา รายงานเชิงวิเคราะห์เอกสาร (Desktop Assessment) และหลักฐานอ้างอิงตามระบบ (e-SAR TSU) ล่วงหน้า ก่อนการลงพื้นที่ ในวันลงพื้นที่มีขั้นตอนดังนี้

- พิธีเปิด (Opening Meeting)
- การนำเสนอผลการดำเนินงานของหลักสูตร
- การตรวจเอกสาร
- การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน นิสิต/นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต
- การเยี่ยมชมสถานที่
- การนำเสนอสรุปผลการตรวจเบื้องต้นด้วยวาจาที่เน้นการเสนอจุดแข็ง และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของหลักสูตร (Closing Meeting)

- การตรวจประเมินเชิงวิเคราะห์เอกสาร (Desktop Assessment) คณะกรรมการประเมินฯ ศึกษา รายงานและหลักฐานอ้างอิงผ่านระบบ e-SAR TSU และจัดทำรายงานผลการประเมินที่เน้นการเสนอจุดแข็ง และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของหลักสูตร

รายงานผลการตรวจประเมิน

ให้หลักสูตรที่ “ผ่าน” การประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน รายงานวันที่คณะกรรมการประเมินฯ แจ้งผลการประเมิน และรายงานคณะกรรมการประเมินฯ เผยแพร่สู่สาธารณะ

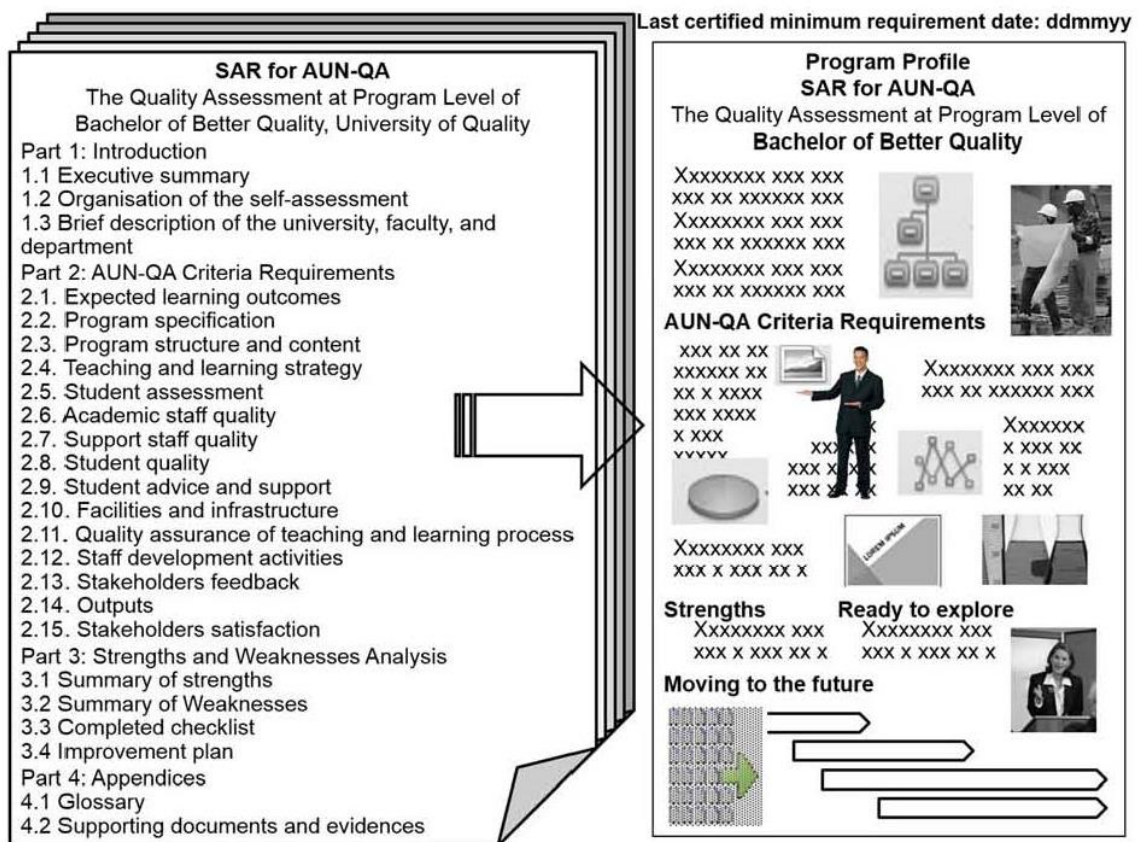
สำหรับหลักสูตรที่ได้รับการประเมิน AUN-QA ระดับหลักสูตร ในรอบปีการศึกษา ให้รายงานผลการประเมินตามรูปแบบของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (ภาคภาษาอังกฤษ) โดยมีการเสนอจุดแข็งและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของหลักสูตร รวมทั้งคะแนนการประเมินทั้งในภาพรวมและเฉพาะแต่ละเกณฑ์ ทั้งเกณฑ์หลักและเกณฑ์ย่อย ทั้งนี้ควรจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินให้แล้วเสร็จภายใน 1 เดือน หลังสิ้นสุดการตรวจฯ

การส่งรายงานการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ทุกหลักสูตรรายงานผลตามองค์ประกอบที่ 1 และส่งรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร พร้อมทั้งข้อมูลพื้นฐาน (CDS) ผ่านระบบ CHE-QA Online

การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะ

นำเสนอไฟล์ของหลักสูตร (Program Profile) ที่แสดงสาระสำคัญ จากรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร เพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ในเว็บไซต์ของสาขาวิชาหรือคณะหรือระบบ e-SAR TSU โดยระบุวันที่ล่าสุดที่หลักสูตร “ผ่าน” การประเมินผลตามองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

รูปที่ 1-5 การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะโดยใช้ Program Profile จากรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร version 2.0 (หากใช้ Version 3.0 ใน Part 2 จะประกอบไปด้วยเกณฑ์ 11 ข้อ คือ 2.1 ถึง 2.11)

2. การตรวจประเมินระดับส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

ทุกปี

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน

กำหนดตรวจประเมิน 2 ส่วน ดังนี้

(1) การตรวจประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามค่าเป้าหมายในคำรับรองการปฏิบัติงาน

- คณะกรรมการประเมินประกอบด้วย ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย ประธาน 1 คน กรรมการอย่างน้อย 2 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของส่วนงาน/หน่วยงาน
- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็น อธิการบดี หรือ รองอธิการบดี
- คณะกรรมการประเมินแต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัย

(2) การตรวจประเมินการพัฒนางานองค์กรหรือการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX เฉพาะส่วนงานวิชาการ ดำเนินการตรวจประเมินโดย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 1 คนต่อส่วนงาน ที่มีความรู้และประสบการณ์การดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX/TQA และเป็น EdPEX Assessor หรือ TQA Assessor

รายงานการประเมินตนเอง

ดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินตนเองตามแนวทาง ดังนี้

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน
ส่วนงานวิชาการ (EdPEX ปีที่ 2) 1. คณะพยาบาลศาสตร์ 2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3. คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา 4. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 5. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ 6. คณะอุตสาหกรรมเกษตรและชีวภาพ 7. วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา 8. วิทยาลัยนานาชาติ 9. บัณฑิตวิทยาลัย	1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร การประเมินตนเองหมวด 1-6 และตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 2. ทบทวน/จัดทำแผนพัฒนางานองค์กรตามแนวทาง EdPEX และรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนา 3. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง /ผลการพัฒนางานองค์กร (SAR) ตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนด 4. รายงานข้อมูล Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
ส่วนงานวิชาการ (EdPEX ปีที่ 3) 1. คณะนิติศาสตร์ 2. คณะวิทยาศาสตร์ 3. คณะศิลปกรรมศาสตร์ 4. คณะศึกษาศาสตร์	1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร การประเมินตนเองหมวด 1-6 และตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 2. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กรตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของคณะกรรมการประเมิน/ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก 3. พัฒนาและรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนางานองค์กรตามแนวทาง EdPEX 4. จัดทำ SAR (Application Report) ตามเกณฑ์ EdPEX 5. รายงานข้อมูล Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน
<p>ส่วนงานวิชาการ (EdPEX ปีที่ 3+)</p> <p>คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร การประเมินตนเองหมวด 1-6 และตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 2. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กรตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก 3. พัฒนาและรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนางานองค์กรตามแนวทาง EdPEX 4. จัดทำ SAR (Application Report) ตามเกณฑ์ EdPEX 5. รายงานข้อมูล Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
<p>ส่วนงานอื่น 6 ส่วนงาน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวน/วิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (ตามหัวข้อที่มหาวิทยาลัยกำหนด) 2. ประเมินตนเองหมวด 1-6 (เฉพาะกระบวนการสนับสนุนกระบวนการหลัก/กระบวนการสนับสนุน/กระบวนการ หมวด 1-6 ของมหาวิทยาลัย และกระบวนการบริหารจัดการส่วนงาน/หน่วยงาน ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด) 3. ตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 <ul style="list-style-type: none"> - ประสิทธิภาพของกระบวนการสนับสนุนกระบวนการหลัก/กระบวนการสนับสนุน/กระบวนการ หมวด 1-6 ของมหาวิทยาลัย - ประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการส่วนงาน/หน่วยงาน ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด - ตัวชี้วัดเฉพาะตามบริบทของส่วนงาน (ถ้ามี) 4. ทบทวน/จัดทำแผนพัฒนางานองค์กรตามแนวทาง EdPEX และรายงานและรายงานความก้าวหน้าตามแผน 5. รายงานผลการพัฒนาส่วนงาน/หน่วยงานตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนด (SAR)
<p>หน่วยงานบริหาร 13 หน่วยงาน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร 2. ทบทวนการประเมินตนเอง เฉพาะกระบวนการตามพันธกิจหลักที่สนับสนุนมหาวิทยาลัย และกระบวนการนำแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติตามพันธกิจหลักของหน่วยงาน (หมวด 2 กลยุทธ์ หัวข้อ 2.2 การนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ) 3. ทบทวนตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 <ul style="list-style-type: none"> - ประสิทธิภาพของกระบวนการตามพันธกิจหลักที่สนับสนุนมหาวิทยาลัย - ประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการหน่วยงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด 4. ทบทวน/จัดทำแผนพัฒนางานองค์กรตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของคณะกรรมการประเมิน และรายงานความก้าวหน้าตามแผน

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน
	เฉพาะกระบวนการตามข้อ 2 5. รายงานผลการพัฒนาส่วนงาน/หน่วยงานตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนด (SAR)

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

การประเมินแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- (1) การตรวจประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามค่าเป้าหมายในคำรับรองการปฏิบัติงาน
 - ตรวจประเมินโดยคณะกรรมการประเมินที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
 - คณะกรรมการประเมินฯ พิจารณาผลการประเมินจากรายงานประเมินตนเองผ่านระบบ e-SAR TSU และตรวจประเมินตรวจประเมินเชิงวิเคราะห์เอกสาร (Desktop Assessment) ยกเว้นคณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชนและสำนักหอสมุด อาจมีการตรวจประเมินในพื้นที่ (Site Visit) ร่วมด้วย
 - คณะกรรมการประเมินฯ ให้ข้อเสนอแนะแก่ส่วนงานผ่าน ระบบ e-SAR TSU
- (2) การตรวจประเมินการพัฒนางานองค์กร หรือการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX เฉพาะส่วนงานวิชาการ
 - ตรวจประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
 - ส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาและประเมิน
 - ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

รายงานผลการตรวจประเมิน

มีการเสนอจุดแข็ง (Strengths) เรื่องที่สามารถปรับปรุงได้ (Areas for Improvement) หรือโอกาสในการปรับปรุง (Opportunity For Improvement) ตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & Findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาใช้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนาหน่วยงานหรืออาจรวมถึงแนวปฏิบัติที่ดีและคะแนนการประเมิน

การส่งรายงานการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ส่งรายงานผลการดำเนินงาน EdPEX ผ่านระบบ CHE-QA Online ตามแนวทางและระยะเวลาที่ สกอ. กำหนด

การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะ

นำเสนอรายงานการประเมินตนเองโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) เพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ผ่านระบบ e-SAR TSU

4. การตรวจประเมินระดับสถาบัน

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

ทุกปี

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน

- คณะกรรมการประเมินประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย ประธาน 1 คน กรรมการอย่างน้อย 2 คน
- ประธานและกรรมการประเมินทุกคนเป็น EdPEX Assessor หรือ TQA Assessor
- คณะกรรมการประเมินฯ แต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัย

รายงานการประเมินตนเอง

ดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินตนเองตามแนวทาง ดังนี้

ส่วนงาน	รายงานการประเมินตนเอง
มหาวิทยาลัยทักษิณ (EdPEX ปีที่ 3)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร การประเมินตนเองหมวด 1-6 และตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 2. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กรตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก 3. พัฒนาและรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนางานองค์กรตามแนวทาง EdPEX 4. จัดทำ SAR (Application Report) ตามเกณฑ์ EdPEX 5. รายงานข้อมูล Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

การตรวจประเมินคุณภาพการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX เพื่อรับ Feedback มีขั้นตอนดังนี้

- ตรวจสอบประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
- ส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณา
- พิจารณาผลการประเมินจากรายงานประเมินตนเอง
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

รายงานผลการตรวจประเมิน

มีการเสนอจุดแข็ง (Strengths) เรื่องที่สามารถปรับปรุงได้ (Areas for Improvement) หรือโอกาสในการปรับปรุง (Opportunity For Improvement) ตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & Findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาใช้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนาหน่วยงานหรืออาจารย์ถึงแนวปฏิบัติที่ดี รวมทั้งคะแนนการประเมิน ทั้งนี้ควรจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หลังสิ้นสุดการตรวจฯ

การส่งรายงานการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ส่งรายงานผลการดำเนินงาน EdPEX ผ่านระบบ CHE-QA Online ตามแนวทางและระยะเวลาที่ สกอ. กำหนด

การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะ

นำเสนอรายงานการประเมินตนเองโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) เพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ผ่านระบบ e-SAR TSU

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร AUN QA

แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบดังนี้

1. **องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน** ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติที่สถาบันจะดำเนินการด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เพื่อให้มั่นใจว่าได้ดำเนินการตามการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นต้น และจะนำข้อมูลจากการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรนี้มาเสนอในเว็บไซต์สถาบัน เป็นการเผยแพร่ต่อสาธารณะ เพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมในการตรวจสอบข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรของคณะ/สถาบัน รวมทั้ง สมศ. และ สกอ. สามารถสอบถามข้อมูลได้ตลอดเวลา เมื่อมีประเด็นที่ต้องพิจารณา โดยการประเมินการดำเนินการตามองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน จะดำเนินการเป็นประจำทุกปีและนำผลการประเมินไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินระดับคณะ/สถาบัน

2. **องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรเพื่อการพัฒนา** จะดำเนินการด้วยการใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตร หรือเกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรขององค์กรระดับสากลที่เป็นที่ยอมรับระดับชาติหรือนานาชาติ เช่น เกณฑ์ของสภาวิชาชีพ, ABET, AACSB เป็นต้น โดยให้ดำเนินการประเมินองค์ประกอบเพื่อการพัฒนาตามรอบของระบบสากลที่ได้เลือกใช้ และดำเนินการตามเกณฑ์ที่เลือกใช้อย่างต่อเนื่อง เช่น AUN-QA มีรอบประเมิน 5 ปี ดังนั้นหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ AUN-QA จะถูกประเมินตามรูปแบบ AUN-QA อย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปีและดำเนินการตามที่เกณฑ์กำหนดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทั้งนี้การประเมิน AUN-QA อย่างน้อย 1 ครั้งใน 5 ปีนั้นไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับวงรอบของการปรับหลักสูตร

การประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตร จะดำเนินการโดยขอความช่วยเหลือสนับสนุนคู่มือ AUN-QA ระดับหลักสูตร จากสำนักงานเลขานุการของ AUN การเลือกดำเนินงานตามแนว AUN-QA ระดับหลักสูตรหรือเกณฑ์สากลอื่น ๆ ในองค์ประกอบเพื่อพัฒนานี้เป็นไปเพื่อเตรียมความพร้อมของหลักสูตรให้สามารถได้รับการรับรองในระดับสากลตามมาตรฐานของ AUN-QA หรือเกณฑ์สากลอื่น ๆ รองรับการแข่งขันของ ASEAN 2015 และในระดับโลก อีกทั้งเป็นการสนับสนุนให้เกิด Mobility ในภาคการศึกษา

โดยการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตรนี้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศ สมศ. และ สกอ. ที่ต้องการผลักดันให้หลักสูตรการศึกษามีพัฒนาการมาตรฐานคุณภาพในระดับสากล ซึ่งจะสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคการศึกษาไทยในตลาดโลก

องค์ประกอบและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร AUN QA

องค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้/เกณฑ์
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตาม เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร	AUN.1 Expected Learning Outcomes AUN.2 Program Specification AUN.3 Programme Structure and Content AUN.4 Teaching and Learning Approach AUN.5 Student Assessment AUN.6 Academic Staff Quality AUN.7 Support Staff Quality AUN.8 Student Quality and Support AUN.9 Facilities and Infrastructure AUN.10 Quality Enhancement AUN.11 Output

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่ง คือ การพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติโดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ พ.ศ. 2558 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ โดยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษาโดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงแล้วใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว สำหรับหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 จะพิจารณาการกำกับมาตรฐานใน 12 ข้อ รายละเอียดตามตารางที่ 2.2 โดยหลักสูตรจะเลือกใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรเพียงเกณฑ์เดียว ซึ่งพิจารณาจากหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยฉบับล่าสุด

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัด 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คน และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตร ไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 3 คน และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตร ไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 3 คน และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
2. คุณ สม บัติ ของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบ	มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการ 1 รายการใน 5 ปี ย้อนหลัง	มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณ สม บัติ ของ อาจารย์ ประจำ หลักสูตร	มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการ 1 รายการใน 5 ปี ย้อนหลัง	มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณ สม บัติ ของ อาจารย์ผู้สอน	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนรายละเอียด	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง รายละเอียด	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
5. คุณ สมบัติ ของ อาจารย์ผู้สอน ที่เป็น อาจารย์พิเศษ (ถ้ามี)	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษ (ถ้ามี) มีคุณวุฒิปริญญาโท หรือ คุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษ (ถ้ามี) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษ (ถ้ามี) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
6. คุณ สมบัติ ของ อาจารย์ที่ ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักและ อาจารย์ที่ปรึกษาการ ค้นคว้าอิสระ		1. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการ ใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	1. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
7. คุณ สมบัติ ของ อาจารย์ที่ ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		กรณี เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ	กรณี เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทาง

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
		<p>มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ</p> <p>กรณี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านการเห็นชอบของสภาสถาบัน และแจ้ง กกอ ทราบ</p>	<p>วิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ</p> <p>กรณี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านการเห็นชอบของสภาสถาบัน และแจ้ง กกอ ทราบ</p>
8. อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 3 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 5 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก
9. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		กรณี เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ใน	กรณี เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ใน

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
		<p>สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ</p> <p>กรณี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านการเห็นชอบของสภาสถาบัน และแจ้ง กกอ ทราบ</p>	<p>สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ</p> <p>กรณี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านการเห็นชอบของสภาสถาบัน และแจ้ง กกอ ทราบ</p>
<p>10. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา</p>		<p>กรณี แผน ก1 ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.</p> <p>กรณี แผน ก2 ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือ นำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการ</p>	<p>กรณี แบบ 1 ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย 2 เรื่อง</p> <p>กรณี แบบ 2 ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.</p>

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
		<p>ประชุมทางวิชาการ (proceedings) กรณี แผน ข รายงานการค้นคว้าหรือส่วน หนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการ เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้</p>	
<p>11. ภาระงานอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษา</p>	<p>วิทยานิพนธ์ อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบ สัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับ นักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมี ตำแหน่งทางวิชาการหรือปริญญาโทและ ตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ ขึ้นไป 1 คน ต่อนักศึกษา 10 คน</p>	<p>วิทยานิพนธ์ อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบ สัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับ นักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่ง ทางวิชาการหรือปริญญาโทและตำแหน่งทาง วิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คน ต่อ นักศึกษา 10 คน</p>	
<p>12. การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>ปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่ กำหนดต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุง ให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดย สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) ประกาศใช้ในปีที่ 8)</p>	<p>ปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาของ หลักสูตรหรือทุกรอบ 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้ เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งาน ในปีที่ 6)</p>	<p>ปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาของ หลักสูตรหรือทุกรอบ 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้ เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานใน ปีที่ 6)</p>

- หมายเหตุ :
1. หลักสูตรพหุวิทยาการต้องกำหนดไว้ใน มคอ.2 ที่แจ้ง สกอ. รับทราบ
 2. กรณีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเฉพาะทาง สามารถเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตร ทั้งนี้ ต้องเป็นหลักสูตรในระดับการศึกษาเดียวกัน (ระดับปริญญาตรีหรือระดับบัณฑิตศึกษา)

องค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรจะใช้เกณฑ์จาก Guide to AUN Quality Assessment at Programme Level Version 3.0 เป็นเกณฑ์ในองค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร เป็นเกณฑ์ที่เน้นผลการเรียนรู้ (Outcome-based) เกณฑ์นี้เป็นที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ค.ศ. 2015 ทาง AUN ได้ออกเกณฑ์ชุดใหม่ Version 3.0 ดังนี้

เกณฑ์ AUN-QA Programme Level Version 3.0

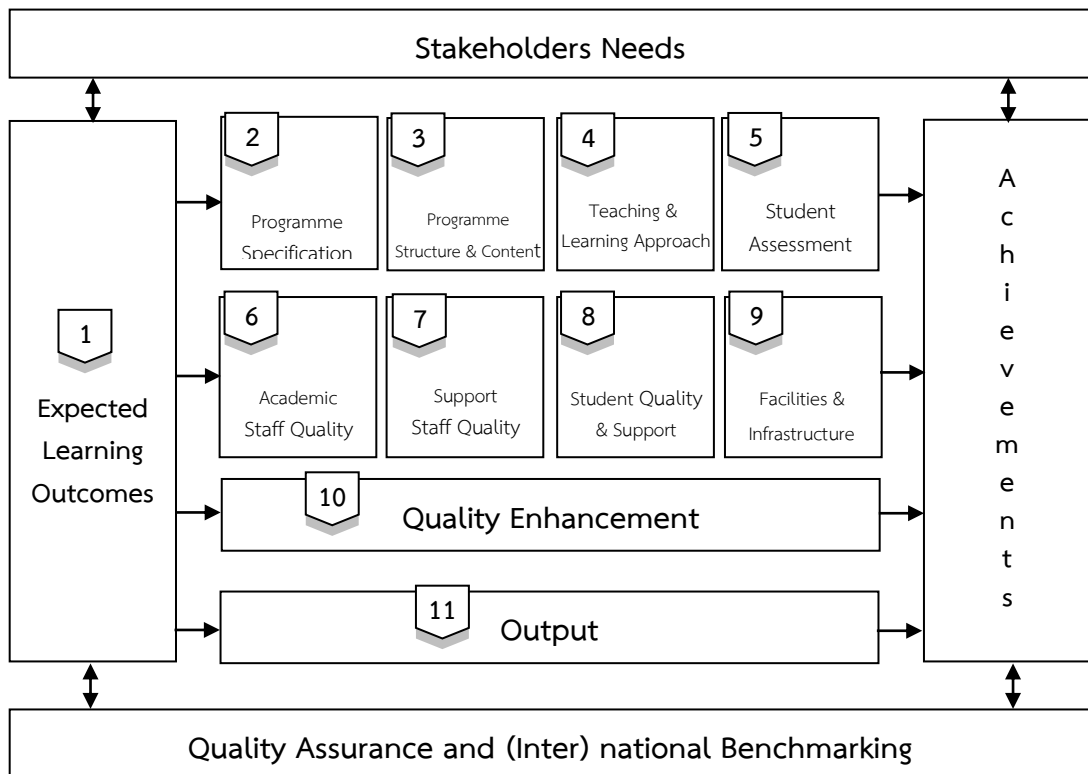
AUN-QA Version 3.0
1. Expected Learning Outcomes
2. Programme Specification
3. Programme Structure and Content
4. Teaching and Learning Approach
5. Student Assessment
6. Academic Staff Quality
7. Support Staff Quality
8. Student Quality and Support
9. Facilities and Infrastructure
10. Quality Enhancement
6. Academic Staff Quality
7. Support Staff Quality
10. Quality Enhancement
11. Output

แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA

เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร เป็นเกณฑ์ที่เน้นผลการเรียนรู้คาดหวัง (Expected Learning Outcome หรือ ELO) ที่พัฒนาขึ้นจากความจำเป็น (Needs) ต่าง ๆ ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในหลักสูตรและข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เช่น ข้อกำหนดมาตรฐานหลักสูตร/มาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา หรือ ข้อกำหนดจากสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร ได้แก่

1. ผู้เรียน นิสิต นักศึกษา
2. คณาจารย์ นักวิจัย
3. บุคลากรสายสนับสนุน
4. ผู้บริหาร
5. บัณฑิต ศิษย์เก่า
6. ผู้ประกอบการ ผู้ว่าจ้างบัณฑิต

ในการประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทาง AUN-QA ดำเนินการโดยนำ ELO ที่พัฒนาขึ้นมาเป็นเป้าหมายหลักของการดำเนินการในหลักสูตร โดยถ่ายทอด ELO ลงในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้บัณฑิตที่จบจากหลักสูตรมี ELO หรือผลการเรียนรู้คาดหวังที่ได้กำหนดไว้ เกณฑ์จะกำหนดให้ถ่ายทอด ELO ลงในข้อกำหนดหลักสูตร (Program Specification) และโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content) รวมถึงใช้ ELO ในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approach) และวิธีการวัดผล (Student Assessment) ที่สามารถวัดว่าผู้เรียนได้มี ELO ที่กำหนดหรือไม่ โดยรวมคือเพื่อให้บัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตรมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ (Graduate Attributes) ตามผลการเรียนรู้คาดหวังรวมของหลักสูตร (Programme Outcomes) หรือคุณสมบัติของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตร

รูปที่ 2-1 โมเดลเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร AUN-QA Version 3.0

การบริหารจัดการคณาจารย์ (Academic Staff) และบุคลากรสายสนับสนุน (Support Staff) นิสิตนักศึกษาและส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ ของหลักสูตร (Student Quality & Supports and Facilities & Infrastructure) ล้วนแล้วแต่เป็นการดำเนินการสำคัญที่ส่งผลถึงการประกันคุณภาพหลักสูตร และการพัฒนาให้คุณภาพของการดำเนินการในหลักสูตรดียิ่งขึ้น (Quality Enhancement) และตรวจสอบผลลัพธ์ (Output) ของหลักสูตร เป็นกระบวนการที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

ระดับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA

เพื่อให้หลักสูตรรับรู้ถึงระดับคุณภาพของหลักสูตรในแต่ละเกณฑ์ และสามารถปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการในหลักสูตรได้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรจะใช้เกณฑ์ 7 ระดับ จากหน้า 64 ของคู่มือ AUN-QA Version 3.0 ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การประเมิน 7 ระดับของ AUN QA

Rating	Description
1	<p>Absolutely Inadequate</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is not implemented. There are no plans, documents, evidences or results available. Immediate improvement must be made.</p>
2	<p>Inadequate and Improvement is Necessary</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is still at planning stage or is inadequate where improvement is necessary. There is little document or evidence available. Performance of the QA practice shows little or poor results.</p>
3	<p>Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is defined and implemented but minor improvement is needed to fully meet them. Documents are available but no clear evidence to support that they have been fully used. Performance of the QA practice shows inconsistent or some results.</p>
4	<p>Adequate as Expected</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is adequate and evidences support that it has been fully implemented. Performance of the QA practice shows consistent results as expected.</p>
5	<p>Better Than Adequate</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is better than adequate. Evidences support that it has been efficiently implemented. Performance of the QA practice shows good results and positive improvement trend.</p>
6	<p>Example of Best Practices</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is considered to be example of best practices in the field. Evidences support that it has been effectively implemented. Performance of QA practice shows very good results and positive improvement trend.</p>
7	<p>Excellent (Example of World-class or Leading Practices)</p> <p>The QA practice to fulfil the criterion is considered to be excellent or example of world-class practices in the field. Evidences support that it has been innovatively implemented. Performance of the QA practice shows excellent results and outstanding improvement trends.</p>

แนวทางการประเมินระดับคะแนน

“ความหมาย” ของระดับคะแนน 1-4 ข้างต้น เป็นการแสดงถึงระดับคุณภาพของการดำเนินการ (QA Practice) ตามเกณฑ์ หรือสถานะการดำเนินการในหลักสูตร ว่าได้ดำเนินการถึงในระดับใด ตั้งแต่ ระดับ **ไม่เพียงพออย่างยิ่ง** (ระดับ 1) หรือ ยังไม่ได้ดำเนินการตามที่เกณฑ์กำหนด ไม่มีแผนงานไม่มีหลักฐานว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์ จนถึง **เพียงพอตามความคาดหวัง** (ระดับ 4) หรือมีหลักฐานว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์อย่างเป็นระบบ และมีแนวโน้มผลการดำเนินการที่สม่ำเสมอตามคาดหวัง

ทั้งนี้ในการประเมินจะเป็นการตรวจหาหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระดับการดำเนินการต่าง ๆ โดยจะไม่ใช้การตรวจเอกสารทุกชั้นที่เกี่ยวข้อง แต่เป็นการสุ่มตรวจเอกสารสำคัญและสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเพื่อยืนยันการดำเนินการตามเกณฑ์

ส่วนระดับ 5-7 เป็นการบ่งชี้ถึงการดำเนินการที่เหนือกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลลัพธ์การดำเนินการที่ดีและมีแนวโน้มผลการดำเนินการในเชิงบวก (ระดับ 5) จนได้รับการยอมรับจากผู้อื่นว่าเป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (ระดับ 6) หรือเป็นแนวปฏิบัติชั้นนำหรือดีเยี่ยม มีการดำเนินการตามเกณฑ์อย่างมีนวัตกรรม มีผลลัพธ์ที่โดดเด่นในระดับโลก (ระดับ 7) ทั้งนี้สามารถใช้ระดับคะแนน ในการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการเพื่อปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร หรือ ในการประเมินสิ่งที่ดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ (Quality and Improvement Activities)

ตัวอย่างการประเมินระดับคะแนนการดำเนินการ

เกณฑ์สมมติ: ให้ใช้ผลการสำรวจความคิดเห็นจากนิสิตนักศึกษาเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ระบบดำเนินการตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง: ระบบสำรวจความคิดเห็นนักศึกษา ระบบการปรับปรุงหลักสูตร

ระดับ คะแนน	ตัวอย่างการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง หลักฐาน
1	ยังไม่มีดำเนินการสำรวจความคิดเห็นเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ยังไม่เคยมีแบบสำรวจหรือรูปแบบการสำรวจความคิดเห็นเพื่อการตั้งกล่าวเมื่อสอบถามนักศึกษา พบว่านักศึกษาไม่เคยรับทราบหรือเคยถูกสอบถามความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว
2	พบว่าได้มีการกำหนดรูปแบบการสำรวจ มีกำหนดการ มีแบบสอบถาม/สัมภาษณ์สำหรับใช้สอบถามความคิดเห็นนักศึกษา มีหลักฐานการดำเนินการสำรวจไปแล้วบางส่วนแต่ยังไม่ครบถ้วนหรือกำลังจะดำเนินการสำรวจความคิดเห็น
3	มีผลการสำรวจความคิดเห็นนักศึกษาแล้ว แต่ยังไม่ได้นำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ไม่พบหลักฐานเอกสารหรือจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง ว่ามีการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
4	จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องและการดูข้อมูลบทวิเคราะห์และสรุปการสำรวจความคิดเห็นนักศึกษาพบว่าการดำเนินการสำรวจความคิดเห็นจากนักศึกษาอย่างเป็นระบบ และมีการนำความคิดเห็นจากนักศึกษามาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของวิชาปฏิบัติในหลักสูตร มีการปรับปรุงพื้นที่สนับสนุนการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของนักศึกษา มีการจัดตารางเรียนและคาบเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของวิชาและหลักสูตร โดยพบว่าการดำเนินการตามเกณฑ์ดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก หรือเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่เป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ระดับ คะแนน	ตัวอย่างการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง หลักฐาน
5	พบว่าระบบการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา และระบบการปรับปรุงการดำเนินการในหลักสูตรมีประสิทธิภาพดี ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหลักสูตร ทำให้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษามีทิศทางที่ดีขึ้น การจัดการเรียนการสอนได้ผลดีขึ้น จากหลักฐานพบว่าจำนวนนักศึกษาที่ Dropout หรือเรียนไม่ผ่านอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมมีจำนวนน้อยลง
6	พบว่าระบบการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา มีบูรณาการกับระบบการปรับปรุงการดำเนินการในหลักสูตรเป็นอย่างดี การดำเนินการของทั้ง 2 ระบบสอดคล้องกันและผลสำรวจถูกส่งต่อเข้าระบบปรับปรุงการดำเนินการอย่างรวดเร็ว ผลการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรถูกสะท้อนมาให้เห็นในความคิดเห็นของนักศึกษา ผลสัทธิการศึกษที่เกี่ยวข้องและผลการสำรวจทั้งหมดเป็นเชิงบวกต่อทั้งผู้บริหารการศึกษาและต่อนักศึกษา เห็นได้ชัดว่านักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยระบบที่ใช้เป็นระบบที่ไม่ต้องลงทุนทรัพยากรเพิ่มเติมมาก เป็นระบบและการดำเนินการตัวอย่างที่ดี (Best Practice) ในเรื่องนี้
7	พบว่ามีการนวัตกรรมในระบบการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา ที่บูรณาการกับการปรับปรุงการดำเนินการในหลักสูตร มีผลการดำเนินการของทั้งสองระบบ เป็นเชิงบวกต่อนักศึกษาและสถาบันการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เห็นได้ชัดว่าแนวทางการดำเนินการนำความคิดเห็นของนักศึกษาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนนี้เป็นนวัตกรรม โดยระบบนี้ดำเนินการมาระยะเวลาหนึ่งที่แสดงให้เห็นผลลัพธ์ที่เป็นเลิศ (Excellence) และยังมีสถิติแสดงการยกระดับคุณภาพของหลักสูตรอย่างชัดเจน (Outstanding Improvement) ถือได้ว่ามีผลการดำเนินการเป็นเลิศในระดับสากล

ทั้งนี้ผู้ประเมินใช้การสัมภาษณ์นักศึกษา และผู้บริหารหลักสูตร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เพื่อยืนยันการดำเนินการตามเกณฑ์ ดังนั้นระดับคะแนนที่ได้ จึงเป็นการบ่งชี้สถานะการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร ว่าได้มีการประกันคุณภาพการศึกษาถึงระดับใด และมีโอกาสในการพัฒนา/ปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง โดยมีได้เป็นระดับคะแนนของคุณภาพของบัณฑิตหรือเนื้อหาหลักสูตรแต่อย่างใด

การประเมินระดับคะแนนของเกณฑ์ AUN แต่ละเกณฑ์ ซึ่งแต่ละเกณฑ์มีเกณฑ์ย่อยหรือ Check List หลายข้อ จะไม่สรุปคะแนนของแต่ละเกณฑ์โดยการเฉลี่ยระดับคะแนนของเกณฑ์ย่อยของแต่ละเกณฑ์ เช่น คะแนนของ AUN.1 Expected Learning Outcomes ที่มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 3 ข้อย่อย จะไม่มีการนำคะแนนของ Check List แต่ละข้อมาเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นคะแนนของ AUN.1 แต่จะเป็นการประเมินระดับคะแนนภาพรวมของเกณฑ์ AUN ในแต่ละเกณฑ์ (AUN Criteria) โดยใช้เกณฑ์ย่อยเป็นเครื่องมือเพื่อความสะดวกในการประเมินและใช้การประเมินภาพรวมของแต่ละเกณฑ์เท่านั้น

บทที่ 3

โครงสร้างองค์กร (Organization Profile)

การจัดทำโครงสร้างองค์กร มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้คณะและสถาบันการศึกษา ได้ศึกษาและทำความเข้าใจถึงบริบทและเป้าหมายในระยะสั้นและระยะยาวของสถาบัน รวมถึงสถานการณ์ปัจจุบันทั้งภายนอกและภายในสถาบันที่ส่งผลถึงการดำเนินการและผลลัพธ์ของการดำเนินการของสถาบัน ทั้งนี้การเขียนโครงสร้างองค์กร ควรระบุหรืออ้างถึงเป้าหมายการดำเนินการของตัวบ่งชี้หลักและเลือก รวมถึงคู่เทียบ (หากมี) ตามบริบทของสถาบัน ทั้งนี้การเขียนโครงสร้างองค์กรใช้แนวทางของการเขียนโครงสร้างองค์กรของ EdPEX มาใช้เป็นแนวทางในเบื้องต้นดังแสดงในรายละเอียดต่อไปนี้

โครงสร้างองค์กร¹ คือ ภาพรวมของคณะ/สถาบันเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อวิธีการดำเนินงานและเป็นการท้าทายสำคัญที่คณะ/สถาบันเผชิญอยู่

P.1 ลักษณะองค์กร : คุณลักษณะที่สำคัญของคณะ/สถาบันคืออะไร

ให้อธิบายลักษณะสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานของคณะ/สถาบันและความสัมพันธ์หลักกับผู้เรียน ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตอบคำถามต่อไปนี้

ก. สภาพแวดล้อมขององค์กร

(1) หลักสูตรและบริการ

คณะ/สถาบันมีหลักสูตรและบริการที่สำคัญอะไรบ้าง ความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของแต่ละหลักสูตรและบริการต่อความสำเร็จของคณะ/สถาบันคืออะไร คณะ/สถาบันใช้วิธีการอย่างไรในการจัดหลักสูตรและบริการ

(2) พันธกิจ วิสัยทัศน์และค่านิยม

วิสัยทัศน์ค่านิยมและพันธกิจของคณะ/สถาบันที่ได้ประกาศไว้คืออะไร สมรรถนะหลักของคณะ/สถาบันคืออะไร และมีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับพันธกิจของคณะ/สถาบัน

(3) ลักษณะโดยรวมของบุคลากร

ลักษณะโดยรวมของบุคลากรเป็นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบของบุคลากรหรือความต้องการบุคลากรหรือไม่

- คณะ/สถาบันแบ่งบุคลากรหรือคณาจารย์/พนักงานเป็นกลุ่ม และประเภทอะไรบ้าง
- ข้อกำหนดด้านคุณวุฒิทางการศึกษาของคณาจารย์/พนักงานในแต่ละกลุ่ม แต่ละประเภท มี

อะไรบ้าง

¹ เนื้อหาของหัวข้อ "โครงสร้างองค์กร" นำและปรับปรุงมาจาก "เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศฉบับปี 2558-2561 แนวทางที่เป็นระบบสู่การปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร The 2013- 2014 และ 2015-2016 Education Criteria for Performance Excellence" สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา [6]

● มืองค์ประกอบสำคัญอะไรที่ทำให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังเพื่อให้คณะ/สถาบัน บรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ บุคลากรและภาระงานในคณะ/สถาบันมีความหลากหลายอย่างไร กลุ่มที่จัดตั้งให้ ทำหน้าที่ต่อรองกับคณะ/สถาบันคืออะไร ข้อกำหนดพิเศษด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่สำคัญของคณะ/สถาบันคืออะไร

(4) สิ้นทรัพย์

คณะ/สถาบันมีอาคารสถานที่ เทคโนโลยีและอุปกรณ์สำคัญอะไรบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อวิธีการดำเนินงาน เพื่อบรรลุพันธกิจ วิสัยทัศน์ของคณะ/สถาบัน

สำหรับหน่วยงานบริหาร ปรับเป็น (4) ระบบสารสนเทศที่ให้บริการหรือสนับสนุนการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัย

(5) กฎระเบียบข้อบังคับ

คณะ/สถาบันดำเนินการภายใต้สภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ อะไรบ้าง รวมถึงกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐาน/วิทยฐานะ การรับรอง คุณสมบัติหรือการขึ้นทะเบียนมาตรฐานการศึกษา และกฎระเบียบข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการเงิน ด้าน หลักสูตรและบริการ มีอะไรบ้าง

ข. ความสัมพันธ์ระดับองค์กร

(1) โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างและการกำกับดูแลของคณะ/สถาบันมีลักษณะอย่างไร และความสัมพันธ์เชิงการรายงาน ระหว่างสภามหาวิทยาลัย สภาสถาบัน คณะกรรมการกำกับดูแลองค์กร ผู้นำระดับสูง และองค์กรแม่มีลักษณะ เช่นใด

(2) ผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย²

ส่วนตลาด กลุ่มผู้เรียน และลูกค้ำกลุ่มอื่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญของคณะ/สถาบัน มีอะไรบ้าง กลุ่มดังกล่าวมีความต้องการและความคาดหวังที่สำคัญอะไรบ้าง ต่อหลักสูตรและบริการ การ บริการสนับสนุนต่อผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น และการปฏิบัติการ ความต้องการและความคาดหวังของส่วน ตลาดกลุ่มผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่นและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไร

(3) ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือ

ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่สำคัญมีประเภทอะไรบ้าง กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้มีบทบาทอย่างไรต่อ

● ระบบงานโดยเฉพาะการสร้างหลักสูตรและการดำเนินการของหลักสูตรและบริการและการบริการ สนับสนุนต่อผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น

● การส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบัน

คณะ/สถาบันมีกลไกที่สำคัญอะไรในการสื่อสารกับผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและไม่เป็น ทางการ กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนช่วยและร่วมทำให้เกิดนวัตกรรมของคณะ/สถาบันอย่างไร สถาบันมี ข้อกำหนดที่สำคัญสำหรับห่วงโซ่อุปทานอะไรบ้าง

² ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระดับคณะ/สถาบันตามเกณฑ์ EdPEX [6] อาจแตกต่างจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร [12]

หมายเหตุ

P การตอบคำถามในโครงร่างองค์กรมีความสำคัญมากข้อมูลเหล่านี้กำหนดบริบทที่ช่วยให้เข้าใจสถาบันและการปฏิบัติการของสถาบันในการตอบทุกคำถามของสถาบันตามเกณฑ์ควรให้สัมพันธ์กับบริบทของสถาบันตามที่ได้อธิบายไว้ในโครงร่างองค์กรซึ่งจะทำให้สถาบันตอบสนองต่อคำถามอื่น ๆ ทั้งหมดตามลักษณะที่โดดเด่นเฉพาะของสถาบัน

P.1n(1) “หลักสูตรและบริการ” หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ สถาบันนำเข้าสู่ตลาดเพื่อตั้งให้ผู้เรียนเข้ามาเรียนรู้หรือมีส่วนในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาศาสตร์หรือองค์ความรู้กระบวนการจัดหลักสูตรและบริการต่อผู้เรียนของสถาบันอาจเป็นการจัดให้โดยตรงหรือโดยผ่านคู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

P.1n(2) “สมรรถนะหลัก” หมายถึง เรื่องที่สถาบันมีความชำนาญที่สุดสมรรถนะหลักเป็นขีดความสามารถเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญซึ่งเป็นแกนหลักในการทำให้บรรลุพันธกิจและสร้างรายได้เปรียบในตลาดหรือสภาพแวดล้อมด้านการบริการสมรรถนะหลักมักเป็นสิ่งที่คู่แข่งหรือผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือจะลอกเลียนแบบได้ยากและในหลาย ๆ กรณีทำให้สถาบันคงความได้เปรียบในการแข่งขัน

P.1n(3) กลุ่มและประเภทของบุคลากรหรือคณาจารย์/พนักงาน (รวมถึงหน่วยงานที่ทำหน้าที่ต่อรอง) อาจจัดแบ่งตามประเภทของการจ้างหรือสายการบังคับบัญชาตามที่ปรากฏในสัญญาว่าจ้างสถานที่ปฏิบัติงาน รวมถึงการทำงานจากระยะไกลการออกภาคสนามสภาพแวดล้อมในการทำงานการนำมาใช้ซึ่งนโยบายบางอย่างเพื่อส่งเสริมความเป็นครอบครัวหรือปัจจัยอื่น ๆ

P.1n(3) สถาบันที่อาศัยอาสาสมัครในการทำให้งานของสถาบันบรรลุผลควรรวมอาสาสมัครเหล่านี้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของบุคลากรของสถาบันด้วย

P.1n(5) มาตรฐานด้านวงการศึกษามองครอบคลุมหลักปฏิบัติและนโยบายที่ใช้กับภาคธุรกิจทั้งนี้ขึ้นกับพื้นที่ที่สถาบันปฏิบัติงานสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบข้อบังคับซึ่งอาจครอบคลุมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกการควบคุมและการแลกเปลี่ยนคาร์บอนเครดิต รวมถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

P.1ข(2) ลูกค้ำรวมถึงผู้ใช้หรือผู้ที่มีแนวโน้มจะมาใช้หลักสูตรและบริการซึ่งเป็นผู้ใช้โดยตรง (ผู้เรียนและอาจารย์รวมทั้งผู้ปกครอง) รวมถึงกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ที่นำหลักสูตรและบริการไปใช้หรือเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้

P.1ข(2) กลุ่มของผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่นอาจจัดแบ่งตามปัจจัยร่วมของความคาดหวัง พฤติกรรม ความชอบหรือลักษณะของกลุ่มภายในแต่ละกลุ่มอาจมีการจำแนกเป็นลูกค้ำกลุ่มย่อยลงไปอีกตามความแตกต่างและความเหมือนภายในกลุ่มเดียวกัน การกำหนดส่วนตลาดของสถาบันอาจแบ่งย่อยตามหลักสูตร บริการหรือคุณลักษณะช่องทางการเผยแพร่เขตพื้นที่หรือปัจจัยอื่น ๆ

P.1ข(2) ความต้องการของกลุ่มผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และส่วนตลาดของสถาบัน อาจรวมถึงเรื่องที่พัก/การอำนวยความสะดวกที่จัดให้เฉพาะกลุ่มหลักสูตรที่ออกแบบเฉพาะให้เหมาะสมกับความต้องการความปลอดภัยระบบรักษาความปลอดภัยขนาดชั้นเรียนที่เล็กลง การบริการด้วยภาษาที่หลากหลาย ข้อกำหนดสำหรับปริญญาที่เหมาะสมกับผู้รับบริการ การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้เรียน หลักสูตรเสริมพิเศษสำหรับผู้เรียนที่กลับมาเรียนภายหลังการลาออกกลางคัน การลดค่าใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการ การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และการศึกษาทางไกล ความต้องการของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจรวมถึงพฤติกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและการให้บริการชุมชน

P.1ข(2) และ P.1ข(3) ความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและกระบวนการปฏิบัติงานจะช่วยผลักดันสถาบันให้มีความไวต่อการรับรู้ประเด็นความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะ

ชะงักงันของหลักสูตรและบริการ กระบวนการสนับสนุนและห่วงโซ่อุปทานจากสาเหตุต่าง ๆ ที่รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติและภาวะฉุกเฉินอื่น ๆ

P.1b(3) ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการรวมถึงโรงเรียนหลักที่เตรียมความพร้อมของนักเรียนที่จะเข้ามาเรียนต่อในสถาบัน กลไกการสื่อสารควรเป็นการสื่อสารสองทางในภาษาที่เข้าใจได้และอาจกระทำในลักษณะการติดต่อโดยบุคคล e-mail, สื่อสังคมออนไลน์ World Wide Web หรือโดยทางโทรศัพท์ ในหลายสถาบันกลไกเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงความต้องการของตลาดผู้เรียน ลูกค่างroupอื่น หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน

P.2 สภาพการณ์ขององค์กร: สภาพการณ์เชิงกลยุทธ์ของคณะ/สถาบันเป็นอย่างไร

ให้อธิบายสภาพแวดล้อมด้านการแข่งขันความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญและระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการของคณะ/สถาบัน

โดยตอบคำถามต่อไปนี้:

ก. สภาพด้านการแข่งขัน

(1) ลำดับในการแข่งขัน

คณะ/สถาบันอยู่ที่ลำดับใดในการแข่งขัน ให้อธิบายขนาดและการเติบโตของคณะ/สถาบัน เมื่อเปรียบเทียบกับคณะ/สถาบันในภาคการศึกษา หรือตลาดการศึกษา คณะ/สถาบันมีจำนวนและประเภทของคู่แข่งเป็นอย่างไร

สำหรับหน่วยงานบริหาร ปรับเป็น (1) การยกระดับคุณภาพการปฏิบัติงานให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

(2) การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแข่งขัน

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสถานการณ์การแข่งขันของคณะ/สถาบัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่สร้างโอกาส สำหรับการสร้างนวัตกรรม และความร่วมมือคืออะไร

(3) ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

แหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและเชิงแข่งขันที่สำคัญที่จะสามารถหาได้จากภายในชุมชนวิชาการมีอะไรบ้าง แหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบที่สำคัญที่มีอยู่นอกชุมชนวิชาการมีอะไรบ้าง มีข้อจำกัดอะไรบ้างในการรวบรวมและใช้ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ (ถ้ามี)

ข. บริบทเชิงกลยุทธ์

ความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญด้านหลักสูตรและบริการ การปฏิบัติการ ความรับผิดชอบต่อสังคมและบุคลากรมีอะไรบ้าง

สำหรับ

สำหรับหน่วยงานบริหาร ปรับเป็น

ก. การยกระดับคุณภาพการปฏิบัติงานให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ค. ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการ

ส่วนประกอบที่สำคัญของระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการของสถาบัน ซึ่งรวมถึงกระบวนการประเมินและการปรับปรุงโครงการและกระบวนการที่สำคัญระดับสถาบัน

หมายเหตุ

P.2(ก) คณะ/สถาบันการศึกษามักจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันที่สูงนอกเหนือจากการแข่งขันโดยตรงเพื่อให้ได้ผู้เรียน สถาบันเหล่านี้มักจะต้องแข่งขันเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านการเงิน การได้มาซึ่งอาสาสมัครและบุคลากร การแข่งขันนี้อาจเป็นภายในกลุ่มสถาบันการศึกษาด้วยกัน เช่น เพื่อให้ได้รับเงินงบประมาณ สนับสนุนหรือโอกาสที่จะให้บริการเสริมด้านอื่น ๆ ในกรณีสถาบันการศึกษาภาครัฐ อาจเป็นการแข่งขันกับองค์กรภาครัฐ หรือหน่วยงานอื่น ๆ เช่น การแข่งขันภายใต้งบประมาณที่จำกัด

P.2(ข) ความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์อาจสัมพันธ์กับเทคโนโลยีหลักสูตรและบริการการเงิน การปฏิบัติงานของคณะ/สถาบัน โครงสร้างและวัฒนธรรมของคณะ/สถาบัน ชีตความสามารถขององค์กรแม่ ผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และตลาดของสถาบัน ภาคส่วนต่าง ๆ ในแวดวงการศึกษา ภาพลักษณ์หรือการรับรู้ของสังคมต่อคณะ/สถาบัน ชื่อเสียงโลกาภิวัตน์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของคณะ/สถาบัน และความได้เปรียบเชิงการแข่งขันอาจรวมถึงการสร้างความแตกต่าง เช่น ค่าเล่าเรียนและค่าบริการการออกแบบ การเรียนการสอน และการให้บริการ ชื่อเสียง อัตราการสร้างนวัตกรรม ทำเลที่ตั้งและการเข้าถึงได้โดยสะดวก

P.2(ค) ในระบบการให้คะแนนตามเกณฑ์ของ EdPEX (หน้า 51) ได้ใช้การเรียนรู้และการบูรณาการซึ่งเป็นมิติหนึ่งในการประเมิน ระดับพัฒนาการของแนวทาง และการถ่ายทอด เพื่อนำไปปฏิบัติเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงการปรับปรุงผลการดำเนินการของคณะ/สถาบัน เจตจำนงของคำถามนี้เพื่อกำหนดบริบทโดยรวมของแนวทางที่คณะ/สถาบันใช้เพื่อการปรับปรุงผลการดำเนินการ แนวทางดังกล่าวควรเกี่ยวข้องกับความต้องการของคณะ/สถาบัน แนวทางต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับระบบโดยรวมภายใต้เกณฑ์ EdPEX นี้ อาจรวมถึงการใช้วงจรการปรับปรุงตามวิธีของ P (วางแผน) – D (ปฏิบัติ) – S (ศึกษาตรวจสอบ) – A (ปรับปรุงพัฒนา) ศึกษาเกณฑ์การประกันคุณภาพด้วยตนเอง Completing Accreditation Self-studies การนำระบบการตรวจสอบที่มีมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติมาใช้เพื่อปรับปรุงการสอน การประเมินโดยผู้ประเมินอิสระในระดับหลักสูตร ภาควิชาหรือสถาบัน วิธีการต่าง ๆ อาจรวมถึงการใช้ระบบ Lean Enterprise System, Six Sigma, มาตรฐานสากลอื่น ๆ เช่น ISO 9000 หรือ 14000 การใช้ศาสตร์การตัดสินใจ หรือเครื่องมือการปรับปรุงอื่น ๆ

บทที่ 4

เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)

เกณฑ์ Education Criteria for Performance Excellence (EdPEX) เป็นแนวทางสำหรับการใช้พัฒนามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และใช้ในการขับเคลื่อนกระบวนการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ แปลงมาจากเกณฑ์ Baldrige Criteria for Performance Excellence 2013-2014 และ Baldrige Excellence Framework 2015-2016 ของสหรัฐอเมริกา เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของการศึกษาไทย และสถาบันการศึกษาสามารถใช้เป็นกรอบในการพัฒนา เพื่อก้าวสู่ความเป็นสถาบันชั้นนำระดับโลกในระดับนานาชาติ

เกณฑ์ EdPEX สามารถสร้างพลังให้สถาบันหรือองค์กรไม่ว่าจะมีขนาดใดหรือมีหลักสูตรและบริการประเภทใดให้บรรลุเป้าหมายทำให้การเรียนรู้ของนักศึกษาดีขึ้นปรับปรุงผลการดำเนินการทุกด้าน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยทำให้แผน กระบวนการการตัดสินใจ บุคลากร ระบบ ปฏิบัติการ และผลลัพธ์ มีความสอดคล้องกัน การนำเกณฑ์นี้ไปใช้ช่วยให้สามารถประเมินได้อย่างรอบด้านว่าขณะนี้สถาบันหรือองค์กร อยู่ในตำแหน่งใด และต้องการมุ่งไปที่ใด เกณฑ์ช่วยให้สถาบันหรือองค์กรมีเครื่องมือในการตรวจสอบระบบ บริหารงานทุกภาคส่วน พัฒนาปรับปรุงกระบวนการ และผลลัพธ์ โดยคำนึงถึงภาพโดยรวมของสถาบัน เกณฑ์ EdPEX เป็นชุดของคำถามเกี่ยวกับเรื่องสำคัญ 7 ด้าน ในการบริหารและดำเนินงานของสถาบัน ได้แก่

1. การนำองค์กร
2. กลยุทธ์
3. ลูกค้า
4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้
5. บุคลากร
6. ระบบปฏิบัติการ
7. ผลลัพธ์

คำถามเหล่านี้ผูกโยงกันเป็นกรอบการบริหารผลการดำเนินการที่บูรณาการกันเป็นหนึ่งเดียว การตอบคำถามเหล่านี้ช่วยให้สถาบันจัดการเรื่องทรัพยากรให้สอดคล้องกัน ค้นหาจุดแข็ง และโอกาสพัฒนา ปรับปรุง การสื่อสาร การเพิ่มผลผลิต และความมีประสิทธิภาพผล รวมทั้งบรรลุเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ ท้ายที่สุดแล้วสถาบันหรือองค์กรจะรุดหน้าสู่ความเป็นเลิศโดย

- ส่งมอบคุณค่าที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องให้กับผู้เรียน ลูกค้ากลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งส่งผลให้เกิดคุณภาพการศึกษาและความยั่งยืนขององค์กร
- ปรับปรุงประสิทธิผลการดำเนินการและขีดความสามารถของสถาบัน
- มีการปรับปรุงและเกิดการเรียนรู้ของสถาบัน
- สมาชิกทุกคนในสถาบันมีการเรียนรู้และพัฒนา

เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ : มุมมองเชิงระบบ

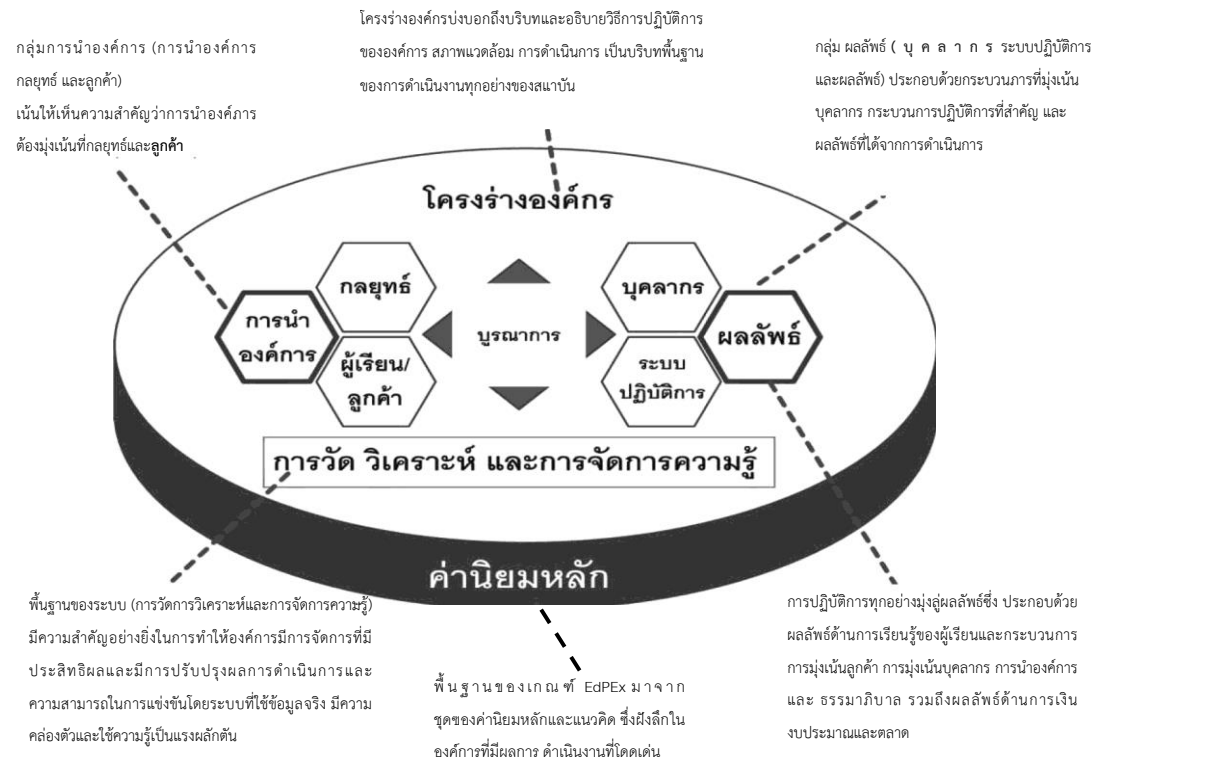
ระบบที่มุ่งเน้นผลการดำเนินการ ประกอบด้วยเกณฑ์ 6 หมวด ที่ส่วนกลางของภาพ ซึ่งอธิบายกระบวนการและผลลัพธ์ที่สถาบันทำได้

การดำเนินการที่เป็นเลิศต้องการการนำองค์กรที่เข้มแข็ง และแสดงออกด้วยผลลัพธ์ที่โดดเด่น หมวดต่างๆ ในเกณฑ์จะถูกแสดงไว้ในภาพ

คำว่า “**บูรณาการ**” ตรงกลางภาพ แสดงให้เห็นว่าทุกส่วนประกอบของระบบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

หัวข้อครนวนอนตรงกลางภาพ แสดงความเชื่อมโยงที่สำคัญอย่างยิ่งระหว่าง “**กลุ่มการนำองค์การ**” (หมวด 1 2 และ 3) และ “**กลุ่มผลลัพธ์**” (หมวด 5 6 และ 7) และความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างหมวดการนำองค์การและผลลัพธ์

ส่วนหัวข้อครนวนอนตั้ง ซึ่งชี้ไป-กลับระหว่างระบบพื้นฐานซึ่งให้สารสนเทศและข้อมูลป้อนกลับสู่กระบวนการหลักและสภาพแวดล้อมของสถาบัน

องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา

องค์ประกอบของเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับส่วนงานที่ใช้ EdPEX แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการบริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX) ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)

แนวทางการประเมินตามระบบ EdPEX

ดำเนินการประเมินตามตัวชี้วัดการนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการบริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวทางการดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ของ สกอ.

ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3
1. การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP) 2. รายงานวิธีการนำ EdPEX ไปใช้หน่วยงาน 3. การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 4. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตาม EdPEX 5. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด	1. รายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX 2. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด	1. รายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX 2. จัดทำ SAR ตามเกณฑ์ EdPEX 3. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด

2. แนวทางการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2562 จำแนกตามกลุ่ม ดังนี้

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน
มหาวิทยาลัยทักษิณ (EdPEX ปีที่ 3)	1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร การประเมินตนเองหมวด 1-6 และตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 2. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กรตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก 3. พัฒนาและรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนางานองค์กรตามแนวทาง EdPEX 4. จัดทำ SAR (Application Report) ตามเกณฑ์ EdPEX รายงานข้อมูล Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
ส่วนงานวิชาการ (EdPEX ปีที่ 2) 1. คณะพยาบาลศาสตร์ 2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3. คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา 4. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 5. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ 6. คณะอุตสาหกรรมเกษตรและชีวภาพ 7. วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา 8. วิทยาลัยนานาชาติ 9. บัณฑิตวิทยาลัย	1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร การประเมินตนเองหมวด 1-6 และตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 2. ทบทวน/จัดทำแผนพัฒนางานองค์กรตามแนวทาง EdPEX และรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนา 3. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง /ผลการพัฒนางานองค์กร (SAR) ตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนด 4. รายงานข้อมูล Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
ส่วนงานวิชาการ (EdPEX ปีที่ 3) 1. คณะนิติศาสตร์ 2. คณะวิทยาศาสตร์ 3. คณะศิลปกรรมศาสตร์ 4. คณะศึกษาศาสตร์	1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร การประเมินตนเองหมวด 1-6 และตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 2. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กรตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของคณะกรรมการประเมิน/ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก 3. พัฒนาและรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนางานองค์กรตาม

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน
	แนวทาง EdPEX 4. จัดทำ SAR (Application Report) ตามเกณฑ์ EdPEX 5. รายงานข้อมูล Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
ส่วนงานวิชาการ (EdPEX ปีที่ 3+) คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน	1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร การประเมินตนเองหมวด 1-6 และ ตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 2. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กรตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก 3. พัฒนาและรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนางานองค์กรตาม แนวทาง EdPEX 4. จัดทำ SAR (Application Report) ตามเกณฑ์ EdPEX 5. รายงานข้อมูล Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
ส่วนงานอื่น 6 ส่วนงาน	1. ทบทวน/วิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (ตามหัวข้อที่มหาวิทยาลัย กำหนด) 2. ประเมินตนเองหมวด 1-6 (เฉพาะกระบวนการสนับสนุน กระบวนการหลัก/กระบวนการสนับสนุน/กระบวนการ หมวด 1-6 ของมหาวิทยาลัย และกระบวนการบริหารจัดการส่วนงาน/ หน่วยงาน ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด) 3. ตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 <ul style="list-style-type: none"> - ประสิทธิภาพของกระบวนการสนับสนุนกระบวนการหลัก/ กระบวนการสนับสนุน/กระบวนการ หมวด 1-6 ของมหาวิทยาลัย - ประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการส่วนงาน/ หน่วยงาน ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด - ตัวชี้วัดเฉพาะตามบริบทของส่วนงาน (ถ้ามี) 4. ทบทวน/จัดทำแผนพัฒนางานองค์กรตามแนวทาง EdPEX และ รายงานและรายงานความก้าวหน้าตามแผน 5. รายงานผลการพัฒนาส่วนงาน/หน่วยงานตามแนวทางที่ มหาวิทยาลัยกำหนด (SAR)
หน่วยงานบริหาร 13 หน่วยงาน	1. ทบทวนโครงสร้างองค์กร 2. ทบทวนการประเมินตนเอง เฉพาะกระบวนการตามพันธกิจหลัก ที่สนับสนุนมหาวิทยาลัย และกระบวนการนำแผนกลยุทธ์ของ มหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติตามพันธกิจหลักของหน่วยงาน (หมวด 2 กลยุทธ์ หัวข้อ 2.2 การนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ) 3. ทบทวนตัวชี้วัดที่สำคัญในหมวด 7 <ul style="list-style-type: none"> - ประสิทธิภาพของกระบวนการตามพันธกิจหลักที่สนับสนุน มหาวิทยาลัย - ประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการหน่วยงานตามที่

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน
	มหาวิทยาลัยกำหนด 4. ทบทวน/จัดทำแผนพัฒนาองค์กรตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของคณะกรรมการประเมิน และรายงานความก้าวหน้าตามแผน เฉพาะกระบวนการตามข้อ 2 5. รายงานผลการพัฒนาส่วนงาน/หน่วยงานตามแนวทางที่ มหาวิทยาลัยกำหนด (SAR)

3. แนวทางการประเมิน

3.1 การประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามค่าเป้าหมายในคำรับรองการปฏิบัติงาน สำหรับกลุ่มต่อไป

- ส่วนงานวิชาการที่ดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ปีที่ 2
- ส่วนงานอื่น
- หน่วยงานบริหาร

ค่าเป้าหมายการดำเนินงาน

ระดับ	ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้บริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX)		ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)	
	น้ำหนัก	เป้าหมาย	น้ำหนัก	เป้าหมาย
1. ส่วนงานวิชาการที่ดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ปีที่ 2	40	ระดับ 3	60	ระดับ 3
2. ส่วนงานอื่น	40	ระดับ 3	60	ระดับ 3
3. หน่วยงานบริหาร	40	ระดับ 3	60	ระดับ 3

เกณฑ์การประเมิน : ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้บริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX) เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+ มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+ มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ

เกณฑ์การประเมิน : ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7) เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน
- ระดับ 2 มีการดำเนินงาน ดังนี้

- รายงานผลการดำเนินงานเพียงบางเรื่อง และเริ่มมีระดับผลการดำเนินการที่ดีในบางเรื่อง และ
 - รายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่อง
- ระดับ 3 มีการดำเนินงาน ดังนี้
- รายงานข้อมูลผลการดำเนินงานครบทุกเรื่อง และข้อมูลที่รายงานบรรลุเป้าหมายร้อยละ 70 และ
 - รายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่อง และข้อมูลที่รายงานมีแนวโน้มที่ดี ร้อยละ 30
- ระดับ 4 มีการดำเนินงาน ดังนี้
- เริ่มมีสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ
 - รายงานข้อมูลผลการดำเนินงานครบทุกเรื่อง และมีข้อมูลที่รายงานบรรลุเป้าหมายร้อยละ 80 และ
 - รายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่อง และข้อมูลที่รายงานมีแนวโน้มที่ดี ร้อยละ 40
- ระดับ 5 4+ มีการเทียบผลการดำเนินงานกับคู่เทียบ

3.2 การตรวจประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX โดยประเมินตามคู่มือเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2558-2561 สำหรับกลุ่มต่อไป

- มหาวิทยาลัย
- ส่วนงานวิชาการที่ดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ปีที่ 3⁺
- ส่วนงานวิชาการที่ดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ปีที่ 3

ค่าเป้าหมายการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2562 จำแนกตามระดับ ดังนี้

ระดับ	ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้บริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX)		ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)	
	น้ำหนัก	เป้าหมาย	น้ำหนัก	เป้าหมาย
1. มหาวิทยาลัย	40	ระดับ 3	60	ระดับ 3
2. ส่วนงานวิชาการที่ดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ปีที่ 3 ⁺	40	ระดับ 3	60	ระดับ 3
3. ส่วนงานวิชาการที่ดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ปีที่ 3	40	ระดับ 3	60	ระดับ 3

เกณฑ์การประเมิน พิจารณาจากคะแนนผลการประเมินตามเกณฑ์ EdPEX ดังนี้

ระดับคุณภาพ	มหาวิทยาลัย		EdPEX ปีที่ 3 ⁺		EdPEX ปีที่ 3
	กระบวนการ (หมวด 1-6)	ผลลัพธ์ (หมวด 7)	กระบวนการ (หมวด 1-6)	ผลลัพธ์ (หมวด 7)	
ระดับ 1	≤ 120	≤ 80	≤ 80	≤ 40	≤ 80
ระดับ 2	121 - 135	81 - 85	81 - 100	41 - 50	81 - 100
ระดับ 3	136 - 150	86 - 90	101 - 120	51 - 60	101 - 120
ระดับ 4	151 - 165	91 - 95	121 - 140	61 - 70	121 - 140
ระดับ 5	≥ 166	≥ 96	≥ 141	≥ 71	≥ 141

ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา

ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX)

ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX) มีจำนวน 1 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังนี้

การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX)

คำอธิบาย

ตอบคำถามหมวด 1 - 6 ให้ส่วนงาน/สถาบัน พิจารณาตอบคำถามของข้อกำหนดโดยรวม โดยใช้วิธีการพรรณนาความ ใช้แผนภาพประกอบ หรือใช้ตารางตามความเหมาะสมในแต่ละคำถาม โดยใช้หัวข้อ ดังนี้

หมวด 1 การนำองค์กร

หมวดการนำองค์กรนี้ ถามถึงการปฏิบัติของผู้นำระดับสูงด้วยตนเอง ในการชี้นำ และทำให้สถาบันมีความยั่งยืน การกำกับดูแลของสถาบัน และวิธีการที่สถาบันใช้เพื่อบรรลุผล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม กฎหมาย และจริยธรรม รวมทั้งวิธีการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ

1.1 การนำองค์กรโดยผู้นำระดับสูง : ผู้นำระดับสูงนำสถาบันอย่างไร

ให้อธิบายถึงวิธีการที่ผู้นำระดับสูงปฏิบัติด้วยตนเองในการชี้นำและทำให้สถาบันมีความยั่งยืน วิธีการที่ผู้นำระดับสูงสร้างบรรยากาศเพื่อทำให้ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น มีความผูกพันกับสถาบัน เพื่อสร้างนวัตกรรมและทำให้มีผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ รวมทั้งอธิบายวิธีการที่ผู้นำระดับสูงสื่อสารกับบุคลากร ผู้เรียน และลูกค้าที่สำคัญกลุ่มอื่น

1.2 การกำกับดูแลและความรับผิดชอบต่อสังคม : สถาบันดำเนินการอย่างไรในเรื่องการ กำกับดูแล และทำให้บรรลุผลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ให้อธิบายถึงแนวทางที่สถาบันให้เพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและแนวทางการปรับปรุงระบบการนำองค์กร อธิบายวิธีการที่สถาบันสร้างความมั่นใจว่ามีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีจริยธรรมสนองต่อความรับผิดชอบต่อสังคมที่สถาบันพึงมีและการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ

หมวด 2 กลยุทธ์

ในหมวดกลยุทธ์ถามว่าสถาบันจัดทำวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติ การนำแผนไปปฏิบัติ ปรับเปลี่ยนหากสถานการณ์บังคับ และจัดผลความก้าวหน้าของการบรรลุแผนอย่างไร

2.1 การจัดทำกลยุทธ์ : สถาบันจัดทำกลยุทธ์อย่างไร

ให้อธิบายการสร้างกลยุทธ์ของสถาบัน ที่ให้ความสำคัญต่อความท้าทายเชิงกลยุทธ์และเสริมสร้างความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์และโอกาสเชิงกลยุทธ์รวมทั้งอธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับระบบงานที่สำคัญให้สรุประบบงานที่สำคัญ วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ และเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้อง

2.2 การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ : สถาบันนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติอย่างไร ให้อธิบายวิธีการแปลงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการ สรุปแผน ปฏิบัติการ วิธีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และตัววัดหรือ

ตัวชี้วัดที่สำคัญของความก้าวหน้า คาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตตามตัววัดหรือตัวชี้วัดสำคัญเหล่านี้ เปรียบเทียบ กับของคู่เทียบที่สำคัญ

หมวด 3 ลูกค้ำ

ในหมวดลูกค้ำนี้ถ้ามถึงวิธีการที่สถาบันสร้างความผูกพันกับผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น เพื่อความสำเร็จ ด้านตลาดในระยะยาว รวมทั้งวิธีการที่สถาบันรับฟังเสียงของลูกค้ำ สร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนและลูกค้ำ กลุ่มอื่น และใช้สารสนเทศดังกล่าวเพื่อปรับปรุงและค้นหาโอกาส ในการสร้างนวัตกรรม

3.1 เสียงของลูกค้ำ : สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการรวบรวมสารสนเทศจากผู้เรียนและลูกค้ำ กลุ่มอื่น ให้อธิบายถึงวิธีการที่สถาบันรับฟังผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น และการได้มาซึ่งสารสนเทศเกี่ยวกับความ พึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพันของกลุ่มเหล่านั้น

3.2 ความผูกพันของลูกค้ำ: สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการสร้างความผูกพันกับผู้เรียน และลูกค้ำกลุ่ม อื่น โดยตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเหล่านั้น และสร้างสัมพันธ์

ให้อธิบายวิธีการกำหนดหลักสูตรและบริการ และช่องทางการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนผู้เรียนและลูกค้ำ กลุ่มอื่น รวมทั้งวิธีการการจำแนกกลุ่มผู้เรียนและลูกค้ำ อธิบาย วิธีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนและลูกค้ำ กลุ่มอื่น

หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

หมวดการวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้นี้ ถ้ามว่าสถาบันเลือก รวบรวม วิเคราะห์ จัดการ และปรับปรุงข้อมูล สารสนเทศ และสินทรัพย์ทางความรู้อย่างไร มีการเรียนรู้ และบริหารจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศอย่างไร หมวดนี้ยังถ้ามว่าสถาบันได้นำผลการทบทวน ดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงผลการดำเนินการ อย่งไร

4.1 การวัด วิเคราะห์ และปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร : องค์กรมีวิธีการ อย่งไรในการ วัด วิเคราะห์ และเพื่อนำมาปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร

ให้อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้วัด วิเคราะห์ ทบทวน ตลอดจนปรับปรุงผลการดำเนินการโดยการใช้ ข้อมูลและสารสนเทศในทุกระดับและทุกส่วนงานของสถาบันรวมทั้ง ใช้ประโยชน์อย่งไร จากข้อมูลเทียบเคียง และข้อมูลลูกค้ำเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

4.2 การจัดการความรู้ สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ: สถาบันมีวิธีการอย่งไร ในการจัดการ สินทรัพย์ทางความรู้ของสถาบัน รวมทั้งสารสนเทศ และโครงสร้างของเทคโนโลยีสารสนเทศ

อธิบายวิธีการจัดการและเพิ่มพูนสินทรัพย์ทางความรู้และวิธีการเรียนรู้ของ สถาบัน รวมทั้งวิธีการที่ ทำให้มั่นใจว่าคุณภาพและความพร้อมของข้อมูลสารสนเทศ ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์และโครงสร้างของ เทคโนโลยีสารสนเทศตอบสนองต่อความต้องการในการใช้งานของบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่งเป็น ทางการและไม่เป็นทางการ ผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น

หมวด 5 บุคลากร

หมวดบุคลากร ถ้ามว่าสถาบันมีวิธีการอย่งไรในการประเมินความต้องการด้านขีดความสามารถ และอัตรากำลัง และในการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานเพื่อนำไปสู่ผลการดำเนินการที่โดดเด่น หมวดนี้ยัง ถ้ามถึงวิธีการที่สถาบันสร้างความผูกพัน จัดการ และพัฒนา บุคลากรเพื่อนำศักยภาพของพวกเขามาใช้อย่าง เต็มที่ โดยสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับ พันธกิจ กลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการโดยรวมของสถาบัน

5.1 สภาพแวดล้อมด้านบุคลากร (Workforce Environment) : สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการสร้างสภาพแวดล้อมด้านบุคลากรที่เกื้อหนุนและมีประสิทธิผล

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการบริหารขีดความสามารถ และอัตรากำลังเพื่อให้ งานของสถาบันบรรลุผลสำเร็จ อธิบายว่าสถาบันดำเนินการอย่างไร เพื่อรักษาบรรยากาศในการทำงานให้เกื้อหนุน และมีความมั่นคงต่อการทำงาน

5.2 ความผูกพันของบุคลากร (Workforce Engagement) : สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการสร้างความผูกพันกับบุคลากร เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ก่อให้เกิดผลงานที่โดดเด่น

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหาร และผู้นำเพื่อให้เกิดผลการดำเนินการที่โดดเด่น รวมถึงวิธีการที่สถาบันทำให้บุคลากรมีส่วนร่วมอย่างทุ่มเทในการ ปรับปรุงและสร้างนวัตกรรม

หมวด 6 ระบบปฏิบัติการ

ในหมวดระบบปฏิบัติการนี้ ถามว่าสถาบันมีวิธีการอย่างไรในการออกแบบ จัดการ ปรับปรุง และสร้างนวัตกรรมในหลักสูตรและบริการ และกระบวนการต่างๆ และถามว่ามีวิธีการ ใดๆในการปรับปรุงประสิทธิผลของการปฏิบัติการเพื่อส่งมอบคุณค่าแก่ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นและทำให้สถาบันประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

6.1 กระบวนการทำงาน : สถาบันมีวิธีการออกแบบ จัดการ และปรับปรุง หลักสูตรและ บริการและกระบวนการทำงานที่สำคัญอย่างไร

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการออกแบบ จัดการ และปรับปรุงกระบวนการ ทำงานสำคัญเพื่อส่งมอบหลักสูตรและบริการที่มีคุณค่าสำหรับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และทำให้สถาบันประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง สถาบันมีการจัดการนวัตกรรมอย่างไร สรุปกระบวนการทำงานที่สำคัญของสถาบัน ให้สถาบันตอบคำถามดังต่อไปนี้ ก. การออกแบบหลักสูตร การบริการ และกระบวนการ

6.2 ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการ : สถาบันทำให้มั่นใจได้อย่างไรว่าการปฏิบัติการต่างๆ มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการควบคุมต้นทุน บริหารห่วงโซ่อุปทาน ทำให้สถานที่ ทำงานมีความปลอดภัยมีการเตรียมพร้อมรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่า ระบบปฏิบัติการมีประสิทธิภาพและส่งมอบคุณค่าแก่ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)

คำอธิบาย

ผลลัพธ์ (หมวด 7) ประกอบด้วย

7.1 ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านกระบวนการ**ก. ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและด้านบริการที่มุ่งเน้นลูกค้า**

ผลลัพธ์ด้านการจัดการศึกษา

ผลลัพธ์ด้านการวิจัย

ผลลัพธ์ด้านการบริการวิชาการ/วิชาชีพ

ข. ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการทำงาน

ประสิทธิผลของกระบวนการด้านการจัดการศึกษา

ประสิทธิผลของกระบวนการด้านการวิจัย

ประสิทธิผลของกระบวนการด้านการบริการวิชาการ

ประสิทธิผลของกระบวนการสนับสนุนอื่น ๆ

ค. ผลลัพธ์ด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทาน**7.2 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า****ก. ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น**

(1) ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

(2) ความผูกพันของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

7.3 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร**ก. ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร**

(1) ผลลัพธ์ด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถ

(2) ผลลัพธ์ด้านบรรยากาศการทำงาน

(3) ผลลัพธ์ด้านความผูกพัน

(4) ผลลัพธ์ด้านการพัฒนาบุคลากรและผู้นำ

7.4 ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการกำกับดูแล**ก. ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กร การกำกับดูแล และความรับผิดชอบต่อสังคม**

(1) ผลลัพธ์ด้านการสื่อสารและสร้างความผูกพันกับบุคลากร ผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น

(2) ผลลัพธ์ด้านภาระรับผิดชอบต่อของการกำกับดูแล

(3) ผลลัพธ์ด้านกฎหมาย ข้อบังคับและการรับรองมาตรฐาน

(4) ผลลัพธ์ด้านการประพฤติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม

(5) ผลลัพธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและการสนับสนุนชุมชน

ข. ผลลัพธ์ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

(1) ผลลัพธ์ด้านการบรรลุกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ

7.5 ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด**ก. ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด**

(1) ผลลัพธ์ของการดำเนินงานด้านงบประมาณและการเงิน

(2) ผลลัพธ์ของการดำเนินการด้านตลาด

โดยมีรายละเอียดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

7.1 ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านกระบวนการ
 ก. ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและด้านบริการที่มุ่งเน้นลูกค้า
 ■ ผลลัพธ์ด้านการจัดการศึกษา

ตัวชี้วัด 7.1ก-1 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

คำอธิบาย

บัณฑิตที่สำเร็จศึกษาในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเอง หรือมีการใช้ประโยชน์จากการศึกษาในการประกอบวิชาชีพ ทั้งที่มีรายได้ประจำและไม่มีรายได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามเป้าหมายของผู้จัดการศึกษา ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละการมีงานทำ} = \frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- ผลการได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี ของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-2 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
คำอธิบาย

คุณภาพบัณฑิตเป็นไปตามคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิต (Graduate Attributes) ของคณะ/สถาบัน ที่สามารถให้สะท้อนอยู่ในผลของการจัดการศึกษาของหลักสูตร Program Outcomes (POs) ที่แตกย่อยออกเป็นผลการเรียนรู้คาดหวัง Expected Learning Outcomes (ELOs) ของวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรในที่สุด โดยทั้ง Graduate Attributes, POs ตลอดจนถึง ELOs ของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องส่งเสริมกัน (Alignment) สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของบัณฑิตของคณะ/สถาบัน และ ELOs เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ที่สะท้อนความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คณะ/สถาบันควรมีระบบการพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการศึกษาที่สะท้อนอัตลักษณ์คุณสมบัติบัณฑิตที่เป็นที่ต้องการตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีระบบกลไกในการประเมินผลคุณลักษณะของบัณฑิตตาม ELOs ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ผลสะท้อนคุณภาพบัณฑิตในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง โดยหลักสูตร/คณะ/สถาบันสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ ในการได้มาซึ่งข้อมูลคุณภาพบัณฑิต โดยสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบ AUN.10 Quality Enhancement เกณฑ์ย่อย 10.6 และ AUN.11 Output เกณฑ์ย่อย AUN 11.5 ทั้งนี้ควรมีการกำหนดคุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์ใน Program Profile หรือ โครงร่างองค์กรของคณะ/สถาบัน

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- ผลจากการวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

**ตัวชี้วัด 7.1ก-3 ร้อยละผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการเผยแพร่
ระดับชาติ นานาชาติ**

คำอธิบาย

การศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ เพื่อหาคำตอบหรือความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือหรือเป็นประโยชน์การประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงาน เป็นการแสดงถึงการเรียนรู้และความสามารถในการใช้ความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผลงานของผู้เรียนระดับปริญญาตรี หมายถึง ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุก ระดับการศึกษา

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ ตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Arts) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performing Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมถึงการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ประกอบด้วย บทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงาน

ชื่อนิสิต	ระดับ (ป.ตรี)	หลักสูตร	อาจารย์/ผู้ทำ ผลงานร่วม	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่/ วัน/เดือน/ปีที่เผยแพร่	ระดับ	
						ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการเผยแพร่ โดยแบ่งออกเป็น ระดับชาติและนานาชาติ

วิธีการคำนวณ

ร้อยละผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์

$$= \frac{\text{จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตปริญญาตรีที่ได้รับการเผยแพร่}}{\text{จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการเผยแพร่ โดยแบ่งเป็นระดับชาติและนานาชาติ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-4 ร้อยละของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้ อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวชี้วัดนี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2562

ตารางต่อไปนี้เป็นตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลระดับหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ให้หลักสูตรรวบรวมข้อมูล ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา รวมถึงผลงานที่ทำร่วมกับอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษา	หลักสูตร	อาจารย์/ผู้ทำผลงานร่วม	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่/วัน/เดือน/ปีที่เผยแพร่	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่} = \frac{\text{จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- ระดับชาติ
- ระดับนานาชาติ

Diagnostic Questions

- ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ โดยไม่จำเป็นต้องเผยแพร่ในช่วงปีการศึกษาที่รายงาน แยกออกเป็นระดับชาติและนานาชาติ และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

**ตัวชี้วัด 7.1ก-5 ร้อยละของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ
เผยแพร่ ระดับนานาชาติ**

คำอธิบาย

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัย เพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำ ผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อ สาธารณะ ตัวชี้วัดนี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2562

ตารางต่อไปนี้เป็นตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลระดับหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ให้หลักสูตรรวบรวมข้อมูล ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา รวมถึงผลงานที่ทำร่วมกับอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ชื่อผู้สำเร็จ การศึกษา	หลักสูตร	อาจารย์/ผู้ทำ ผลงานร่วม	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่/ วัน/เดือน/ปีที่เผยแพร่

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของผลงานที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ} = \frac{\text{จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่เผยแพร่} \times 100}{\text{ระดับนานาชาติ} \times \text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}}$$

Diagnostic Questions

- ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ในระดับนานาชาติ โดยไม่จำเป็นต้องเผยแพร่ในช่วงปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-6 ร้อยละผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตที่ได้รับรางวัล

คำอธิบาย

ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ด้านวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของนิสิตที่ได้รับรางวัล

ชื่อนิสิต	ระดับ (ป.ตรี/ บัณฑิตศึกษา)	หลักสูตร	อาจารย์/ผู้ทำ ผลงานร่วม	ชื่อผลงาน	ชื่อ รางวัล	หน่วยงาน ที่จัด	วัน/เดือน/ปีและ สถานที่ ที่รับ รางวัล	ระดับ	
								ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ดังนี้

$$\text{ร้อยละผลงาน} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตที่ได้รับรางวัล}}{\text{จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- (1) ระดับปริญญาตรี
- (2) ระดับบัณฑิตศึกษา
 - ระดับชาติ
 - ระดับนานาชาติ

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตที่ได้รับรางวัล โดยแบ่งตามระดับการศึกษา และระดับชาติ/นานาชาติ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-7 ร้อยละของนิสิตที่เรียนรู้ในชุมชน

คำอธิบาย

การเรียนรู้ของนิสิตในชุมชน หมายถึง นิสิตที่ใช้ชุมชน/สังคมเป็นแหล่งเรียนรู้ โดยพิจารณาจาก มคอ.3 ที่มีการจัดกิจกรรมที่ใช้ชุมชน/สังคมเป็นแหล่งเรียนรู้ โดยใช้เวลาไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของรายวิชา หรือไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง นับรวมรายวิชาศึกษาทั่วไป ปัญหาพิเศษ โครงการ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การฝึกงาน และสหกิจศึกษา

นิสิต หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด โดยสามารถนับจำนวนนิสิตเข้าได้ในกรณีที่นิสิตเรียนต่าง รายวิชา

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของนิสิตที่เรียนรู้ในชุมชน} = \frac{\text{จำนวนนิสิตที่ใช้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้}}{\text{จำนวนนิสิตปริญญาตรีทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล

ชื่อหลักสูตร	รหัสวิชาและชื่อรายวิชา	จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอนรวม	จำนวนชั่วโมงที่จัดกิจกรรมในชุมชน	จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนนิสิตที่เรียนรู้ในชุมชน ในรอบปีการศึกษาที่รายงานและรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-8 ร้อยละของหลักสูตรที่มีรายวิชาเรียนรู้ในชุมชน
--

คำอธิบาย

รายวิชาเรียนรู้ในชุมชน หมายถึง รายวิชาที่ใช้ชุมชน/สังคมเป็นแหล่งเรียนรู้ โดยต้องมีรายวิชาตามตัวชี้วัด 7.1ก-7 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรและมีการลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษานั้น ๆ นับรวมรายวิชาศึกษาทั่วไป ปัญหาพิเศษ โครงการ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การฝึกงาน และสหกิจศึกษา

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้งหมดที่มีการจัดการเรียนการสอนครบทุกชั้นปี (4 หรือ 5 ชั้นปี) โดยอนุโลมให้ใช้จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรตามโครงสร้างหลักสูตรที่มีการปรับปรุงใหม่

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของหลักสูตรที่มีรายวิชาเรียนรู้ในชุมชน} = \frac{\text{หลักสูตรที่มีรายวิชาเรียนรู้ในชุมชน}}{\text{หลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล

หลักสูตร		รายวิชาที่เรียนรู้ในชุมชน	
ชื่อหลักสูตร	จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	รหัสวิชาและชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
1.		1.	
		2.	
		3.	
รวม		รวมจำนวน หน่วยกิต คิดเป็น ร้อยละ	
2.		1.	
		2.	
		3.	
รวม		รวมจำนวน หน่วยกิต คิดเป็น ร้อยละ	

Diagnostic Questions

- รายงานข้อมูลหลักสูตรและรายวิชาเรียนรู้ในชุมชน ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

**ตัวชี้วัด 7.1ก-9 ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์
เผยแพร่ในระดับชาติ นานาชาติ (TSU02)**

คำอธิบาย

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ผลงานวิชาการอาจอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือผลงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ โดยมีแนวคิดที่ผลงานหรือกิจกรรมนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ELOs) และ Program Outcomes และสะท้อนเอกลักษณ์ของคณะ/สถาบัน ดำเนินการโดยบุคลากรสายวิชาการ นักวิจัยและนิสิตนักศึกษา และผลงานนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและพันธกิจของคณะและสถาบัน

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากร ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย หรือชื่อเรียกอย่างอื่นที่ปฏิบัติงานด้านวิจัย ที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของอาจารย์และนักวิจัย

ชื่ออาจารย์ และนักวิจัย	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่ วัน/เดือน/ปี ที่เผยแพร่	ประเภท ของผลงาน	ค่า น้ำหนักร	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศผลงานที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตร

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.60	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่} = \frac{\text{จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- (1) ระดับชาติ
- (2) ระดับนานาชาติ

Diagnostic Questions

- รายงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ โดยแบ่งเป็นระดับชาติและนานาชาติ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-10 ร้อยละของผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด (TSU02)

คำอธิบาย

การอ้างอิงผลงานทางวิชาการมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อนักวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ช่วยให้การเข้าถึงอิทธิพลของบทความวิจัยนั้น และช่วยค้นหาวิจัยที่สำคัญ ปัจจุบันฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นการอ้างอิงผลงานทางวิชาการมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งฐานข้อมูลที่สำคัญได้แก่ Web of Science, Scopus, Google Scholar และ TCI เป็นต้น

ผลงานทางวิชาการ หมายถึง บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ทั้งระดับชาติและนานาชาติ

การอ้างอิงผลงานทางวิชาการ (Citation) หมายถึง การอ้างอิงบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ทั้งระดับชาติและนานาชาติ ใน Refereed Journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ทั้งนี้ ไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้ง

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากร ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย หรือชื่อเรียกอย่างอื่นที่ปฏิบัติงานด้านวิจัย ที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา

การรายงานรวบรวมข้อมูล รายงานข้อมูลเป็นปีพุทธศักราช (พ.ศ.)

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง} = \frac{\text{จำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวอย่างตารางเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่	ประเภท ¹	ชื่อเจ้าของผลงานและผู้ร่วม	ชื่อบทความที่ได้รับการอ้างอิง ²	ชื่อบทความนำไปอ้างอิง ³	วันเดือนปีที่ได้รับการอ้างอิง (cited)	แหล่งอ้างอิง (ระบุชื่อ)		
						Refereed Journal	ฐานข้อมูลระดับชาติ TCI	ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ

หมายเหตุ 1. ประเภท บทความวิจัย หรือ บทความวิชาการ

2. ชื่อบทความที่ได้รับการอ้างอิง ระบุ ชื่อบทความ ชื่อวารสารที่ตีพิมพ์ ปีที่ ฉบับที่ วันเดือนปีของวารสาร และเลขหน้า

3. ชื่อบทความนำไปอ้างอิง ระบุ ชื่อเจ้าของผลงานและผู้ร่วม ชื่อบทความ ชื่อวารสารที่ตีพิมพ์ ปีที่ ฉบับที่ วันเดือนปีของวารสาร และเลขหน้า

Diagnostic Questions

รายงานจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด ในรอบปีการศึกษาที่
รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

**ตัวชี้วัด 7.1ก-11 ร้อยละผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่นำไปใช้
ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์ (TSU03)**

คำอธิบาย

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้
นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในโครงการ โครงการวิจัยหรือรายงานการวิจัย สามารถนำไป
แก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจน ถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริง
อย่างชัดเจน มีหนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ที่มีการระบุรายละเอียดที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ต่อหน่วยงาน
หรือมีหนังสือตรวจรับงานว่าจ้างการทำวิจัยจากหน่วยงานภายนอกที่สนับสนุนทุนวิจัย โดยให้นำเสนอในรูป
ร้อยละ ทั้งนี้การเป็นอาจารย์ประจำและ/ หรือนักวิจัยให้นับอาจารย์ประจำและ/หรือนักวิจัยซึ่งหมายรวมถึง
บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวิจัยที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีสัญญาการจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน)
เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ในปีการศึกษา พ.ศ. 2562 โดยโดยไม่รวมผู้ลาศึกษา

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์เชิงสังคม โดยมีหลักฐานที่สามารถแสดงได้ว่าการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
แก่สาธารณชนและมีข้อมูลแสดงให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดีขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วม
ของชุมชนในการกระบวนการวิจัย เช่น การพัฒนาโจทย์วิจัย การทำวิจัย การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์กับ
ชุมชน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงชุมชนในด้านต่างๆ ซึ่งจะต้องแสดงสถานการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลง
กระบวนการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์
หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

ผลงานวิจัยหรือสร้างสรรค์ ที่เคยนำไปใช้ประโยชน์แล้ว สามารถนับซ้ำได้ หากมีการนำไปใช้
ประโยชน์ที่แตกต่างจากเดิมอย่างชัดเจน

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับ
มหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากร ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย
หรือชื่อเรียกอย่างอื่นที่ปฏิบัติงานด้านวิจัย ที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์

ชื่อผลงานวิจัย หรืองาน สร้างสรรค์	ชื่อ นักวิจัย เจ้าของ ผลงาน	อธิบายผล ที่เกิดขึ้น จากการ ใช้ ประโยชน์	ประเภทการใช้ประโยชน์							
			เชิงสังคม				เชิงพาณิชย์			
			เชิง สาธารณะ	เชิง นโยบาย	เชิงวิชาการ ด้านการ เรียนการ สอน	ประโยชน์ ทางอ้อม ของงาน สร้างสรรค์	สิ่งประดิษฐ์	ผลิตภัณฑ์	ทรัพย์สิน ทาง ปัญญา *	

หมายเหตุ * ทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วย สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายทางการค้า ความลับทางการค้า
สิ่งปดขี่ทางภูมิศาสตร์

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- (1) การใช้ประโยชน์เชิงสังคม
- (2) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

Diagnostic Questions

- ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ/สังคมและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- รายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-12 จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ยื่นรับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
--

คำอธิบาย

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ผลงานวิชาการอาจอยู่ในรูปของ บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือผลงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ โดยคณะ หรือสถาบันมีการวางแผนทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ในการสนับสนุนด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการคุ้มครองผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการรักษาสิทธิประโยชน์ซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายออกมาในรูปแบบของการยื่นจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ยื่นรับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

ชื่อ ผลงานวิจัย หรืองาน สร้างสรรค์	ชื่อผู้ ประดิษฐ์/ชื่อ เจ้าของสิทธิ์	แหล่ง สนับสนุน ทุน	ประเภทของ ทรัพย์สินทางปัญญา			วันที่ ยื่นคำ ขอ	เลขคำ ขอ	เลข สิทธิบัตร/ อนุ สิทธิบัตร/ ลิขสิทธิ์	วันที่ได้รับเลข สิทธิบัตร/ อนุสิทธิบัตร/ ลิขสิทธิ์
			สิทธิบัตร	อนุ สิทธิบัตร	ลิขสิทธิ์				

วิธีการคำนวณ

จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ยื่นจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์

Diagnostic Questions

- รายงาน จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ยื่นจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-13 จำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกต่อคณาจารย์และนักวิจัย

คำอธิบาย

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบัน คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งการได้รับการสนับสนุนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่แสดงศักยภาพด้านการวิจัยของคณาจารย์และนักวิจัยอีกด้วย

แหล่งทุนภายนอก หมายถึง แหล่งงบประมาณที่ส่วนงานใช้ในการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สกอ. สวก. สสส. สวรส. สผ. กระทรวงวัฒนธรรม บริษัทต่างๆ เป็นต้น

ทั้งนี้ ไม่นับรวมเงินทุนวิจัยจากงบประมาณเงินแผ่นดินและเงินรายได้ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุน ทั้งในระดับส่วนงานและมหาวิทยาลัย

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากร ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย หรือชื่อเรียกอย่างอื่นที่ปฏิบัติงานด้านวิจัย ที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา

ตัวอย่างตารางข้อมูลจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก

ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อผู้วิจัย	สัดส่วน	สังกัด	สัดส่วนงานวิจัย	จำนวนเงินทุนวิจัย	ระยะเวลาดำเนินการ	แหล่งทุนวิจัย

- หมายเหตุ
- ชื่อผู้วิจัย กรณีโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดยนักวิจัยหลายคน ให้ระบุข้อมูลนักวิจัยทุกคน พร้อมด้วยสัดส่วนและจำนวนเงินทุนวิจัย กรณีที่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนให้เฉลี่ยเงินทุนวิจัยในสัดส่วนที่เท่ากัน
 - ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษานั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
 - กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัยซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการให้แบ่งสัดส่วนเงิน ตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละส่วนงาน/สถาบัน
 - การนับจำนวนเงินทุนวิจัย ให้นำตามที่ระบุในสัญญาการวิจัย โดยให้รวมค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน (over-head) ที่หักให้กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานด้วย

วิธีการคำนวณ

$$\text{เงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก} = \frac{\text{ผลรวมจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-14 ร้อยละของโครงการบริการวิชาการที่มาจากความต้องการของสังคมต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด

คำอธิบาย

โครงการบริการวิชาการที่มาจากความต้องการของสังคม หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่มีวัตถุประสงค์เป็นการมุ่งสนองต่อความต้องการหรือโจทย์ของชุมชนสังคม ซึ่งอาจจะเป็นการแก้ไขปัญหาอุปสรรคข้อบกพร่อง หรือพัฒนาต่อยอดสินทรัพย์ที่มีอยู่แล้วของชุมชนสังคม ไม่ว่าจะเป็นประเด็นด้านวิถีชีวิต การผลิต การบริการ การพัฒนาขีดความสามารถ หรืออื่น ๆ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายอาจเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น ฯลฯ โดยโครงการบริการวิชาการดังกล่าวต้องชี้หรือระบุสภาพปัญหาหรือความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับบริการอย่างชัดเจน ทั้งนี้ต้องมีเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการสนองตอบหรือการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของโครงการบริการวิชาการที่มาจากความต้องการของสังคม} = \frac{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการที่มาจากความต้องการของสังคม}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนโครงการบริการวิชาการที่มาจากความต้องการของสังคม ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ข. ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการทำงาน
 ■ ประสิทธิภาพของกระบวนการด้านการจัดการศึกษา

ตัวชี้วัด 7.1ข-1 ร้อยละของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด

คำอธิบาย

เป้าหมายของการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามที่ระบุในโครงร่างองค์กร โดยระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดของระดับปริญญาตรีเท่ากับรอบระยะเวลาของหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ นับจำนวนนิสิตตามรุ่นที่เข้าศึกษา เช่น

การประเมินปีการศึกษา 2562 หลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี รุ่นที่เข้าศึกษา คือ นิสิตรหัส 2559

การประเมินปีการศึกษา 2562 หลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี รุ่นที่เข้าศึกษา คือ นิสิตรหัส 2558

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการสำเร็จการศึกษาของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา	จำนวนนิสิตที่รายงานตัว	ย้ายเข้า	ย้ายออก	สำเร็จการศึกษา			นิสิตพ้นสภาพ
				< 4 ปี	4 ปี	> 4 ปี	

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการสำเร็จการศึกษาของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี

ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา	จำนวนนิสิตที่รายงานตัว	ย้ายเข้า	ย้ายออก	สำเร็จการศึกษา			นิสิตพ้นสภาพ
				< 5 ปี	5 ปี	> 5 ปี	

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด

$$= \frac{\text{จำนวนนิสิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในปีการศึกษาที่รายงาน}}{\text{จำนวนนิสิตปริญญาตรีที่รายงานตัวเข้าศึกษา}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลนิสิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่รายงาน ตามระยะเวลาที่กำหนด และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-2 ระยะเวลาเฉลี่ยการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
--

คำอธิบาย

เป้าหมายของการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามที่ระบุในโครงสร้างองค์กร โดยระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดของระดับบัณฑิตศึกษาเท่ากับรอบระยะเวลาของหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ซึ่งระดับปริญญาโทใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาไม่เกิน 5 ปี และระดับปริญญาเอกใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาไม่เกิน 6 ปี

วิธีคำนวณ

$$\text{ระยะเวลาเฉลี่ยการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา} = \frac{\text{ผลรวมของ (ระยะเวลาการสำเร็จการศึกษา x ความถี่)}}{\text{จำนวนนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่รายงาน}}$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- (1) ระดับปริญญาโท
- (2) ระดับปริญญาเอก

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท

ปีการศึกษาที่ เข้าศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในปีที่								รวม
	1.5	2	2.5	3	3.5	4	4.5	5	

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาเอก

ปีการศึกษาที่ เข้าศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในปีที่									รวม
	2	2.5	3	3.5	4	4.5	5	5.5	6	

Diagnostic Questions

- รายงานระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-3 อัตราการคงอยู่ของนิสิต ระดับปริญญาตรี (ไม่รวมนิสิตชั้นปีที่ 1)
--

คำอธิบาย

การคงอยู่และระยะเวลาในการผลิตบัณฑิต การมีระบบดูแลนิสิตระหว่างเรียน เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในมิติของความต้องการในการเข้าศึกษาของผู้เรียน การดูแลนิสิตเพื่อให้นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้

การคงอยู่ หมายถึง จำนวนนิสิตที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่รายงาน ยกเว้นนิสิตที่ลาออก พ้นสภาพและเสียชีวิต

นิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด หมายถึง จำนวนนิสิตชั้นปีที่ 2 ของนิสิตรหัสแรกเข้าที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่รายงาน

ทั้งนี้ นับจำนวนนิสิตตามรุ่นที่เข้าศึกษา เช่น

การประเมินปีการศึกษา 2562 หลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี รุ่นที่เข้าศึกษา คือ นิสิตรหัส 2559

การประเมินปีการศึกษา 2562 หลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี รุ่นที่เข้าศึกษา คือ นิสิตรหัส 2558

การคำนวณอัตราการคงอยู่ของนิสิต ระดับปริญญาตรี ไม่รวมนิสิตชั้นปีที่ 1

วิธีการคำนวณ

$$\text{อัตราการคงอยู่ของนิสิตระดับปริญญาตรี} = \frac{\text{จำนวนการคงอยู่ของนิสิตระดับปริญญาตรี}}{\text{จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

ปีการศึกษา	ปี 1 (จำนวนนิสิตรายงานตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	สำเร็จการศึกษา	ตกค้าง	พ้นสภาพ

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี

ปีการศึกษา	ปี 1 (จำนวนนิสิตรายงานตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 5	สำเร็จการศึกษา	ตกค้าง	พ้นสภาพ

Diagnostic Questions

- รายงานอัตราการคงอยู่ของนิสิต โดยแยกเป็นระดับปริญญาตรี ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-4 อัตราการคงอยู่ของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษา

คำอธิบาย

การคงอยู่และระยะเวลาในการผลิตบัณฑิต การมีระบบดูแลนิสิตระหว่างเรียน เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในมิติของความต้องการในการเข้าศึกษาของผู้เรียน การดูแลนิสิตเพื่อให้นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้

การคงอยู่ หมายถึง จำนวนนิสิตที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่รายงาน ยกเว้นนิสิตที่ลาออก พ้นสภาพและเสียชีวิต

วิธีการคำนวณ

$$\text{อัตราการคงอยู่ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา} = \frac{\text{จำนวนการคงอยู่ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา}}{\text{จำนวนนิสิตแรกเข้า}} \times 100$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- (1) ระดับปริญญาโท
- (2) ระดับปริญญาเอก

ตัวอย่างการคำนวณ การประเมินปีการศึกษา 2562

$$\text{ระดับปริญญาโทรหัส 2561} = \frac{\text{จำนวนการคงอยู่ของนิสิตรหัส 2561 ในปีการศึกษา 2562}}{\text{จำนวนนิสิตแรกเข้า รหัส 2561}}$$

$$\text{ระดับปริญญาเอกรหัส 2560} = \frac{\text{จำนวนการคงอยู่ของนิสิตรหัส 2560 ในปีการศึกษา 2562}}{\text{จำนวนนิสิตแรกเข้า รหัส 2560}}$$

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาโท

รหัสแรกเข้า	ปี 1 (จำนวนนิสิตรายงานตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 5	สำเร็จ การศึกษา	ตกค้าง	พ้นสภาพ

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาเอก

รหัสแรกเข้า	ปี 1 (จำนวนนิสิตรายงานตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 5	ปี 6	สำเร็จ การศึกษา	ตกค้าง	พ้นสภาพ

Diagnostic Questions

- รายงานผลอัตราการคงอยู่ของนิสิต โดยแยกเป็นระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท และปริญญาเอก) ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-5 ร้อยละของนิสิตระดับปริญญาตรีสอบผ่านสมรรถนะทักษะสากล
คำอธิบาย

1. **สมรรถนะทักษะด้านภาษา** หมายถึง ร้อยละของนิสิตที่เข้าทดสอบและผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2. **สมรรถนะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ** หมายถึง สมรรถนะทักษะสากลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีเกณฑ์การทดสอบตามมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

วิธีการคำนวณ โดยแบ่งการคำนวณออกเป็น 2 ทักษะ ดังนี้

1. สมรรถนะทักษะด้านภาษา

$$\text{ร้อยละนิสิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะสากล} = \frac{\text{จำนวนนิสิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะด้านภาษา}}{\text{จำนวนนิสิตที่เข้าสอบทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- (1) ระดับปริญญาตรี
- (2) ระดับบัณฑิตศึกษา

2. สมรรถนะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ร้อยละนิสิตที่สอบผ่านสมรรถนะเทคโนโลยีสารสนเทศ

$$= \frac{\text{จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ}}{\text{จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลบัณฑิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะสากล ด้านภาษาอังกฤษ โดยแยกเป็นระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานผลบัณฑิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะสากล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับปริญญาตรี ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2558-2560 (ถ้ามี)
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-6 ร้อยละของหลักสูตรที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ

คำอธิบาย

ร้อยละของหลักสูตรที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ หมายถึง หลักสูตรที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศเทียบกับหลักสูตรทั้งหมด ทั้งนี้ไม่นับรวมหลักสูตรที่ปิดแบบมีเงื่อนไข และหลักสูตรใหม่ที่มีนิสิตเพียง 2 ชั้นปี (กรณีหลักสูตรระดับปริญญาตรี) หรือมีนิสิตเพียง 1 ชั้นปี (กรณีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา)

หลักสูตรที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ หมายถึง หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ในรูปแบบ 3+1 หรือ 2+2 หรือ 1+1 โดยมีรายละเอียดระบุใน มคอ.2 หรือ หลักสูตรที่มีกิจกรรมดังต่อไปนี้ไม่น้อยกว่า 1 ข้อ

1. การแลกเปลี่ยนนิสิต/นักศึกษากับต่างประเทศ (Inbound Or Outbound) ได้แก่ การลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การฝึกสหกิจศึกษา การฝึกงาน การทำวิทยานิพนธ์ หรือการทำโครงการวิจัยของนิสิต/นักศึกษาที่มีการแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัย/หน่วยงานในต่างประเทศ

2. การแลกเปลี่ยนบุคลากรกับต่างประเทศ (Inbound Or Outbound) ได้แก่ ปฏิบัติงานสอน (ไม่น้อยกว่า 1 หน่วยกิต หรือ 15 ชั่วโมง) เป็นวิทยากรบรรยาย (ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง) การทำวิจัย (ไม่น้อยกว่า 1 เดือน) เข้าร่วมการฝึกอบรม (ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง) ของบุคลากรที่มีการแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัย/หน่วยงานในต่างประเทศ

3. ความร่วมมือในการจัด International Conference, International Symposium, Jointed Seminar หรือ International Workshop (Host หรือ Co-Host)

หมายเหตุ : หากมีความร่วมมือกันหลายหลักสูตร สามารถนับซ้ำได้ในแต่ละหลักสูตร

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของหลักสูตรที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ

$$= \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล

ชื่อหลักสูตร	ประเภทของความร่วมมือทางวิชาการ ¹ (ระบุประเภท)	ชื่ออาจารย์/นิสิต/ บุคลากรที่เข้าร่วม กิจกรรม	ชื่อกิจกรรม/ โครงการ	วัน เดือน ปี / สถานที่	ประเทศ

หมายเหตุ ¹ ประเภทความร่วมมือ ประกอบด้วย

1. หลักสูตรมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ในรูปแบบ 3+1 หรือ 2+2 หรือ 1+1 โดยมีรายละเอียดระบุใน มคอ.2
2. การแลกเปลี่ยนนิสิต/นักศึกษากับต่างประเทศ (Inbound Or Outbound)
3. การแลกเปลี่ยนบุคลากรกับต่างประเทศ (Inbound Or Outbound)
4. ความร่วมมือในการจัด International Conference , International Symposium , Jointed Seminar หรือ International Workshop (Host หรือ Co-Host)

Diagnostic Questions

- รายงานหลักสูตรที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ ในรอบปีการศึกษาที่ประเมิน และ รายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

■ ประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานด้านการวิจัย

ตัวชี้วัด 7.1ข-7 จำนวนห้องปฏิบัติการวิจัยที่ได้มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

คำอธิบาย

เพื่อสร้างระบบกลไกการพัฒนาห้องปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยทักษิณ ให้สามารถขับเคลื่อนและพัฒนายกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยอย่างมีคุณภาพอิงหลักสากล อันเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัย สร้างความปลอดภัยต่อสุขภาพผู้ใช้งาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย การพัฒนาห้องปฏิบัติการความปลอดภัยระดับต้นแบบ (เฉพาะด้าน) ตามโครงการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยห้องปฏิบัติการวิจัยในประเทศไทย (ESPReL) ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ซึ่งดำเนินการผ่านระบบการสำรวจสภาพความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการ (ระบบ ESPReL Checklist) และมีเกณฑ์การประเมินในระบบ ดังนี้

1. ได้รับคะแนนเต็มในองค์ประกอบข้อที่ 1. การบริหารระบบการจัดการด้านความปลอดภัย (ต้องผ่านทุกข้อ)
2. ผ่านเกณฑ์พื้นฐานของทุกองค์ประกอบ (จากจำนวน 137 ข้อ)
3. มีคะแนนแต่ละองค์ประกอบ $\geq 50\%$ (จากจำนวน 162 ข้อ)
4. มีคะแนนอย่างน้อย 1 องค์ประกอบ $\geq 80\%$ (จากจำนวน 162 ข้อ)

วิธีการคำนวณ

จำนวนห้องปฏิบัติการวิจัยที่ได้มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ จำนวน 1 ห้อง ที่ผ่านเกณฑ์ โดยพิจารณาจากห้องปฏิบัติการทั้งหมดที่ขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการภายในมหาวิทยาลัยทักษิณ

Diagnostic Questions

รายงานการประเมินห้องปฏิบัติการวิจัยที่ได้มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

■ ประสิทธิภาพของกระบวนการด้านทำนุบำรุงศิลปะวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด 7.1ข-8 จำนวนผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือผลงานบริการวิชาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่มีคุณค่าหรือมูลค่า (TSU04)

คำอธิบาย

งานวิจัย หมายถึง ผลงานวิจัยด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ฯลฯ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา

ผลงานบริการวิชาการ หมายถึง โครงการ กิจกรรม ผลงานบริการวิชาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ที่มีการดำเนินงานในลักษณะการบริการวิชาการแก่ชุมชน ท้องถิ่น

คุณค่า หมายถึง ผลงานได้รับการเผยแพร่ในที่ประชุมระดับชาติ/นานาชาติ หรือ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เป็นที่ยอมรับ หรือเกิดผลเชิงประจักษ์ในการสร้างคุณค่าต่อชุมชน ท้องถิ่น เช่น การได้รับการยกย่อง ได้รับรางวัลอันเนื่องมาจากการที่ชุมชนได้รับความรู้จากการบริการวิชาการและนำไปใช้จนก่อให้เกิดผลเชิงประจักษ์ เป็นต้น

มูลค่า หมายถึง การพัฒนาต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์

วิธีการคำนวณ

นับจำนวนผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือผลงานบริการวิชาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่มีคุณค่าหรือมูลค่า

ตารางเก็บข้อมูล

ชื่อผลงาน	ประเภท (งานวิจัย งาน สร้างสรรค์ บริการ วิชาการ ฯลฯ)	ชื่อเจ้าของ ผลงาน	ผลการ ดำเนินงาน		วัน/เดือน/ปี แหล่ง เผยแพร่/ บริการ วิชาการ	ระดับ		คำอธิบาย
			คุณค่า	มูลค่า		ชาติ	นานาชาติ	

Diagnostic Questions

- รายงานผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือผลงานบริการวิชาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

■ ประสิทธิภาพของกระบวนการด้านบริการวิชาการ

ตัวชี้วัด 7.1ข-9 ร้อยละของโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด (ปีงบประมาณ)

คำอธิบาย

โครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด หมายถึง โครงการที่ได้รับอนุมัติในปีงบประมาณนั้น และดำเนินการแล้วเสร็จตามแผนที่ระบุในโครงการ หากมีการขยายเวลาการดำเนินงานโครงการ ให้นำเวลาแล้วเสร็จตามเวลาที่ขอขยาย แต่ต้องแล้วเสร็จในปีงบประมาณเดียวกันกับปีงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ กรณีมีการขยายโครงการต้องมีหลักฐานการขยายโครงการประกอบด้วย การรายงานข้อมูล ระดับมหาวิทยาลัยรายงานข้อมูลตามปีงบประมาณ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของโครงการบริการวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด ในรอบงบประมาณที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ค-1 ร้อยละการส่งมอบงานทำความสะอาดตามข้อกำหนด/เวลาที่กำหนด
--

คำอธิบาย

การส่งมอบงานทำความสะอาดตามข้อกำหนด/เวลาที่กำหนด เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ในหมวด 6 ระบบปฏิบัติการ ข้อ ข. การจัดการห่วงโซ่อุปทาน ตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับ ปี 2558-2561 ซึ่งการดำเนินการ ประกอบด้วย การคัดเลือกบริษัททำความสะอาด การวัดและประเมินผลการดำเนินงานบริษัททำความสะอาด การให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อช่วยให้บริษัททำความสะอาดนำไปใช้ปรับปรุง และการจัดการกับบริษัททำความสะอาดที่ผลการดำเนินงานไม่ดี การส่งมอบงานทำความสะอาดตามข้อกำหนด/เวลาที่กำหนด พิจารณาจากข้อมูลผลการวัดและประเมินผลการดำเนินงานบริษัททำความสะอาดและการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้บริษัททำความสะอาดนำไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

วิธีการคำนวณ

การส่งมอบงานทำความสะอาดมหาวิทยาลัยกำหนดให้บริษัททำความสะอาดต้องส่งมอบงานให้มหาวิทยาลัยเดือนละ 1 ครั้ง ตลอดทั้งปีบริษัททำความสะอาดจะต้องส่งมอบงานจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นจำนวน ร้อยละ 100

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล

รายการ	ปีงบประมาณ 2562			ปีงบประมาณ 2563								
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
วันที่ส่งมอบงาน												

Diagnostic Questions

- รายงานการส่งมอบงานทำความสะอาดตามข้อกำหนด/เวลาที่กำหนด ในรอบปีงบประมาณที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ค-2 ร้อยละการส่งมอบงานเข้าเป้าหมายานพาหนะตามข้อกำหนด/เวลาที่กำหนด
--

คำอธิบาย

การส่งมอบงานเข้าเป้าหมายานพาหนะตามข้อกำหนด/เวลาที่กำหนด เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ในหมวด 6 ระบบปฏิบัติการ ข้อ ข. การจัดการห่วงโซ่อุปทาน ตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับ ปี 2558-2561 ซึ่งการดำเนินการ ประกอบด้วย การคัดเลือกบริษัทให้เข้าเป้าหมายานพาหนะ การวัดและประเมินผลการดำเนินงานบริษัทให้เข้าเป้าหมายานพาหนะ การให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อช่วยให้บริษัทให้เข้าเป้าหมายานพาหนะนำไปใช้ปรับปรุง และการจัดการกับบริษัทให้เข้าเป้าหมายานพาหนะ ที่ผลการดำเนินงานไม่ดี การส่งมอบงานเข้าเป้าหมายานพาหนะตามข้อกำหนด/เวลาที่กำหนด พิจารณาจากข้อมูลผลการวัดและประเมินผลการดำเนินงานให้เข้าเป้าหมายานพาหนะและการให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้บริษัทให้เข้าเป้าหมายานพาหนะนำไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

วิธีการคำนวณ

การส่งมอบงานเข้าเป้าหมายานพาหนะ มหาวิทยาลัยกำหนดให้บริษัทให้เข้าเป้าหมายานพาหนะต้องส่งมอบงานให้มหาวิทยาลัยเดือนละ 1 ครั้ง ตลอดทั้งปีบริษัทให้เข้าเป้าหมายานพาหนะจะต้องส่งมอบงานจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นจำนวน ร้อยละ 100

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล

รายการ	ปีงบประมาณ 2562			ปีงบประมาณ 2563								
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
วันที่ส่งมอบงาน												

Diagnostic Questions

- รายงานการส่งมอบงานเข้าเป้าหมายานพาหนะตามข้อกำหนด/เวลาที่กำหนด ในรอบปีงบประมาณที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ค-3 ร้อยละของเวลาที่ให้บริการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
คำอธิบาย

อัตราร้อยละของเวลาที่ให้บริการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ไม่นับเหตุสุดวิสัยที่เกิดจากไฟฟ้าดับ ระบบสื่อสารภายนอกซ์ช่องและการปรับปรุงซ่อมแซมอุปกรณ์

วิธีการคำนวณ

$$\begin{aligned} & \text{ร้อยละของเวลาที่ให้บริการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์} \\ &= \frac{\text{เวลาที่ให้บริการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ}}{\text{เวลาที่ให้บริการระบบเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งหมด}} \times 100 \end{aligned}$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลเวลาที่ให้บริการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ค-4 ร้อยละของโครงการวิจัยที่ส่งมอบงานวิจัยตามเวลาที่กำหนด
--

คำอธิบาย

โครงการวิจัยที่ส่งมอบงานวิจัยตามเวลาที่กำหนด หมายถึง โครงการวิจัยที่ส่งมอบรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และ/หรือผลงานวิจัยต่อผู้ให้ทุนตามเวลาที่ระบุในสัญญาทุนวิจัย ทั้งนี้ ให้นับรวมระยะเวลาที่มีการอนุญาตให้ขยายเวลาการดำเนินการวิจัย โดยให้แสดงหลักฐานการอนุญาตขยายเวลาโครงการวิจัยประกอบด้วย

การคิดคำนวณจำนวนโครงการวิจัยทั้งหมด คิดเฉพาะโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินแผ่นดิน และเงินรายได้ ที่สิ้นสุดระยะเวลาดำเนินการวิจัยตามสัญญารับทุนวิจัยและ/หรือสิ้นสุดการขยายเวลาดำเนินการวิจัย ในปีการศึกษา 2562

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของโครงการวิจัยที่ส่งมอบตามเวลาที่กำหนด

$$= \frac{\text{จำนวนโครงการวิจัยที่จัดส่งรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และ/หรือผลงานวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล

ลำดับ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย	สังกัด	ปีที่อนุมัติทุน	ระยะเวลาสัญญา		รวมเงิน	การส่งมอบงาน
					เริ่มต้น	สิ้นสุด		

Diagnostic Questions

รายงานจำนวนโครงการวิจัยที่ส่งมอบงานวิจัยตามเวลาที่กำหนด ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

ตัวชี้วัด 7.1ค-5 ร้อยละของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) กับต่างประเทศที่มีการดำเนินงาน
--

คำอธิบาย

เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (Memorandum of Understanding : MoU) หมายถึง องค์กรหรือหน่วยงานในต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยทักษิณจัดทำเอกสารหรือหนังสือบันทึกข้อตกลงเพื่อดำเนินกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน

การดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) หมายถึง การดำเนินงาน/กิจกรรมที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารหรือหนังสือบันทึกข้อตกลง ประกอบด้วย 4 ประเภทต่อไปนี้

ประเภทที่ 1 การแลกเปลี่ยนนิสิต/นักศึกษากับต่างประเทศ

1.1 การแลกเปลี่ยนนิสิตแบบโอนหน่วยกิต (Credit Transfer) หมายถึง การแลกเปลี่ยนนิสิต/นักศึกษาที่ลงทะเบียนไม่ต่ำกว่า 2 รายวิชา ระยะเวลาไม่เกิน 5 เดือน

1.2 การแลกเปลี่ยนนิสิตแบบเข้าร่วมเรียน (Sit-in) หมายถึง การแลกเปลี่ยนนิสิต/นักศึกษาที่ลงทะเบียนอย่างน้อย 1 รายวิชา ระยะเวลาไม่เกิน 5 เดือน

1.3 การฝึกอบรมทางวิชาการ (Academic Training) หมายถึง การเข้าร่วมฝึกอบรมที่เป็นการพัฒนาความรู้ และประสบการณ์ ทักษะคิด และทักษะความชำนาญเฉพาะด้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นิสิต/นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองในบริบทต่างๆ

1.4 การเข้าร่วมประชุมทางวิชาการที่นิสิตมีส่วนร่วม (Attending Conference as a Presenter) หมายถึง การที่นิสิตเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับนานาชาติในฐานะผู้นำเสนอผลงานในงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ

1.5 การฝึกประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ (ฝึกงาน) (International Internship) หมายถึง การที่นิสิตฝึกประสบการณ์ทำงาน (ประเภทฝึกงาน หรือ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในต่างประเทศ) ระยะเวลา ไม่น้อยกว่า 1 เดือน หรือ นักศึกษาต่างประเทศมาฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ

1.6 การฝึกประสบการณ์การทำงานในต่างประเทศ (สหกิจศึกษานานาชาติ) (International Cooperative Education) หมายถึง การที่นิสิตฝึกประสบการณ์การทำงานในต่างประเทศ ประเภทสหกิจศึกษานานาชาติ ระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา

ประเภทที่ 2 การแลกเปลี่ยนบุคลากรกับต่างประเทศ

2.1 การแลกเปลี่ยนบุคลากรกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศทางการเรียนการสอน (Visiting Professor) หมายถึง การเชิญอาจารย์ผู้สอนจากต่างประเทศ (Visiting Professor) มาสอน เป็นวิทยากรฝึกอบรมทางวิชาการ วิทยากรบรรยายในมหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงาน/องค์กรในต่างประเทศเชิญบุคลากรของมหาวิทยาลัยไปสอน เป็นวิทยากรฝึกอบรมทางวิชาการ วิทยากรบรรยาย ในหน่วยงานต่างประเทศ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง

2.2 การแลกเปลี่ยนบุคลากรกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศทางการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (Visiting Researcher) หมายถึง การเชิญอาจารย์ผู้สอนจากต่างประเทศ (Visiting Researcher) มาทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในมหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงาน/องค์กรในต่างประเทศเชิญบุคลากรของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในหน่วยงานต่างประเทศ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 เดือน

2.3 การเข้าประชุมทางวิชาการที่บุคลากรมีส่วนร่วม (Attending Conference as a Presenter) หมายถึง การที่บุคลากรเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับนานาชาติในฐานะผู้นำเสนอผลงานในงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ

ประเภทที่ 3 การจัดการประชุมเชิงวิชาการร่วม

การจัดการประชุมเชิงวิชาการร่วม หมายถึง การจัดการประชุมทางวิชาการร่วมกับหน่วยงาน/องค์กรในต่างประเทศ ประเภทต่างๆ เช่น Host and Co-host, International Conference, International Symposium, Joint Seminar และ International Workshop

ประเภทที่ 4 การแลกเปลี่ยนศิลปะและวัฒนธรรม

การแลกเปลี่ยนศิลปะวัฒนธรรม หมายถึง การมีกิจกรรมทางด้านศิลปะวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงาน/องค์กรในต่างประเทศ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยทักษิณ หรือมีการกำหนดกิจกรรมความร่วมมือไว้ในแผนความร่วมมือกับต่างประเทศของมหาวิทยาลัย

วิธีการคำนวณ

ระดับมหาวิทยาลัย

$$\begin{aligned} & \text{ร้อยละของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) กับต่างประเทศที่มีการดำเนินงาน} \\ & = \frac{\text{จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) กับต่างประเทศที่มีการดำเนินงาน}}{\text{จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) ของมหาวิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100 \end{aligned}$$

ระดับส่วนงาน

$$\begin{aligned} & \text{ร้อยละของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) กับต่างประเทศที่มีการดำเนินงาน} \\ & = \frac{\text{จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) กับต่างประเทศที่ส่วนงานมีการดำเนินงาน}}{\text{จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) ของมหาวิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100 \end{aligned}$$

กำหนดเป้าหมายระดับส่วนงาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MoU) กับต่างประเทศที่มีการดำเนินงาน ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

7.2 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า

ก. ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

(1) ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

ตัวชี้วัด 7.2ก-1 ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการของมหาวิทยาลัย

คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียน การสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ นิสิตนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ใช้บริการวิชาการ/ผู้ใช้ผลงานวิจัย ศิษย์เก่า และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสาย สนับสนุน ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอก ถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการ การศึกษาต่อไปได้

ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการ หมายถึง ความพึงพอใจต่อการให้บริการในด้านต่างๆ ดังนี้

- การจัดการเรียนการสอน เช่น ELO โครงสร้างหลักสูตร ตารางเรียน ตารางสอบ การสอนของ คณาจารย์
- ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวก อื่น ๆ เช่น ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ
- ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อและสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานพยาบาล สนามกีฬา ที่พักของนิสิต ฯลฯ
- การให้คำปรึกษาแนะแนวของหลักสูตร/คณะ/สถาบัน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการ เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการของคณะฯ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และ รายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของ ข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-2 ร้อยละความไม่พึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการของมหาวิทยาลัย

คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ นิสิต/นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ใช้บริการวิชาการ/ผู้ใช้ผลงานวิจัย ศิษย์เก่า และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลความไม่พึงพอใจจากผู้รับบริการที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ความไม่พึงพอใจ หมายถึง ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เสนอความคิดเห็น ที่ไม่พึงพอใจต่อการให้บริการเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จากผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนำมาวิเคราะห์เป็นสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการให้บริการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ความไม่พึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการ หมายถึง ความไม่พึงพอใจต่อการให้บริการในด้านต่างๆ ดังนี้

- การจัดการเรียนการสอน เช่น ELO โครงสร้างหลักสูตร ตารางเรียน ตารางสอบ การสอนของคณาจารย์
- ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ
- ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อและสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานพยาบาล สนามกีฬา ที่พักของนิสิต ฯลฯ
- การให้คำปรึกษาแนะแนวของหลักสูตร/คณะ/สถาบัน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน

วิธีการคำนวณ

ร้อยละความไม่พึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการ

$$= \frac{\text{จำนวนการตอบแบบสอบถามที่ไม่พึงพอใจต่อการให้บริการ}}{\text{จำนวนการตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลความไม่พึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการของมหาวิทยาลัย/ส่วนงาน/หน่วยงาน ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-3 ระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ นิสิต/นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ใช้บริการวิชาการ/ผู้ใช้งานวิจัย ศิษย์เก่า และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร โดยอาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ต่อไปนี้

- ความเหมาะสมของหลักสูตร เป้าหมายของหลักสูตร ความทันสมัยและตรงกับความต้องการของหลักสูตร
- ความสามารถของบัณฑิตที่สอดคล้องกับ ELO ของหลักสูตร
- การสื่อสารระหว่างสถาบัน/คณะ/หลักสูตรกับนิสิต

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-4 ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์

คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ นิสิต/นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ใช้บริการวิชาการ/ผู้ใช้ผลงานวิจัย ศิษย์เก่า และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ หมายถึง อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่างๆ ต่อไปนี้

- การจัดการเรียนการสอน เช่น ELO โครงสร้างหลักสูตร ตารางเรียน ตารางสอบ การสอนของคณาจารย์
- ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ
- ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อและสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานพยาบาล สนามกีฬา ที่พักของนิสิต ฯลฯ
- การให้คำปรึกษาแนะแนวของหลักสูตร/คณะ/สถาบัน

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-5 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ

คำอธิบาย

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนา ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ ผู้ใช้บริการวิชาการ ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของชุมชนเป้าหมายในการรับบริการวิชาการในด้านต่างๆ จากมหาวิทยาลัยทักษิณ รวมถึงการให้ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงหรือพัฒนาโครงการเพื่อทำให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-6 ระดับความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก
คำอธิบาย

ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการบริหารจัดการงานวิจัย ผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก เช่น วช. สกว. สวทช. สสวท. ฯลฯ ซึ่งข้อมูลป้อนกลับที่ดีจากหน่วยงานเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานด้านการวิจัยให้ดียิ่งขึ้น โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการวิจัยได้

ระดับความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก หมายถึง ระดับความพึงพอใจของผู้สนับสนุนทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก โดยมีประเด็นดังนี้

- ระบบงานวิจัยและบริหารงานวิจัย
- ความสามารถของนักวิจัยและคณาจารย์
- ประโยชน์จากผลงานวิจัย

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

(2) ความผูกพันของผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น

ตัวชี้วัด 7.2ก-7 อัตราการลาออกของนิสิต ระดับปริญญาตรี

คำอธิบาย

การดำเนินงานในการรับนิสิต การคงอยู่และระยะเวลาในการผลิตบัณฑิต การมีระบบการรับนิสิตและระบบดูแลนิสิตระหว่างเรียน เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในมิติของความต้องการในการเข้าศึกษาของผู้เรียน การดูแลนิสิตเพื่อให้นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้

ทั้งนี้เป้าหมายของการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามที่ระบุในโครงร่างองค์กร โดยระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดของระดับปริญญาตรีเท่ากับรอบระยะเวลาของหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

การลาออก หมายถึง นิสิตยื่นคำร้องขอลาออกจากมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่รายงาน

ทั้งนี้ ไม่มีรวมนิสิตที่พ้นสภาพและเสียชีวิต

ตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลอัตราการลาออกของนิสิต (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนนิสิตทั้งหมด ต้นปีการศึกษา (รวมทุกชั้นปี)	จำนวน นิสิต ลาออก	อัตราการ ลาออก	สาเหตุการลาออก				
				ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้าน การเรียน	ปัจจัยด้าน การเงิน	ปัจจัยเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยและ สภาพแวดล้อม	ปัจจัยอื่นๆ

* ข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

วิธีการคำนวณ

อัตราการลาออกของนิสิต ระดับปริญญาตรี

$$= \frac{\text{จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลาออกในรอบปีการศึกษาที่รายงาน}}{\text{จำนวนนิสิตปริญญาตรีทั้งหมดต้นปีการศึกษา (รวมทุกชั้นปี)}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลอัตราการลาออกของนิสิตในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-8 อัตราการลาออกของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษา

คำอธิบาย

การดำเนินงานในการรับนิสิต การคงอยู่และระยะเวลาในการผลิตบัณฑิต การมีระบบการรับนิสิตและระบบดูแลนิสิตระหว่างเรียน เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในมิติของความต้องการในการเข้าศึกษาของผู้เรียน การดูแลนิสิตเพื่อให้นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้

ทั้งนี้เป้าหมายของการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามที่ระบุในโครงสร้างองค์กร โดยระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดของระดับบัณฑิตศึกษา คือ ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานบัณฑิตศึกษา โดยระดับปริญญาโทใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาไม่เกิน 5 ปี และระดับปริญญาเอกใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาไม่เกิน 6 ปี

การลาออก หมายถึง นิสิตยื่นคำร้องขอลาออกจากมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่รายงาน

ทั้งนี้ ไม่รวมรวมนิสิตที่พ้นสภาพและเสียชีวิต

ตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลอัตราการลาออกของนิสิต (ใช้ได้กับทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนนิสิตทั้งหมดต้นปีการศึกษา (รวมทุกชั้นปี)	จำนวนนิสิตลาออก	อัตราการลาออก	สาเหตุการลาออก				
				ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้านการเรียน	ปัจจัยด้านการเงิน	ปัจจัยเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อม	ปัจจัยอื่นๆ

* ข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

วิธีการคำนวณ

อัตราการลาออกของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษา

$$= \frac{\text{จำนวนนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่ลาออกในรอบปีการศึกษาที่รายงาน}}{\text{จำนวนนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทั้งหมดต้นปีการศึกษา (รวมทุกชั้นปี)}} \times 100$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

ระดับบัณฑิตศึกษา

(1) ระดับปริญญาโท

(2) ระดับปริญญาเอก

Diagnostic Questions

- รายงานผลอัตราการลาออกของนิสิต ในรอบปีการศึกษาที่รายงานและรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-9 ร้อยละข้อร้องเรียนที่ดำเนินการกลั่นกรอง/พิจารณาแก้ไขตามขั้นตอน ภายใน 15 วัน
คำอธิบาย

ข้อร้องเรียน หมายถึง เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะต้องเดือดร้อนหรือเสียหาย โดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะมิใช่กรณีหรือไม่ก็ตาม ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือการให้บริการของมหาวิทยาลัย คำชมเชย การสอบถามหรือร้องขอข้อมูล การร้องเรียนกล่าวโทษผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยกรณีกระทำผิดวินัยอันเนื่องมาจากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ หรือใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริต ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ และนโยบายของราชการหรือของมหาวิทยาลัย รวมถึงเรื่องที่ได้รับการร้องทุกข์จากศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ป.ป.ง.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

ผู้ร้องเรียน หมายถึง ผู้ยื่นข้อร้องเรียน กล่าวโทษ เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งส่งต่อข้อร้องเรียน กล่าวโทษ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ

กำหนดประเภทข้อร้องเรียน ดังนี้

1. การทุจริตหรือประพฤติมิชอบในหน้าที่ราชการ
2. การจัดการศึกษาไม่ได้คุณภาพมาตรฐาน
3. การบริหารงานบุคคล อาทิ การสรรหา การบรรจุและแต่งตั้ง การมอบหมายงาน การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น การลา การกำหนดค่าตอบแทน การเปลี่ยนตำแหน่งและโอนย้ายสังกัด
4. จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
6. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย

ช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน หมายถึง ช่องทางที่สามารถรับ-ส่ง เรื่องร้องเรียนได้ ประกอบด้วย

1. ยื่นข้อร้องเรียนด้วยตนเองที่
2. ส่งข้อร้องเรียนทางไปรษณีย์ไปยังศูนย์รับข้อร้องเรียน
3. Website: www.tsu.ac.th (ระบบจัดการข้อร้องเรียน)
4. E-mail: tsu_direct@scholar.tsu.ac.th
5. Line@THAKSIN-UNIVERSITY

การบริหารจัดการข้อร้องเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ความคิดเห็น/คำร้องเรียนของผู้รับบริการได้รับการตอบสนองที่เหมาะสมและนำไปสู่การปรับปรุงระบบงานที่ดีขึ้น
2. เพื่อเพิ่มความฉับไวในการรับรู้ปัญหาและเกิดการตอบสนองที่รวดเร็ว และเหมาะสม
3. เพื่อเป็นแนวทางขั้นต้นในการเจรจาต่อรองไกล่เกลี่ย เพื่อป้องกันการฟ้องร้อง
4. เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่หน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ทุกระดับได้สนใจและทบทวนข้อร้องเรียนที่เกิดขึ้นซ้ำๆ

ระดับข้อร้องเรียน

ระดับ	รายการร้องเรียน	เวลาในการตอบสนอง	ผู้รับผิดชอบ
ผลกระทบระดับ 4 แรงด่วนมาก	เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนหรือเรื่องที่สร้างความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยหากแก้ไขปัญหาล่าช้าจะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้	ภายใน 24 ชั่วโมง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผลกระทบระดับ 3 เร่งด่วน	เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนและสามารถแก้ไขได้โดยหน่วยงานเดียว อาทิ การร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการให้บริการของผู้ปฏิบัติงาน หรือคุณภาพการให้บริการของหน่วยงาน หรือเป็นกรณีการสอบถามหรือร้องขอเอกสารหรือข้อมูลทั่วไป	ภายใน 7 วัน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผลกระทบระดับ 2 เร่งด่วนปานกลาง	เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนแต่ไม่สามารถแก้ไขได้โดยหน่วยงานเดียวหรือเป็นข้อร้องเรียนเชิงนโยบาย ต้องอาศัยการพิจารณาของผู้บริหารระดับสูง หรือเป็นกรณีร้องเรียนกล่าวโทษผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย	ภายใน 30 วัน	มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผลกระทบระดับ 1 ไม่เร่งด่วน	เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ได้รับความเดือดร้อน แต่ส่งเรื่องมาเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา หรือการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	ภายใน 90 วัน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผลกระทบระดับ 0 ไม่ส่งผลกระทบ	เป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ได้รับความเดือดร้อน แต่ส่งเรื่องมาเพื่อการชมเชย หรือเป็นข้อร้องเรียนที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย หรือเป็นกรณีที่ข้อร้องเรียนเกิดจากความเข้าใจผิดของผู้ร้องเรียน	ไม่ต้องดำเนินการใดๆ แต่ต้องแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละข้อร้องเรียนที่ดำเนินการ} = \frac{\text{จำนวนข้อร้องเรียนที่ดำเนินการภายใน 15 วัน}}{\text{จำนวนข้อร้องเรียนทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลข้อร้องเรียนที่ดำเนินการกลับกรอง/พิจารณาแก้ไขตามขั้นตอน ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-10 ร้อยละของชุมชนเป้าหมายเดิมที่มีข้อเสนอให้จัดโครงการบริการวิชาการ
คำอธิบาย

ชุมชนเป้าหมายเดิม หมายถึง ชุมชนเป้าหมายของส่วนงานที่มีการดำเนินงานจัดโครงการบริการวิชาการ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องดำเนินงานจัดโครงการบริการวิชาการติดต่อกันทุกปี

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของชุมชนเป้าหมายเดิม} = \frac{\text{จำนวนชุมชนเป้าหมายเดิมที่มีข้อเสนอให้จัดโครงการบริการวิชาการ}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด ในรอบปีงบประมาณที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

7.3 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร

ก. ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร

(1) ผลลัพธ์ด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถ

ตัวชี้วัด 7.3ก-1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

คำอธิบาย

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ และความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและพัฒนางานองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

หมายเหตุ

คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
คำอธิบาย

สถาบันการศึกษามีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบัน ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานอาจารย์ประจำที่มีอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-3 ร้อยละบุคลากรใหม่ที่ผ่านการทดลองงาน

คำอธิบาย

การทดลองงาน คือ ระยะเวลาการทำงานที่มหาวิทยาลัยต้องการใช้เวลาในการพิสูจน์ถึงความรู้ความสามารถ ทักษะ ในตำแหน่งงานที่บุคลากรใหม่ได้รับมอบหมายว่ามีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้หรือไม่ก่อนบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามที่คณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัยกำหนด

วิธีการคำนวณ

$$\begin{aligned} & \text{ร้อยละของบุคลากรใหม่ที่ผ่านการทดลองงาน} \\ &= \frac{\text{จำนวนพนักงานที่ผ่านการทดลองงานและบรรจุเป็นพนักงานประจำ}}{\text{จำนวนพนักงานทดลองปฏิบัติงานที่ต้องบรรจุเป็นพนักงานประจำ}} \times 100 \end{aligned}$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- บุคลากรสายวิชาการ
- บุคลากรสายสนับสนุน

Diagnostic Questions

- รายงานผลร้อยละของบุคลากรใหม่ที่ผ่านการทดลอง ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-4 ร้อยละอาจารย์ที่ได้รับรางวัล

คำอธิบาย

ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ จนสามารถได้รับรางวัลและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ อาทิ 1) ผู้มีผลงานวิจัยที่มีค่า Impact Factor รวมสูงสุด 2) ผู้มีผลงานวิจัยตีพิมพ์ ยอดเยี่ยม (Outstanding Publication) 3) ผลงานวิจัยและสิทธิบัตร 4) ผลงานนวัตกรรมการวิจัย และ 5) รางวัลที่สร้างชื่อเสียง หรือได้รับรางวัลจากองค์กรภายนอก เป็นต้น

ตัวอย่างตารางข้อมูลอาจารย์ที่ได้รับรางวัล

ชื่อ-สกุล	ชื่อผลงาน	ชื่อรางวัล	หน่วยงานที่จัด/ ผู้ให้รางวัล	วัน/เดือน/ปี ที่ได้รับรางวัล	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

นับจำนวนอาจารย์ที่ได้รับรางวัล ในปีการศึกษา 2562 จำแนกเป็น

- ระดับชาติ
- ระดับนานาชาติ

Diagnostic Questions

- รายงานอาจารย์ที่ได้รับรางวัล ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

**ตัวชี้วัด 7.3ก-5 ร้อยละอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุน
ภายนอก**

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบัน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ ภายใต้การได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนซึ่งหากการได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกจึงเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของสถาบันนั้นได้อย่างดียิ่ง

แหล่งทุนภายนอก หมายถึง แหล่งงบประมาณที่ส่วนงานใช้ในการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สกอ. สวก. สสส. สวรส. สผ. กระทรวงวัฒนธรรม บริษัทต่างๆ เป็นต้น

ทั้งนี้ ไม่นับรวมเงินทุนวิจัยจากงบประมาณเงินแผ่นดินและเงินรายได้ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุน ทั้งในระดับส่วนงานและมหาวิทยาลัย

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากร ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย หรือชื่อเรียกอย่างอื่นที่ปฏิบัติงานด้านวิจัย ที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา

ตัวอย่างตารางข้อมูลอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก
ใช้ตารางเดียวกับ ตัวชี้วัด 7.1ก-13

ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อผู้วิจัย	สัดส่วน	สังกัด	สัดส่วนงานวิจัย	จำนวนเงินทุนวิจัย	ระยะเวลาดำเนินการ	แหล่งทุนวิจัย

- หมายเหตุ**
- ชื่อผู้วิจัย กรณีโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดยนักวิจัยหลายคน ให้ระบุข้อมูลนักวิจัยทุกคน พร้อมด้วยสัดส่วนและจำนวนเงินทุนวิจัย กรณีที่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนให้เฉลี่ยเงินทุนวิจัยในสัดส่วนที่เท่ากัน
 - ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษานั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
 - กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัยซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการให้แบ่งสัดส่วนเงิน ตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละส่วนงาน/สถาบัน
 - การนับจำนวนเงินทุนวิจัย ให้นับตามที่ระบุในสัญญาการวิจัย โดยให้รวมค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน (over-head) ที่หักให้กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานด้วย

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์หรือนักวิจัยที่ได้รับทุนจากแหล่งภายนอก}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอกในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

**ตัวชี้วัด 7.3ก-6 ร้อยละอาจารย์ประจำที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษากับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา
กระทรวงการคลัง**

คำอธิบาย

การบริการทางวิชาการแก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นที่ต้องมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการในด้านต่าง ๆ และมีความพร้อมในการให้บริการทางวิชาการ จึงต้องมีฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญในศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา กระทรวงการคลัง ที่เป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบัน มหาวิทยาลัยทักษิณได้ขึ้นทะเบียนที่ปรึกษา ประเภทนิติบุคคล หมายเลข 1785 ระดับ 2 สาขา การวิจัยและประเมินผล เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2560 กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

การขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษากับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา กระทรวงการคลัง พิจารณาจากประสบการณ์การทำงานและประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษา โดยดำเนินการผ่าน Website ของศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา กระทรวงการคลัง (<https://www.consultant.pdmo.go.th>)

วิธีการคำนวณ

ร้อยละอาจารย์ประจำที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษากับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา กระทรวงการคลัง

$$= \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลอาจารย์ประจำที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษากับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษา กระทรวงการคลัง ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี (ถ้ามี)
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-7 ร้อยละอาจารย์ประจำที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนการบริการวิชาการจากแหล่งภายนอก

คำอธิบาย

การบริการวิชาการเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบัน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากงานบริการวิชาการที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจของผู้รับบริการ ภายใต้การได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกจึงเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพของบุคลากรของสถาบันนั้นได้อย่างดีเยี่ยม

แหล่งทุนภายนอก หมายถึง แหล่งงบประมาณที่ส่วนงานใช้ในการดำเนินงานบริการวิชาการที่ได้รับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน

ตัวอย่างตารางข้อมูลอาจารย์ประจำที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนการบริการวิชาการจากแหล่งภายนอก

ชื่อโครงการบริการวิชาการ	ชื่ออาจารย์ผู้ให้บริการวิชาการ *	สังกัด	สัดส่วนงานบริการวิชาการ	จำนวนเงินทุนบริการวิชาการที่ได้รับการสนับสนุน **	ระยะเวลาดำเนินการ	แหล่งทุนบริการวิชาการ

หมายเหตุ * กรณีโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการโดยบุคลากรหลายคน ให้ระบุข้อมูลบุคลากรทุกคน พร้อมด้วยสัดส่วนและจำนวนเงินบริการวิชาการ กรณีที่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนให้เฉลี่ยเงินทุนบริการวิชาการในสัดส่วนที่เท่ากัน

** การนับจำนวนเงินทุนบริการวิชาการ ให้นำตามที่ระบุในสัญญาจ้าง โดยไม่หักค่าธรรมเนียมที่หักให้กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน

วิธีการคำนวณ

ร้อยละบุคลากรที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนการบริการวิชาการจากแหล่งภายนอก

$$= \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนการบริการวิชาการจากแหล่งภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลบุคลากรที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนการบริการวิชาการจากแหล่งภายนอก ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-8 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรด้านบรรยากาศการทำงาน**คำอธิบาย**

บรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมการทำงาน ทั้งด้านกายภาพ ด้านสังคม และด้านจิตใจ เป็นปัจจัยและองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการทำงานของบุคลากรในหน่วยงาน บรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี จะช่วยให้บุคลากรสามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การประเมินระดับความพึงพอใจของบุคลากรด้านบรรยากาศการทำงาน ดำเนินการประเมินด้วยเครื่องวัดความสุข Happynometer Online ของมหาวิทยาลัยมหิดล (คำถามในส่วน Happy Work Life (Happy Plus) / การงานดี ข้อ 38-54) และกำหนดเป้าหมายผู้ตอบแบบประเมิน ร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมดในหน่วยงาน

วิธีการคำนวณ

คะแนนผลการประเมินระดับความพึงพอใจของบุคลากรด้านบรรยากาศการทำงาน ในทุกระดับของมหาวิทยาลัย เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5 จำแนกตามกลุ่มบุคลากร ดังนี้

- บุคลากรสายวิชาการ
- บุคลากรสายสนับสนุน

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรด้านบรรยากาศการทำงาน ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-9 ระดับความพึงพอใจต่อระบบรักษาความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย
--

คำอธิบาย

ข้อมูลความพึงพอใจของนิสิตและบุคลากรเป็นข้อมูลสำคัญที่มหาวิทยาลัยจะนำมาใช้เพื่อการวางแผนและใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนิสิตและบุคลากร ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีสุขภาพภาวะอนามัยที่ดีของนิสิตและบุคลากร

ระดับความพึงพอใจต่อระบบรักษาความปลอดภัย หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนิสิตและบุคลากรต่อระบบรักษาความปลอดภัย ใน 2 ประเด็น

1. ระบบจราจร
2. ระบบการรักษาความปลอดภัย

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจต่อระบบรักษาความปลอดภัย เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5
 จำแนกผลการประเมินเป็น 2 กลุ่ม คือ นิสิตและบุคลากร

Diagnostic Questions

- รายงานผลประเมินความพึงพอใจต่อระบบการรักษาความปลอดภัยของมหาวิทยาลัย ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี (ถ้ามี)
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงถึงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-10 อัตราการคงอยู่ของบุคลากร

คำอธิบาย

การคงอยู่ของบุคลากร หมายถึง จำนวนบุคลากร (ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานวิทยาลัย) ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป (นับตามปีการศึกษา) โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่เริ่มปฏิบัติงาน ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ทั้งนี้ ไม่นับรวมบุคลากรที่เกษียณอายุ หมดสัญญาจ้าง และเสียชีวิต

วิธีการคำนวณ

$$\text{อัตราการคงอยู่ของบุคลากร} = \frac{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมด} - \text{จำนวนบุคลากรที่ลาออก}}{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลอัตราการคงอยู่ของบุคลากร ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-11 ระดับความผูกพันของบุคลากร

คำอธิบาย

ความผูกพันของบุคลากร หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นของบุคลากรทั้งในด้านจิตใจและสติปัญญา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบัน องค์การที่บุคลากรมีความผูกพันสูง มักจะมีบรรยากาศการทำงานที่ส่งผลให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดี ทำให้บุคลากรมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และความ สำเร็จของสถาบัน โดยทั่วไปบุคลากรจะรู้สึกผูกพันกับสถาบัน เมื่อมีแรงจูงใจและได้ทำงานที่มีความหมาย และเมื่อได้รับการสนับสนุนที่ดีจากผู้ร่วมงานและในที่ทำงาน บุคลากรที่มีความผูกพันต่อ สถาบัน จะได้ประโยชน์จากความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความไว้วางใจกัน มีสภาพแวดล้อม ที่ปลอดภัยและมีความร่วมมือร่วมใจกัน มีการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนสารสนเทศที่ดี อำนวยในการตัดสินใจ และมีความรับผิดชอบต่อผลการทำงานของตน ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้เกิดความผูกพันครอบคลุมถึง การฝึกอบรมและการพัฒนาความก้าวหน้าในการทำงาน ระบบการยกย่องชมเชย และการให้รางวัลที่มีประสิทธิภาพ โอกาสที่เท่าเทียมกันและการได้รับการ ปฏิบัติอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการมีไมตรีจิตต่อครอบครัวของบุคลากร

การประเมินระดับความผูกพันของบุคลากร ดำเนินการประเมินด้วยเครื่องวัดความสุข Happynometer Online ของมหาวิทยาลัยมหิดล (คำถามใน ส่วนความผูกพัน ข้อ 55-67) และกำหนดเป้าหมายผู้ตอบแบบประเมิน ร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมดในหน่วยงาน

วิธีการคำนวณ

คะแนนผลการประเมินระดับความผูกพันของบุคลากร ในทุกระดับของมหาวิทยาลัย เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5 จำแนกตามกลุ่มบุคลากร ดังนี้

- บุคลากรสายวิชาการ
- บุคลากรสายสนับสนุน

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความผูกพันของบุคลากร ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-12 ค่าเฉลี่ยดัชนีความสุขของบุคลากรในทุกระดับของมหาวิทยาลัย
คำอธิบาย

การสร้างองค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace) เป็นแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการชีวิตให้คนในองค์กรมีความสุข มีชีวิตที่สมดุล (Quality Work Life) ทำงานได้ ใช้ชีวิตได้ และอยู่ในที่ทำงานได้ โดยมีแนวทางการจัดสมดุลชีวิตของมนุษย์ด้วย ความสุขแปดประการ (Happy 8) คือ สุขภาพดี (Happy Body) น้ำใจงาม (Happy Heart) ผ่อนคลาย (Happy Relax) ใฝ่รู้ (Happy Brain) ทางสงบ/มีคุณธรรม (Happy Soul) ปลอดภัย/ใช้เงินเป็น (Happy Money) ครอบครัวดี (Happy Family) สังคมดี (Happy Society) สอดคล้องกับมิติการเสริมสร้างสุขภาวะองค์กร ของ สสส.

การประเมินดัชนีความสุขของบุคลากร ดำเนินการประเมินด้วยเครื่องวัดความสุข Happynometer Online ของมหาวิทยาลัยมหิดล และกำหนดเป้าหมายผู้ตอบแบบประเมิน ร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมดในสำนักงาน

วิธีการคำนวณ

ผลการประเมินค่าเฉลี่ยดัชนีความสุขของบุคลากร ในทุกระดับของมหาวิทยาลัย จำแนกตามกลุ่มบุคลากร ดังนี้

- บุคลากรสายวิชาการ
- บุคลากรสายสนับสนุน

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินดัชนีความสุขของบุคลากร ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-13 ร้อยละของผู้บริหารระดับส่วนงาน/หน่วยงานที่ได้รับการพัฒนา
--

คำอธิบาย

การพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการวิเคราะห์สถานการณ์ การกำหนดนโยบาย หรือแนวทางการพัฒนาองค์กร และร่วมพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนด เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น และมีความสำคัญ ผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับกับบริบท อุดมศึกษา

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาของผู้บริหาร

ลำดับ	ชื่อผู้บริหาร	รายละเอียดการพัฒนา	หน่วยงานที่จัด	วันเดือนปี/ สถานที่

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนา} = \frac{\text{จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนา}}{\text{จำนวนผู้บริหารทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลร้อยละของผู้บริหารระดับส่วนงาน/หน่วยงานที่ได้รับการพัฒนา ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-14 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตามความจำเป็นของส่วนงาน/หน่วยงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

คำอธิบาย

บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กร

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาของบุคลากรสายวิชาการ

ลำดับ	ชื่อบุคลากรสายวิชาการ	รายละเอียดการพัฒนาทางวิชาชีพ การอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ/ดูงาน/ฯลฯ	หน่วยงานที่จัด	วันเดือนปี/สถานที่	การใช้ประโยชน์

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาของบุคลากรสายสนับสนุน

ลำดับ	ชื่อบุคลากรสายสนับสนุน	รายละเอียดการพัฒนาทางวิชาชีพ การอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ/ดูงาน/ฯลฯ	หน่วยงานที่จัด	วันเดือนปี/สถานที่	การใช้ประโยชน์

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา} = \frac{\text{จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา}}{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมด}} \times 100$$

จำแนกกลุ่มบุคลากร 2 กลุ่ม ดังนี้

- บุคลากรสายวิชาการ
- บุคลากรสายสนับสนุน

Diagnostic Questions

- รายงานข้อมูลผลการพัฒนาตนเองของบุคลากร ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

7.4 ผลลัพธ์ด้านการนำองค์การและการกำกับดูแล

ก. ผลลัพธ์ด้านการนำองค์การ การกำกับดูแล และความรับผิดชอบต่อสังคม

(1) ผลลัพธ์ด้านการสื่อสารและสร้างความผูกพันกับบุคลากร ผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น

ตัวชี้วัด 7.4ก-1 ระดับการรับรู้และเข้าใจทิศทางการนำองค์การ

คำอธิบาย

การที่ผู้นำระดับสูงปฏิบัติด้วยตนเองในการชี้แนะและทำให้สถาบันมีความยั่งยืน วิธีการที่ผู้นำระดับสูงสร้างบรรยากาศเพื่อทำให้ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น มีความผูกพันกับสถาบัน เพื่อสร้างนวัตกรรมและทำให้มีผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ

การนำองค์การ ประกอบด้วย

1. บทบาทผู้บริหารขององค์กรในการกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ระยะสั้นระยะยาว ค่านิยม การสื่อสาร การสร้างคุณค่าและการทำให้เกิดความสมดุลของคุณค่าระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่ม รวมทั้ง การทำให้เกิดการมุ่งมั่นขององค์กรในการปฏิบัติการต่าง ๆ ในการสร้างและรักษาให้ องค์กรมีผลการดำเนินการที่ดีอย่างยั่งยืน โดยต้องอาศัยการมุ่งมั่นอนาคตและความมุ่งมั่นของผู้บริหาร ทั้งในเรื่องการปรับปรุงและนวัตกรรม รวมทั้งการสร้างบรรยากาศเพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจในการ ตัดสินใจ ความคล่องตัว และการเรียนรู้ของบุคลากร

2. การกำกับดูแลตนเองที่ดี เป็นเรื่องของการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุม และการตรวจสอบ การดำเนินการขององค์กร รวมทั้งความรับผิดชอบต่อในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารสูงสุดขององค์กร ซึ่งการดำเนินการให้มั่นใจว่าการกำกับดูแลตนเองที่ดีมีประสิทธิผลจะมีความสำคัญต่อความเชื่อถือ ของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสังคมโดยรวม ตลอดจนส่งผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติงานองค์กร

3. การทบทวนผลการปฏิบัติงาน มีขอบเขตครอบคลุมการดำเนินการในด้านต่าง ๆ ของ องค์กร ซึ่งไม่เพียงแต่ทบทวนว่าองค์กรทำได้ดีเพียงใดในปัจจุบัน แต่ยังพิจารณาว่าองค์กรจะดำเนินการ ได้ดีอย่างไรในอนาคตด้วยผลการทบทวนผลการดำเนินการขององค์กรจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและ การสร้างนวัตกรรมที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์หลักขององค์กร ปัจจัยแห่งความสำเร็จ และตัวชี้วัด ดังนั้น สิ่งสำคัญในการทบทวนโดยผู้บริหารขององค์กร คือ การแปลงผลของการทบทวนไปสู่เรื่องที่ต้อง ดำเนินการและสามารถนำไปปฏิบัติทั่วทั้งองค์กร ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วิธีการคำนวณ

ระดับผลการประเมินผลการรับรู้และเข้าใจทิศทางการนำองค์การ เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานการรับรู้และเข้าใจทิศทางการนำองค์การ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-2 ผลการประเมินการรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้เรียน ลูกค้ายในอนาคต ลูกค้ายกลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย การประเมินการรับรู้ข้อมูล และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นการประเมินจากผู้เรียนของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ระดับปริญญาตรี ระดับบัณฑิตศึกษา ลูกค้ายในอนาคต (โรงเรียน/นักเรียนระดับมัธยม) ลูกค้ายกลุ่มอื่น ประกอบด้วย ผู้ให้ทุน/แหล่งทุนวิจัยที่สนับสนุนทุนวิจัยแก่มหาวิทยาลัย ผู้รับบริการ/ชุมชนเป้าหมายในการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้ปกครอง ผู้ใช้บัณฑิต เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ

การรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม
2. มีหลักสูตรที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของสังคม
3. มีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ
4. ผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น
5. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมท้องถิ่น
6. มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย
7. เปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจการของมหาวิทยาลัย
8. มีการบริการวิชาการแก่ชุมชนผ่านโครงการ/กิจกรรม/หลักสูตรการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

วิธีการคำนวณ

ผลการประเมินการรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ เทียบกับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินการรับรู้ข้อมูลภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-3 ผลการประเมินผู้นำระดับสูง

คำอธิบาย

การประเมินผู้นำระดับสูง ประกอบด้วย 2 ระดับ ดังนี้
ระดับมหาวิทยาลัย

การประเมินผู้นำระดับสูงระดับมหาวิทยาลัย (อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี) ดำเนินการประเมินด้วยแบบสอบถามที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นตามแนวทางของ Happynometer Online ของมหาวิทยาลัยมหิดล และจะดำเนินการสำรวจจากบุคลากรของทุกส่วนงาน ใน 8 ประเด็น ดังนี้

1. ผู้นำระดับสูงสามารถสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจทิศทางและเป้าหมายขององค์กรได้อย่างชัดเจน
2. ผู้นำระดับสูงสามารถบริหารงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างดี
3. ผู้นำระดับสูงสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆ ในเชิงรุก
4. ผู้นำระดับสูงเปิดโอกาสให้บุคลากรติดต่อสื่อสารในการให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างสะดวก
5. ผู้นำระดับสูงคำนึงถึงความอยู่ดีมีสุขของบุคลากร
6. ผู้นำระดับสูงใช้เทคโนโลยีใหม่เป็นก้าวต่อไปในการปฏิบัติงาน
7. ผู้นำระดับสูงเป็นต้นแบบของบุคลากร
8. โดยรวมท่านมีความเชื่อถือไว้วางใจในผู้นำระดับสูง

ระดับส่วนงาน/หน่วยงาน

การประเมินผู้นำระดับสูงระดับส่วนงาน/หน่วยงาน (คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน) ของส่วนงาน/หน่วยงานที่บุคลากรสังกัด ดำเนินการประเมินด้วยแบบประเมินความสุข Happynometer Online ของมหาวิทยาลัยมหิดล ใน 8 ประเด็น เช่นเดียวกับการประเมินผู้นำระดับสูงระดับมหาวิทยาลัย

กำหนดเป้าหมายผู้ตอบแบบประเมิน ร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมดในส่วนงาน

วิธีการคำนวณ

คะแนนผลการประเมินผู้นำระดับสูง เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินผู้นำระดับสูง ในรอบปีการศึกษาที่รายงานและรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-4 คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
โดย ปปช.

คำอธิบาย

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นไปตามจรรยาบรรณ การบริหารงานอย่างมีจริยธรรม รวมทั้งปลูกและปลูกจิตสำนึกต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนความคิดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้คำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ และปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้

วิธีการคำนวณ

คะแนนผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดย ปปช.

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-5 การประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
คำอธิบาย

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับสถาบันและระดับคณะ / ส่วนงาน โดยตัวชี้วัดนี้ประเมินเฉพาะในระดับสถาบัน ส่วนงานวิชาการ และส่วนงานอื่น

คำอธิบาย (ระดับสถาบัน-สภามหาวิทยาลัย)

สภามหาวิทยาลัย เป็นคณะบุคคลคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ โดยสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะมีองค์ประกอบ และบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโดยทั่วไปสภามหาวิทยาลัย เป็นกลไกที่กำหนดนโยบายสูงสุดของมหาวิทยาลัยวางระเบียบข้อบังคับ การพิจารณาจัดตั้งยุบเลิกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย การพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตร การอนุมัติปริญญา การแต่งตั้งถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้บริหาร และภารกิจอื่น ๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้รวมทั้งการกำกับการบริหารมหาวิทยาลัย ให้บรรลุเป้าหมายตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นการประเมิน

ใช้การประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน ที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติ
2. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
3. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย
 - เอาใจใส่ ระมัดระวัง (Duty of Care)
 - ซื่อสัตย์สุจริต รักษาผลประโยชน์ขององค์กร (Duty of Loyalty)
 - ปฏิบัติตามกติกากฎ (Duty of Obedience)
 - โปร่งใสเปิดเผย (Duty of Disclosure)
5. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

คำอธิบาย (ระดับส่วนงานวิชาการ/ส่วนงานอื่น – คณะกรรมการประจำส่วนงาน)

คณะกรรมการประจำส่วนงาน เป็นคณะบุคคลคณะหนึ่งในสถาบันการศึกษาที่มีองค์ประกอบและหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือประกาศ/ระเบียบ/ข้อบังคับของสถาบันการศึกษา โดยคณะกรรมการประจำส่วนงานเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญในการบริหารจัดการของส่วนงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษาและของส่วนงาน

ประเด็นการประเมิน

ใช้การประเมินผลการดำเนินงานของกรรมการประจำส่วนงานที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. กรรมการประจำส่วนงานทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดใน พรบ.
2. กรรมการประจำส่วนงานกำหนดยุทธศาสตร์ทิศทาง กำหนดนโยบายการบริหารส่วนงาน
3. กรรมการประจำส่วนงานปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

4. กรรมการประจำส่วนงานติดตามผลการดำเนินงานของส่วนงานให้บรรลุเป้าหมาย
 - เอาใจใส่ ระมัดระวัง (Duty of Care)
 - ซื่อสัตย์สุจริต รักษาผลประโยชน์ขององค์กร (Duty of Loyalty)
 - ปฏิบัติตามกติกา (Duty of Obedience)
 - โปร่งใสเปิดเผย (Duty of Disclosure)
5. กรรมการประจำส่วนงานดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

ข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ใช้แบบสอบถามการประเมินตนเอง หรือวิธีการอื่น ๆ ในประเด็นการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย/กรรมการประจำส่วนงาน

Diagnostic Questions

- ตอบตามประเด็นการประเมิน
- รายงานผลการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย/คณะกรรมการประจำส่วนงาน ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-6 ร้อยละผู้บริหารที่มีผลการปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายตามคำรับรองการปฏิบัติงาน
คำอธิบาย

การปฏิบัติงานตามข้อตกลงการปฏิบัติงานของทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยทักษิณ ดำเนินการภายใต้คำรับรองการปฏิบัติงาน ประจำปีการศึกษา โดยฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นคำรับรองการปฏิบัติงานระหว่างผู้บริหารสูงสุด (อธิการบดี) และคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน ซึ่งคำรับรองการปฏิบัติงานมิใช่สัญญาและใช้สำหรับระยะเวลา 1 ปี เพื่อให้ส่วนงานต่างๆ มุ่งมั่นปฏิบัติงานให้เกิดผลงานที่ดีตามเป้าหมายของแต่ละตัวชี้วัดในระดับสูงสุด เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยทักษิณและสังคมตามที่ให้คำรับรองไว้

การติดตามผลการดำเนินงาน ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการติดตามผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง โดยการติดตามผลการปฏิบัติงานและประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อร่วมรับฟังปัญหาและแนวทางการปรับปรุงผลการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานในแต่ละปีการศึกษา มีการติดตามผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงาน จำนวน 2 ครั้ง ดังนี้

การติดตามผลการปฏิบัติงาน รอบ 6 เดือน และได้รายงานผลการติดตามต่อที่ประชุม คณบดี ผู้อำนวยการ และผู้บริหารระดับสูง และที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายและการพัฒนา เพื่อพิจารณา

การติดตามผลการปฏิบัติงาน รอบ 9 เดือน สรุปผลการดำเนินงานและนัดประชุมเพื่อพิจารณาผลการดำเนินงานร่วมกัน และได้รายงานผลการติดตามต่อที่ประชุมที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายและการพัฒนา เพื่อพิจารณา

เกณฑ์การประเมิน

$$\text{ร้อยละของผู้บริหารที่บรรลุคำรับรองฯ} = \frac{\text{จำนวนผู้บริหารที่บรรลุเป้าหมายตามคำรับรองฯ}}{\text{จำนวนผู้บริหารที่ลงนามคำรับรองฯ ทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานของทุกส่วนงาน ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

(3) ผลลัพธ์ด้านกฎหมาย ข้อบังคับและการรับรองมาตรฐาน

ตัวชี้วัด 7.4ก-7 ผลการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN QA

คำอธิบาย

การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติที่สถาบันจะดำเนินการด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เพื่อให้มั่นใจว่าได้ดำเนินการตามการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นต่ำ และจะนำข้อมูลจากการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรนี้มาเสนอในเว็บของตนเอง เป็นการเผยแพร่สาธารณะเพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมในการตรวจสอบข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรของคณะ/สถาบัน รวมทั้ง สมศ. และ สกอ. สามารถสอบถามข้อมูลได้ตลอดเวลา เมื่อมีประเด็นที่ต้องพิจารณา โดยการประเมินการดำเนินการตามองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน จะดำเนินการเป็นประจำทุกปีและนำผลการประเมินไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินระดับคณะ/สถาบัน

องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรเพื่อการพัฒนา จะดำเนินการด้วยการใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตร [11] หรือเกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรขององค์กรระดับสากลที่เป็นที่ยอมรับระดับชาติหรือนานาชาติ เช่น เกณฑ์ของสภาวิชาชีพ, ABET, AACSB เป็นต้น โดยให้ดำเนินการประเมินองค์ประกอบเพื่อการพัฒนาตามรอบของระบบสากลที่ได้เลือกใช้ และดำเนินการตามเกณฑ์ที่เลือกใช้อย่างต่อเนื่อง เช่น AUN-QA มีรอบประเมิน 5 ปี ดังนั้นหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ AUN-QA จะถูกประเมินตามรูปแบบ AUN-QA อย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปีและดำเนินการตามที่เกณฑ์กำหนดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทั้งนี้การประเมิน AUN-QA อย่างน้อย 1 ครั้งใน 5 ปีนั้นไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับวงรอบของการปรับหลักสูตร

วิธีการคำนวณ**ระดับปริญญาตรี**

ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ 7 ระดับ จากหน้า 64 ของคู่มือ AUN QA Verion 3.0

ระดับบัณฑิตศึกษา

ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ 7 ระดับ จากหน้า 64 ของคู่มือ AUN QA Verion 3.0

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN QA ของทุกหน่วยงาน ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-8 ร้อยละหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน

คำอธิบาย

หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณภาพระดับสากล หมายถึง หลักสูตรที่มีการดำเนินการเปิดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ในระดับสากล เช่น AUN QA, AACSB, ABET

หลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน หมายถึง หลักสูตรที่มีการดำเนินการเปิดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ทั้งนี้ ไม่นับรวมหลักสูตรที่ปิดแบบมีเงื่อนไข

ทั้งนี้ ในปีการศึกษา 2562 ประเมินเฉพาะประเด็น หลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน สกอ.

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

ตารางเก็บข้อมูลผลการกำกับมาตรฐาน

หลักสูตร	ระดับ (ตรี โท เอก)	มาตรฐานหลักสูตร ปี		วันที่อนุมัติ/รับทราบ		การกำกับมาตรฐานหลักสูตร	
		2548	2558	สภา มหาวิทยาลัย	สกอ.	เป็นไปตาม เกณฑ์	ไม่เป็นไปตาม เกณฑ์

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN QA ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-9 ร้อยละหลักสูตรที่ผ่านการรับรองสภาวิชาชีพ

คำอธิบาย

หลักสูตรที่ผ่านการรับรองสภาวิชาชีพ หมายถึง หลักสูตรที่มีการดำเนินการเปิดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานและได้รับการรับรองจากสภาวิชาชีพ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละหลักสูตรที่ผ่านการรับรองสภาวิชาชีพ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการรับรองสภาวิชาชีพ}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

ตารางเก็บข้อมูลผลการรับรองสภาวิชาชีพ

หลักสูตร	ระดับ (ตรี โท เอก)	มาตรฐานหลักสูตร ปี		วันที่อนุมัติ/รับทราบ/รับรอง			การกำกับมาตรฐานหลักสูตร	
		2548	2558	สภา มหาวิทยาลัย	สกอ.	สภา วิชาชีพ	เป็นไปตาม เกณฑ์	ไม่เป็นไปตาม เกณฑ์

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนหลักสูตรที่ผ่านการรับรองสภาวิชาชีพในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

(4) ผลลัพธ์ด้านการประพฤติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม

ตัวชี้วัด 7.4ก-10 จำนวนข้อร้องเรียนด้านธรรมาภิบาลของผู้บริหาร**คำอธิบาย**

ข้อร้องเรียน หมายถึง คำร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งที่เป็นบุคลากรภายนอกหน่วยงานและภายในหน่วยงาน ที่ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวัง ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ และแจ้งขอให้ตรวจสอบ แก้ไข หรือปรับเปลี่ยนการดำเนินการ

ช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน หมายถึง ช่องทางที่สามารถรับ-ส่ง เรื่องร้องเรียนได้ ประกอบด้วยผู้รับเรื่องร้องเรียน ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์งานประชาสัมพันธ์ หนังสือถึงอธิการบดี ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ (สายตรงอธิการบดี) ร้องเรียนด้วยตนเอง และช่องทางอื่นๆ

วิธีการคำนวณ

นับจำนวนข้อร้องเรียนด้านธรรมาภิบาลของผู้บริหารที่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนข้อร้องเรียนด้านธรรมาภิบาลของผู้บริหาร ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-11 จำนวนข้อร้องเรียนด้านจรรยาบรรณต่อคณาจารย์และบุคลากร
คำอธิบาย

ตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา จึงมีการกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยทักษิณ และปรับปรุงกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ข้อร้องเรียน หมายถึง คำร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งที่เป็นบุคลากรภายนอกหน่วยงานและภายในหน่วยงาน ที่ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวัง ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ และแจ้งขอให้ตรวจสอบ แก้ไข หรือปรับเปลี่ยนการดำเนินการ

ช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน หมายถึง ช่องทางที่สามารถรับ-ส่ง เรื่องร้องเรียนได้ ประกอบด้วย ผู้รับเรื่องร้องเรียน ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์งานประชาสัมพันธ์ หนังสือถึงอธิการบดี ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ (สายตรงอธิการบดี) ร้องเรียนด้วยตนเอง และช่องทางอื่นๆ

วิธีการคำนวณ

นับจำนวนข้อร้องเรียนด้านจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนข้อร้องเรียนด้านจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

(5) ผลลัพธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและการสนับสนุนชุมชน

ตัวชี้วัด 7.4ก-12 อัตราการใช้พลังงานจำเพาะที่ลดลง (เมกะจูล/ตารางเมตร) (Specific Energy Consumption : SEC)

คำอธิบาย

พลังงาน หมายถึง ความสามารถในการทำงานซึ่งมีอยู่ในตัวของสิ่งของที่อาจให้งานได้แก่พลังงานหมุนเวียนและพลังงานสิ้นเปลืองความสามารถของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะทำงานได้งานเป็นผลของการกระทำของแรงเป็นเหตุให้สิ่งนั้นเคลื่อนที่เช่นเปลวไฟที่เผาภาชนะจะเปลี่ยนน้ำให้เป็นไอน้ำและแรงดันไอน้ำจะดันฝาภาชนะขึ้นได้ งานเช่นนี้เรียกว่า พลังงานและพลังงานยังรวมถึงการผลิตและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด เพื่อช่วยลดปริมาณการใช้พลังงาน ซึ่งเป็นการประหยัด ค่าใช้จ่ายในกิจการแล้ว ยังจะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากแหล่งที่ใช้และผลิตพลังงาน

ค่าดัชนีการใช้พลังงานจำเพาะ (Specific Energy Consumption : SEC) เป็นค่าที่แสดงการใช้พลังงานต่อหน่วยผลผลิต ดังนั้นค่า SEC จึงสะท้อนถึงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

ค่า SEC จะขึ้นกับปัจจัย 3 ตัวด้วยกัน คือ ชนิดของผลผลิต ชนิดของกระบวนการผลิต ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับชนิดของวัตถุดิบที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิตและชนิดของผลผลิต และประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต อาจจะเป็นไปได้ที่จะแยก SEC ตามกระบวนการผลิตที่ใช้และประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมนั้นๆ จึงควรเปรียบเทียบกับค่า SEC ปัจจุบันของกระบวนการผลิตหรือเปรียบเทียบกับค่าที่ดีที่สุด

วิธีการคำนวณ

ค่าเกณฑ์การใช้พลังงานไฟฟ้า (SEC_E) วัดการใช้พลังงานไฟฟ้าเทียบกับพื้นที่ใช้สอย (ตารางเมตร)

$$\text{ค่าเกณฑ์การใช้พลังงานไฟฟ้า (SEC}_E\text{)} = \frac{\text{การใช้พลังงานไฟฟ้าของปีนั้นๆ (เมกะจูล)}}{\text{พื้นที่ใช้สอยรวมของทุกอาคาร (ตารางเมตร)}}$$

Diagnostic Questions

- รายงานอัตราการใช้พลังงานจำเพาะที่ลดลง ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-13 ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำตามหลักเกณฑ์ UI Green Matric World
University Ranking

คำอธิบาย

เพื่อแสดงการพัฒนาสถาบัน บุคลากรและนิสิตนักศึกษาของสถาบัน ในทิศทางที่มุ่งสู่ความยั่งยืนอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สถาบันการศึกษาเป็นแบบอย่างของสังคมและชุมชนในการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน โดยใช้เกณฑ์การประเมินการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียว (UI - Green University) เป็นแนวทางในการดำเนินการ เพื่อเพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยั่งยืน และส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา บุคลากร มีจิตสำนึกในการปกป้องและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

วิธีการคำนวณ

ผลคะแนนการจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำตามหลักเกณฑ์ UI Green Matric World University Ranking ในรอบปีการศึกษาที่ประเมิน

Diagnostic Questions

- รายงานผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำตามหลักเกณฑ์ของ UI Green ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-14 อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์จากการให้บริการวิชาการเทียบกับปีที่ผ่านมา

คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนที่สำคัญ ผ่านกระบวนการบริการวิชาการ เพื่อมุ่งสนองต่อความต้องการหรือโจทย์ของชุมชนสังคม และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเป้าหมาย เพื่อขยายผลไปสู่กลุ่ม องค์กร หรือชุมชนอื่นๆ ซึ่งอาจจะเป็นการแก้ไขปัญหา อุปสรรคข้อบกพร่อง หรือพัฒนาต่อยอดสินทรัพย์ที่มีอยู่แล้วของชุมชนสังคม ไม่ว่าจะเป็นประเด็นด้านวิถีชีวิต การผลิต การบริการ การพัฒนาขีดความสามารถ หรืออื่นๆ

การนับจำนวนครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์ นับจำนวนครัวเรือนทั้งหมดที่มหาวิทยาลัยให้บริการวิชาการหรือให้การสนับสนุน ดังนี้

- ครัวเรือนในชุมชนเป้าหมาย ที่นำความรู้ที่ได้รับบริการวิชาการหรือการสนับสนุนอื่นๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือชุมชน
- ครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์ จากการถ่ายทอดความรู้ หรือได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ จากชุมชนเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยได้ให้บริการวิชาการ หรือให้การสนับสนุน
- สามารถนับจำนวนครัวเรือนซ้ำได้ หากครัวเรือนได้รับประโยชน์ที่แตกต่างกันมากกว่าหนึ่งเรื่อง

วิธีการคำนวณ

$$= \frac{\text{อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์จากการให้บริการวิชาการเทียบกับปีที่ผ่านมา} \times \text{จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการศึกษาที่รายงาน-จำนวนครัวเรือนเป้าหมายปีการศึกษาที่ผ่านมา}}{\text{จำนวนครัวเรือนเป้าหมายปีการศึกษาที่ผ่านมา}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์จากการให้บริการวิชาการเทียบกับปีที่ผ่านมา ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-15 จำนวนพื้นที่ที่ใช้ระบบเกษตรอินทรีย์และวิถีพอเพียง

คำอธิบาย

ระบบเกษตรอินทรีย์ วิถีพอเพียง เป็นระบบการผลิตทางการเกษตรที่สถาบันปฏิบัติการชุมชนเพื่อการศึกษาแบบบูรณาการให้บริการและสนับสนุนชุมชนเป้าหมาย โดยวิธีการผลิตที่ไม่ใช้ปุ๋ยเคมี และสารเคมี หรือสารสังเคราะห์ต่างๆ เป็นระบบการผลิตที่ให้ความสำคัญกับธรรมชาติ ได้แก่ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน จึงช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ ป่า ทำให้ชุมชนปลอดภัยจากพิษของสารเคมี ส่งผลดีต่อสุขภาพผู้ผลิต ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม เป็นระบบที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้เกษตรกรยืนอยู่บนหลักเหตุและผล การบริหารจัดการที่มีภูมิคุ้มกันตามหลักความพอเพียง

การนับจำนวนพื้นที่ที่ใช้ระบบเกษตรอินทรีย์ วิถีพอเพียง นับพื้นที่ (ไร่) ทั้งหมด ที่มีการปรับเปลี่ยนจากการทำการเกษตรแบบเคมี มาเป็นระบบอินทรีย์ ซึ่งเกิดจากการถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในระบบเกษตรอินทรีย์ วิถีพอเพียง และการขยายผลที่เกิดจากการนำระบบนี้ไปใช้ ทั้งในพื้นที่ชุมชนเป้าหมาย และพื้นที่ชุมชนใหม่ที่ได้รับการขยายผลจากชุมชนเป้าหมาย

วิธีการคำนวณ

นับจำนวนพื้นที่ที่ใช้ระบบเกษตรอินทรีย์และวิถีพอเพียง

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนพื้นที่ที่ใช้ระบบเกษตรอินทรีย์และวิถีพอเพียง ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ข. ผลลัพธ์ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ
(4) ผลลัพธ์ด้านการบรรลุกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ

ตัวชี้วัด 7.4ข-1 ร้อยละของตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒน

คำอธิบาย

การบริหารและจัดการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในทุกระดับล้วนแต่มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการนำพาและจัดการมหาวิทยาลัยให้สามารถบรรลุพันธกิจและเป้าหมายต่าง ๆ ได้ จึงจำเป็นต้องติดตามและประเมินผลลัพธ์ในด้านต่าง ๆ ของการบริหารและจัดการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในระดับต่าง ๆ เพื่อใช้ผลในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยทักษิณ ให้ความสำคัญและดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย และการทบทวนเพื่อกำหนดทิศทางพัฒนามหาวิทยาลัยมาอย่างต่อเนื่อง ตามวงจรคุณภาพ PACD เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงบริบทต่างๆ ทั้งจากภายในและภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อให้เตรียมรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและปรับเปลี่ยนได้อย่างมีพลวัต มหาวิทยาลัย จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580 โดยกำหนดความท้าทายเชิงกลยุทธ์ไว้ 5 ด้าน ได้แก่

1. ความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตที่ใช้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้
2. ความเข้มแข็งด้านการวิจัย
3. ความเข้มแข็งด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา
4. การบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ
5. ความมั่นคงทางการเงิน

การรายงานข้อมูล ระดับมหาวิทยาลัย รายงานตามปีงบประมาณ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒน} \\ = \frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒน}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ในรอบปีการศึกษา ที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ข-2 ร้อยละของตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการประจำปี (ปีงบประมาณ)
คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580 โดยกำหนดความท้าทายเชิงกลยุทธ์ไว้ 5 ด้าน ได้แก่

1. ความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตที่ใช้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้
2. ความเข้มแข็งด้านการวิจัย
3. ความเข้มแข็งด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา
4. การบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ
5. ความมั่นคงทางการเงิน

จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) มหาวิทยาลัย ได้มีการแปลงแผนไปสู่แผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกัน และมีการประเมินศักยภาพของส่วนงาน โดยการกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผน และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนา

การรายงานข้อมูล ระดับมหาวิทยาลัย รายงานตามปีงบประมาณ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการประจำปี} = \frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการประจำปี}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติการประจำปีทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

7.5 ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด

ก. ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด

(1) ผลลัพธ์ของการดำเนินงานด้านงบประมาณและการเงิน

ตัวชี้วัด 7.5-1 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) (TSU06)

คำอธิบาย

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ หรือ ROA หมายถึง เป็นอัตราส่วนทางการเงินระหว่าง รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย (สุทธิ) กับสินทรัพย์รวม เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงความสามารถของกิจการที่จะนำสินทรัพย์ที่มีไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย (สุทธิ) หมายถึง รายได้ที่หักค่าใช้จ่ายทั้งหมดออกแล้ว รวมถึงดอกเบี้ยและภาษีเงินได้แล้ว

สินทรัพย์ หมายถึง ทรัพยากรที่อยู่ในความควบคุมของกิจการ ทรัพยากรดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรนั้นในอนาคต สินทรัพย์ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

การรายงานข้อมูล ระดับมหาวิทยาลัย รายงานตามปีงบประมาณ

วิธีการคำนวณ

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย (สุทธิ)}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

การวิเคราะห์ค่าที่ได้จากการคำนวณ

- หาก ROA ที่คำนวณได้มีค่ามาก แสดงว่ากิจการได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ได้รับผลตอบแทนจากการใช้สินทรัพย์ได้รับผลตอบแทนสูง
- หาก ROA ที่คำนวณได้มีค่าน้อย แสดงว่ากิจการได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานได้อย่างไร้ประสิทธิภาพ ทำให้ผลตอบแทนจากการใช้สินทรัพย์ไม่ดีเท่าที่ควร

Diagnostic Questions

- รายงานวิเคราะห์งบการเงินประจำปีงบประมาณที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-2 อัตราการทำเงินเหลือจ่าย (อัตรารายได้ที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ) (TSU06)
คำอธิบาย

อัตรารายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ หมายถึง การวัดอัตราส่วนทางการเงินระหว่างรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิกับยอดขาย ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงความสามารถในการทำรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิของกิจการ ประสิทธิภาพของการดำเนินงานของกิจการและความสามารถของผู้บริหาร

รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย (สุทธิ) หมายถึง รายได้ที่หักค่าใช้จ่ายทั้งหมดออกแล้ว รวมถึงดอกเบี้ยและภาษีเงินได้แล้ว

รายได้จากการขาย หมายถึง รายได้ที่เกิดจากการขายสินค้า หรือบริการอันเป็นรายได้จากการดำเนินงาน เช่น รายได้จากการขายสินค้า และรายได้ที่ได้จากการให้บริการ

การรายงานข้อมูล ระดับมหาวิทยาลัย รายงานตามปีงบประมาณ

วิธีการคำนวณ

$$\text{อัตราการทำเงินเหลือจ่าย (อัตรารายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ)} = \frac{\text{รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย (สุทธิ)}}{\text{ขายสุทธิ}} \times 100$$

การวิเคราะห์ค่าที่ได้จากการคำนวณ

- ผลลัพธ์บ่งบอกให้ทราบว่า กิจการมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิเป็นร้อยละเท่าไรของยอดขาย อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี แสดงถึงความสามารถในการทำรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ

Diagnostic Questions

- รายงานวิเคราะห์ห้งบการเงินประจำปีงบประมาณที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-3 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนหรืออัตราส่วนสภาพคล่อง (Current Ratio) (TSU06)
คำอธิบาย

อัตราส่วนสภาพคล่อง หรือ Liquidity Ratio หมายถึง อัตราส่วนทางการเงินที่นิยมใช้วัดสภาพคล่องของกิจการ หรือความสามารถในการชำระหนี้หมุนเวียน (หนี้ระยะสั้น) ของกิจการ โดยอัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน หรือ Liquidity Ratio จะวัดสภาพคล่องทางการเงินของกิจการ ด้วยการนำสินทรัพย์หมุนเวียนมาเทียบกับหนี้สินหมุนเวียน

สินทรัพย์หมุนเวียน หรือ Current Assets หมายถึง สินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ภายในระยะเวลา 1 ปี ยกตัวอย่าง สินทรัพย์หมุนเวียน เช่น เงินสด หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด สินค้าคงเหลือ ลูกหนี้การค้า และสินทรัพย์อื่น ๆ ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น โดยการจัดลำดับของสินทรัพย์หมุนเวียนจะเรียงลำดับตามสภาพคล่องของสินทรัพย์ จากมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด

หนี้สินหมุนเวียน หรือ Current Liabilities หมายถึง หนี้สินที่มีระยะเวลาครบกำหนดชำระคืนภายใน 1 ปี กิจการควรมีสภาพคล่องมากพอเพื่อนำไปชำระหนี้สินให้ตรงตามกำหนดเวลา ซึ่งโดยทั่วไปแล้วความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น หรือหนี้สินหมุนเวียน จะแปรผันอยู่กับสินทรัพย์หมุนเวียนของกิจการ

การรายงานข้อมูล ระดับมหาวิทยาลัย รายงานตามปีการศึกษา

วิธีการคำนวณ

$$\text{อัตราส่วนสภาพคล่อง (Current Ratio)} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}} \times 100$$

การวิเคราะห์ค่าที่ได้จากการคำนวณ

- กำหนดเป้าหมายอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนหรืออัตราส่วนสภาพคล่อง (Current Ratio) ไม่ต่ำกว่า 2.00 เท่า และไม่เกิน 3.00 เท่า
- การวิเคราะห์สภาพคล่องมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการจัดหาเงินสดจากการออมและสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง เพื่อใช้จ่ายในปกติประจำวัน และสำรองใช้ในยามฉุกเฉิน ทั้งนี้ จะพิจารณาสภาพคล่องของสินทรัพย์จากความสามารถในการแปลงมูลค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวไปเป็นเงินสด โดยที่มูลค่าเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก การที่มีสินทรัพย์สภาพคล่องมากและสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว จะยิ่งทำให้มีสภาพคล่องมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การที่มีสินทรัพย์สภาพคล่องสูงเกินไปก็อาจไม่เหมาะสม เพราะสินทรัพย์สภาพคล่องมักจะทำให้อัตราผลตอบแทนที่ต่ำ เนื่องจากมีความเสี่ยงต่ำ ตัวอย่างของสินทรัพย์สภาพคล่อง เช่น เงินสด เงินฝากธนาคารประเภทออมทรัพย์และประเภทฝากประจำ เป็นต้น อัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์สภาพคล่อง อัตราส่วนนี้ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นว่า จะมีสินทรัพย์สภาพคล่อง เช่น เงินสด หรือเงินฝากธนาคาร เพียงพอต่อการชำระหนี้ระยะสั้นที่ครบกำหนดใน 1 ปีหรือไม่ ยิ่งอัตราส่วนนี้มีค่าสูงและเกินกว่า 1 เท่า แสดงว่ากิจการมีความสามารถชำระหนี้ระยะสั้นได้ดี เรียกว่ามีสภาพคล่องสูง ถ้ากิจการมีอัตราส่วนนี้ต่ำกว่า 1 เท่า จะเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า กิจการอาจประสบปัญหาการชำระหนี้ระยะสั้นได้ในอนาคต ซึ่งควรหาทางแก้ไข เช่น เพิ่มปริมาณสินทรัพย์ สภาพคล่อง หรือเร่งการชำระหนี้ระยะสั้น หรือแปลงหนี้ระยะสั้นให้เป็นระยะยาว เป็นต้น

Diagnostic Questions

- รายงานวิเคราะห์งบการเงินประจำปีงบประมาณที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-4 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ (TSU06)
คำอธิบาย

รายได้ หมายถึง รายได้ที่มาจากรายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษาและรายได้อื่นของมหาวิทยาลัย

รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง รายได้จากค่าธรรมเนียมการศึกษาเหมาจ่ายจากการจัดการศึกษา

รายได้อื่น หมายถึง รายได้ที่นอกเหนือจากรายได้จากการจัดการศึกษา ได้แก่

1. รายได้จากโครงการบริการวิชาการ (นับวงเงินที่จัดเก็บได้ ไม่หักค่าธรรมเนียมบริการวิชาการ)
2. ทุนวิจัยจากแหล่งภายนอก (นับวงเงินที่ได้รับทั้งโครงการ)
3. เงินบริจาค
4. รายได้จากการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาส่วนงาน
5. รายได้จากโครงการเงินทุนหมุนเวียน
6. รายได้จากศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ
7. รายได้จากค่าธรรมเนียมหลักสูตรต่อเนื่อง
8. เงินรับฝากลักษณะที่ได้รับเป็นเงินอุดหนุนหรืองบประมาณจากแหล่งภายนอก
9. รายได้จากการบริหารเงินคงคลัง เช่น รายได้ดอกเบี้ย
10. รายได้จากการบริหารสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัย เช่น ค่าบำรุงหอพัก ค่าเช่าร้าน เป็นต้น
11. รายได้อื่น ๆ

การรายงานข้อมูล ระดับมหาวิทยาลัย รายงานตามปีการศึกษา

วิธีการคำนวณ

$$1. \text{รายได้ที่เพิ่มขึ้น} = \text{รายได้ปีการศึกษา 2562} - \text{รายได้ปีการศึกษา 2561}$$

$$2. \text{ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้น} = \frac{\text{รายได้ที่เพิ่มขึ้น}}{\text{รายได้ปีการศึกษา 2561}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานการเพิ่มขึ้นของรายได้ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-5 จำนวนงบประมาณที่สามารถลดการใช้กระดาษได้จากการใช้ระบบสารสนเทศ
คำอธิบาย

ต้นทุนที่ใช้ในการจัดพิมพ์เอกสารแต่ละแผ่นประกอบด้วยต้นทุน 2 ส่วน คือ ต้นทุนของราคากระดาษ และต้นทุนของหมึกพิมพ์ จำนวนงบประมาณที่สามารถลดการใช้กระดาษได้จากการใช้ระบบสารสนเทศ คำนวณจาก ผลคูณของ จำนวนแผ่นของกระดาษที่ใช้ กับ ราคาต้นทุนต่อแผ่นของกระดาษและหมึกพิมพ์ โดยพิจารณาจากการนำระบบสารสนเทศจำนวน 3 ระบบมาใช้งาน ดังนี้

1. ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (e-Doc)
2. ระบบประเมินคุณภาพการศึกษา (e-SAR)
3. ระบบประชุมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Meeting)

วิธีการคำนวณ

งบประมาณที่สามารถลดการใช้กระดาษ = จำนวนกระดาษ (แผ่น) X 0.92 บาท/แผ่น
โดยคำนวณจาก

- ต้นทุนกระดาษเท่ากับ 0.19 บาท/แผ่น (กระดาษ A4 80 แกรม)
- ต้นทุนหมึกพิมพ์เท่ากับ 0.73 บาท/แผ่น (หมึกโทนเนอร์ยี่ห้อ HP สีดำ รุ่น 42A)

Diagnostic Questions

- รายงานผลจำนวนงบประมาณที่สามารถลดกระดาษได้จากการใช้ระบบสารสนเทศ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

(2) ผลลัพธ์ของการดำเนินการด้านตลาด

ตัวชี้วัด 7.5-6 ร้อยละการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิต

คำอธิบาย

คุณสมบัติของนิสิตนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จแต่ละหลักสูตร จะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนิสิตนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนิสิตนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือในการคัดเลือกข้อมูล หรือวิธีการคัดนิสิตนักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และใช้เวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ข้อมูลนิสิตใหม่ หมายถึง ข้อมูลการรับนิสิตใหม่ เพื่อเข้าศึกษาปีการศึกษา 2562

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนิสิตในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)	ร้อยละการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิต
2558					
2559					
2560					
2561					

*ข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิต} = \frac{\text{จำนวนนิสิตใหม่ที่รายงานตัว}}{\text{จำนวนนิสิตตามแผนรับใน มคอ.2}} \times 100$$

การคำนวณข้อมูล จำแนกเป็น

- (1) ระดับปริญญาตรี
- (2) ระดับบัณฑิตศึกษา
 - ระดับปริญญาโท
 - ระดับปริญญาเอก

Diagnostic Questions

- รายงานผลการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิต โดยแยกเป็นระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท และปริญญาเอก) ในปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-7 จำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก

คำอธิบาย

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบัน คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งการได้รับการสนับสนุนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก และยังเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่แสดงศักยภาพด้านการวิจัยของคณาจารย์และนักวิจัยอีกด้วย

เงินทุนวิจัย หมายถึง เงินที่ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนให้ทำวิจัยหรือรับจ้างวิจัย (Contracted Research) โดยไม่นับการบริการวิชาการอื่นๆ เช่น การเป็นที่ปรึกษา ออกแบบ วางระบบ ฝึกอบรม สัมมนา หรือการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ แยกเป็นดังนี้

ทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก หมายถึง

- 1) เงินทุนวิจัยภายนอกจากภาครัฐ หมายถึง จำนวนเงินทุนวิจัยทั้งหมดที่ได้รับจากหน่วยงานภาครัฐทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 2) เงินทุนวิจัยภายนอกจากภาคเอกชน หมายถึง จำนวนเงินทุนวิจัยทั้งหมดที่ได้รับจากหน่วยงานภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม บริษัท ห้าง ร้าน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ทั้งนี้ ต้องเป็นทุนวิจัยที่ดำเนินการผ่านมหาวิทยาลัย ตามระเบียบ ว่าด้วย การบริหารจัดการทุนอุดหนุนการวิจัยจากภายนอก และไม่นับรวมเงินทุนวิจัยจากงบประมาณเงินแผ่นดินและเงินรายได้ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุน ทั้งในระดับส่วนงานและมหาวิทยาลัย

วิธีการคำนวณ

เงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก = ผลรวมของจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกจากการรับทุนของอาจารย์ประจำ/นักวิจัย

ตัวอย่างตารางข้อมูลจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก

ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อผู้วิจัย	สังกัด	สัดส่วนงานวิจัย	จำนวนเงินทุนวิจัย	ระยะเวลาดำเนินการ	ชื่อแหล่งทุนวิจัย

- หมายเหตุ**
1. ชื่อผู้วิจัย กรณีโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดยนักวิจัยหลายคน ให้ระบุข้อมูลนักวิจัยทุกคน พร้อมด้วยสัดส่วนและจำนวนเงินทุนวิจัย กรณีที่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนให้เฉลี่ยเงินทุนวิจัยในสัดส่วนที่เท่ากัน
 2. ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปริญญานั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
 3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัยซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ/หน่วยงาน
 4. การนับจำนวนเงินทุนวิจัย ให้นำตามที่ระบุในสัญญาการวิจัย โดยให้รวมค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน (Overhead) ที่หักให้กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานด้วย

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-8 จำนวนเงินจากการบริการวิชาการที่ได้รับจากแหล่งภายนอก
คำอธิบาย

การให้บริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบัน หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบัน โดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

จำนวนเงินรายได้จากการบริการวิชาการ หมายถึง จำนวนรายรับโดยไม่หักค่าใช้จ่ายในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่สามารถนำผลลัพธ์กลับสู่องค์กรในนามมหาวิทยาลัย หรือ คณะ สถาบัน สำนัก หน่วยงานในสังกัดของมหาวิทยาลัยแต่ละปีงบประมาณ โดยมีแหล่งที่มาของรายได้ ได้แก่ ค่าบริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม ค่าบริการเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ค่าบริการการสำรวจการวางแผน การจัดการ หรือการวิจัยในลักษณะการว่าจ้าง ค่าบริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ การศึกษา ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ค่าบริการการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์หรือผลิต รายได้จากการจัด ฝึกอบรม สัมมนา หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ รายได้จากการให้บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง โดยรายได้จากการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ถือเป็นส่วนหนึ่งของ รายได้จากการบริการวิชาการ

วิธีการคำนวณ

นับจำนวนเงินจากการบริการวิชาการที่ได้รับจากแหล่งภายนอก

Diagnostic Questions

- รายงานเงินจากการบริการวิชาการที่ได้รับจากแหล่งภายนอก ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และ รายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-9 จำนวนสังคมและชุมชนใหม่ที่ได้รับการบริการวิชาการ

คำอธิบาย

สังคมและชุมชนใหม่ที่ได้รับการบริการวิชาการ มี 2 ลักษณะ คือ

1. ชุมชนเป้าหมายใหม่ที่มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานจัดกิจกรรมบริการวิชาการเป็นปีแรก หรือ
2. ชุมชนเป้าหมายเดิมที่เว้นวรรคการได้รับการบริการวิชาการติดต่อกันเกินกว่า 3 ปีขึ้นไป

วิธีการคำนวณ

นับจำนวนสังคมและชุมชนใหม่ที่ได้รับการบริการวิชาการในปีการศึกษาที่รายงาน

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูล

ที่	ชื่อสังคมและชุมชนใหม่	ชื่อโครงการบริการวิชาการ	ผู้รับผิดชอบ	สังกัด	งบประมาณ	ระยะเวลา	สถานที่

Diagnostic Questions

- รายงานข้อมูลสังคมและชุมชนใหม่ที่ได้รับการบริการวิชาการ ในรอบปีการศึกษาที่รายงาน และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี
- รายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

รายการอักษรย่อ

อักษรย่อ	ชื่อเต็ม
AACSB	Association to Advance Collegiate Schools of Business
ABET	Association Board for Engineering and Technology
AUN	ASEAN University Network
AUN-QA	ASEAN University Network Quality Assurance ประกอบด้วยคู่มือ 3 เล่ม <ul style="list-style-type: none"> - Guide to AUN Actual Quality Assessment at Programme Level - Manual for the Implementation of the Guidelines - Guidelines for AUN Quality Assessment and Assessors & Framework of AUN QA Strategic Action Plan 2012-2015
CDS	Common Data Set
EdPEX	Education Criteria for Performance Excellence (เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ)
ELO	Expected Learning Outcome
EQA	External Quality Assurance
IQA	Internal Quality Assurance
TQA	Thailand Quality Award
TQF	Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ)

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. (2561, 23 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 135 ตอนที่ 11ก, หน้า 3 – 55.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548, 25 พฤษภาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548, 25 พฤษภาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558, 8 กรกฎาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558, 8 กรกฎาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561, 20 กรกฎาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2561.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552, 4 มิถุนายน). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554, 3 พฤศจิกายน). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554.
- คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา. (2557, 4 กันยายน). ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2558-2561 : แนวทางที่เป็นระบบสู่การปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานและประเมินผล อุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2558). กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานและประเมินผล อุดมศึกษา.
- AUN-QA Publication. Retrieved January 4, 2018, from <http://www.aunsec.org/publications.php>
- European Commission. Retrieved January 4, 2018, from

- http://ec.europa.eu/education/policy/higher-education/quality-relevance_en.htm
Baldrige Excellence Framework (Education). Retrieved January 4, 2018, from
http://www.nist.gov/baldrige/publications/education_criteria.cfm
- Guide to AUN Actual Quality Assessment at Programme Level, Version 2.0 March 2011,
Retrieved January 4, 2018, from
http://www.aunsec.org/pdf/aunwebsite/03_GuidetoAUNActualQualityAssessmentatProgrammeLevel30March2011PrintVersion.pdf
- Guide to AUN Actual Quality Assessment at Programme Level, Version 3.0, October 2015,
Retrieved January 4, 2018, from http://www.aunsec.org/pdf/Guide%20to%20AUN-QA%20Assessment%20at%20Programme%20Level%20Version%203_2015.pdf
- Mishra, S. (2007). Quality Assurance in Higher Education : An introduction (rev. ed.). Bangalore, India : National Assessment and Accreditation Council. Retrieved January 4, 2018, from http://oasis.col.org/bitstream/handle/11599/101/QAHE_Intro.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Nicholson, K. (2011). Quality assurance in higher education : A review of the literature.
Retrieved January 4, 2018, from
<http://cll.mcmaster.ca/COU/pdf/Quality%20Assurance%20Literature%20Review.pdf>
- UI GreenMetric World University ranking guideline. (2015). Retrieved January 4, 2018, from
http://greenmetric.ui.ac.id/wp-content/uploads/2015/07/UI_Greenmetric_Guideline_2015.pdf